XXXIII. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM 1977. SZEPTEMBER 22.

Ára: 1,80 Ft

Ludas Matyi

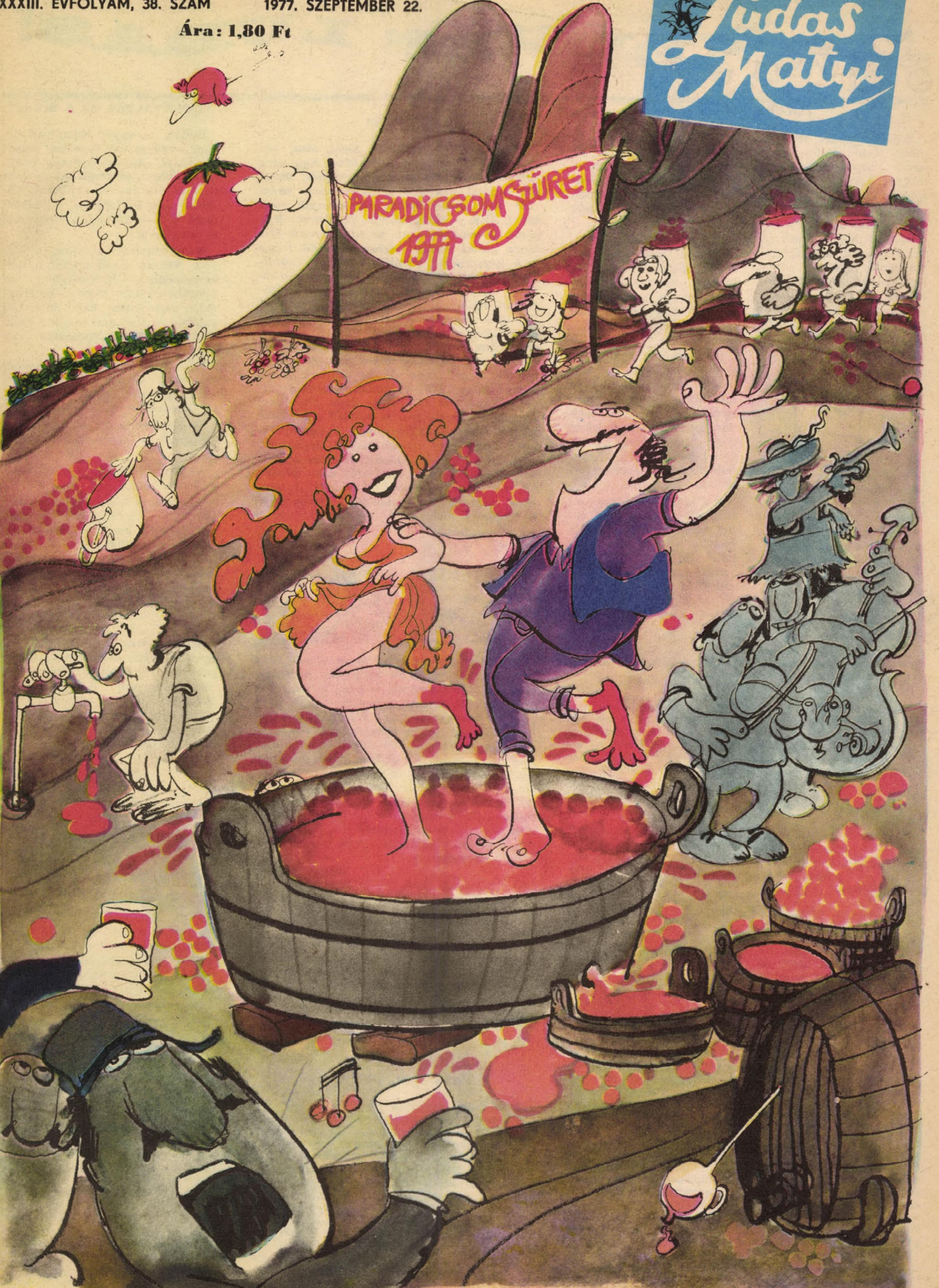
PARADICSOMSZÜRET
1977

Sajdik Ferenc rajza

REKORDTERMÉS — *Mondtam, hogy ennek is mi isszuk meg a levét…*

KEDVES LUDAS!

FŰZVE ÉS KÖTVE

Érdekes cikket írt legutóbb Hajdu Ráfis Gábor egyik napilapunkban a magyar könyvárakról. Bizonyos könyvek, javaslata szerint, „éljenek más formában, más árral is". Példaként felhozza Musil A tulajdonságok nélküli ember című regényét, amely most jelent meg, 200 forintért. „Mi lenne, ha megjelenne rosszabb papíron, puha fedéllel ez és egy sor más könyv — mondjuk hatvan forintért is?" — teszi hozzá a kérdést a fiatal kritikus.

Épp e kérdés-javaslatából látszik, mennyire *fiatal*. Mintha azt írná: jó ötlet lenne, ha valaki a boltból a lakásokba vinné reggel a tejet és a kenyeret. Vagy az újságot. Az se lenne rossz, ha az éttermekben minden asztalra tennének tiszta vizet, hátha akad vendég, aki csak azt akar inni, nem üdítőt, vagy szeszt.

Aki ugyanis már *középkorú*, az még emlékszik rá: mindez volt valaha. A házhoz szállított tej, péksütemény és újság éppen úgy, mint a tiszta vízzel teli kancsó a vendéglői asztalon.

És a cikkíró által javasolt könyvkiadás is volt valaha Magyarországon, az idősebbek valószínűleg emlékeznek még rá. Hajdan igen sok könyv jelent meg egyidejűleg *fűzve* (rosszabb papíron, puhafedéllel, de lényegesen olcsóbban) és *kötve.*

A cikkíró fiatal, nem élt még akkor, nem emlékezhet erre. De szerkesztői is ennyivel fiatalabbak nálam? Hogy egyiknek sem jutott eszébe legalább egy mondatot beleírni a cikkbe a hajdani „fűzve és kötve" kiadásról?

(bt)

A DOHÁNYZÁS ÁRTALMASSÁGÁRÓL

Szelet vetettünk, vihart arattunk *Dr. Perényi László* budapesti olvasónk levelével, amelyet a Ludas 33. számában (1977. augusztus 18.) közöltünk: azóta is érkeznek a hozzászólások.

(Emlékeztetőül: *A mozdonynak szabad?* volt a közlemény címe és levélírónk nehezményezte, *miért csináltak a miskolci Tiszai pályaudvarból „nemdohányos" pályaudvart*).

Dr. Adorján Imre, miskolci helyettes kórházigazgató, a Dohányzás Ellen Küzdők Társaságának titkára például azt kéri: teljes terjedelemben közöljük — nem éppen rövid — levelét. Ugyanez a boríték tartalmazta *Dr. Kóródy János* ugyancsak miskolci orvos az Adorján doktorénál is jóval hosszabb levelét, szintén azzal a kéréssel, hogy azt teljes terjedelmében hozzuk nyilvánosságra.

Sajnos, erre nincs helyünk. Ugyanezt üzenjük *Dr. Sipos József* (Bp. IX. Vágóhíd utca 33.) és *Nagy Ferenc* (Debrecen) olvasóinknak is. Valamennyien a nemdohányosok — sőt, az elején említett két orvos a dohányzás ellen küzdők! — nevében száll szembe Dr. Perényi László állásfoglalásával. Ilyen jellegű és tartalmú hozzászólásokat azonban közöltünk már lapunk szeptember 8-i, 36. számában, egyúttal mintegy jelezve, hogy magunk is a hozzászólókkal értünk egyet. Ezért — vitazáróként — most már csak a MÁV miskolci igazgatósága *Gál Sándor* vasútigazgatóhelyettes által aláírt leveléből idézünk:

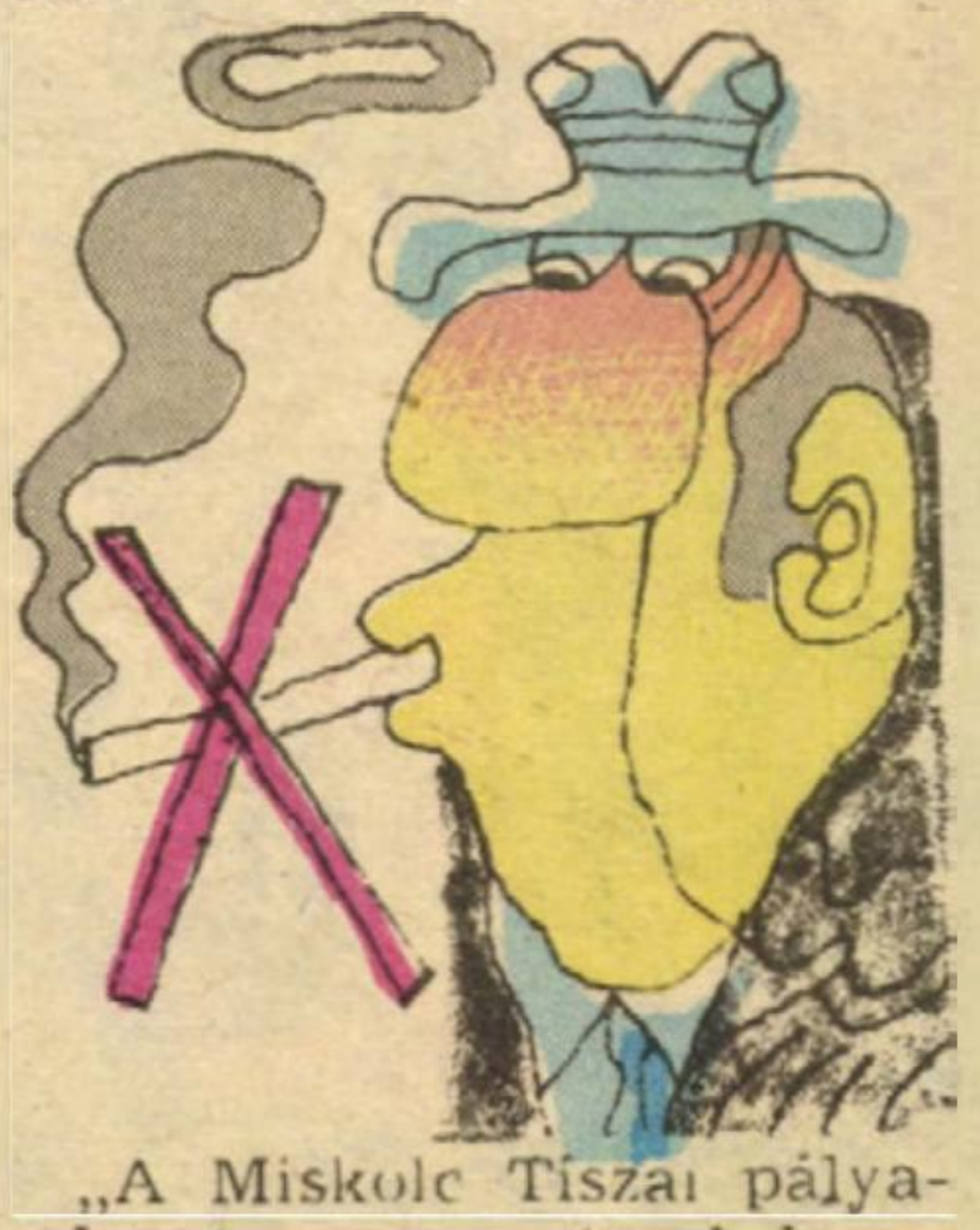

„A Miskolc Tiszai pályaudvart nem az utasok bosszantására jelölték ki nemdohányzó pályaudvarnak. Világszerte megindult folyamatról van szó. Borsod megyében a kezdeményezésnek komoly eredményei vannak üzemekben, éttermekben és egyéb helyeken. Kezdeményezésünk nem azt jelenti, hogy a Tiszai pályaudvaron nem szabad dohányozni, hiszen a dohányosok részére helyeket jelöltünk meg. Megállapítottuk, hogy eredményeket értünk el. Örömmel tapasztaljuk például, hogy a cigarettavég-szőnyeg eltűnt a Miskolci Tiszai pályaudvarról."

GARANCIA

Elromlott. Nem működik. Sipol, visít, morog, zúg. Visszaviszed az üzletbe. Egy vagy kétéves garancia. Gyanakodva néznek. Biztosan benned van a hiba. Nem tudsz bánni vele. Nem értesz hozzá. Alig akarják megnézni. Állsz — szégyenkezve. Várakozol. Hallgatod a rádiómuzsikát, nézed a csinos kislányt, amint cseveg telefonon. Végül mégis csak leereszkedik hozzád. Megnézik. Csóválják a fejüket. Mit tettél? Megvetően méricskélik. Legszívesebben gumikesztyűben, csipesszel nyúlnának hozzá. Hátha megfertőzted. Dörzsölik. Húzzák. Közben beszélgetnek. Ha türelmetlen vagy, leintenek. Van idő. Aki javítani hoz, várjon. Ha a vásárlók várhatnak. Balek vagy, sugározza tekintetük. Miért éppen ezt vetted meg. Ők nem vették volna. Megvizsgálnak pillantásukkal. Megröntgeneznek. Milyen hibád lehet, hogy elromlott? Mennyi borravaló néz ki belőled, ha már a javítás ingyenes. Előkerülnek a nyomtatványok. Ismeretlen rendeltetésűek. Jegyeznek, adatokat kérnek, indigóznak, ceruzát hegyeznek, tollat töltenek. Határidőt nem ígérnek biztosra. Majd telefonálj. Érdeklődj. Ha erre jársz, nézz be. Köszönsz. Nem viszonozzák. Bedobják a többi közé. Amikor érte mész,

először nem tudnak róla. Megkérdezik. Még nincs kész — mondják egyáltalán nem sajnálkozva. Most határidő is van, de nem biztos. Így is ők tesznek neked szívességet. Negyedszerre már majdnem készen van. Várni kell. Félóráig. Addig menj el sétálni — tanácsolják —, szép az idő. Elmész. Visszamész. Megkapod. Működik. Otthon már nem. Csak addig tartott. Rázod, de semmi. Vissza a boltba. Nem hiszik el. Ott megint működik. Csoda. Otthon tanúkat hívsz, előttük rázod. Nem és nem. Üzlet most sem hisz, de ott-tartják. Könyörgésre. Blokk, töltőtoll, határidő. Semmit nem ígérnek. Semmit nem garantálnak. Csak a garanciát.

Bende Ibolya

SE PIAC, SE ABC

A VIII. kerületi tanács három évvel ezelőtt a piacot messze elvitte a Hungária körút és a Kerepesi út sarkáról, mondván, hogy ezen a helyen vásárcsarnokot, vagy ABC-áruházat fognak építeni. Ám azóta se piac, se ABC, nyilván nincs rá pénzük, de akkor miért volt olyan sürgős a piac kitelepítése?

Dybisewszky Ernőné
1143 Bp., Hungária krt. 41.

VISSZAVÁLTÁS, KI A HIBÁS?

Budán, az egyik élelmiszerboltban, a következő feliratra lettem figyelmes: *„Göngyöleghiány miatt, boros üveget, cocacólás üveget nem tudunk átvenni. A szállítóvállalatok hibája: Borforgalmi V., Likőripari V."* — közölte a boltvezető a vásárlóival.

Nem titkolom: a felirat meglepett. Néhány évvel ezelőtt a Belkereskedelmi Minisztérium az üvegvisszaváltás módját egyértelműen szabályozta. Vajon kinek áll jogában a miniszteri rendelet megváltoztatása? — töprengtem magamban.

Az üvegvisszaváltónál nézelődtem. Egy idős ember közeledett nehéz léptekkel, kezében négy kosár üveggel.

— Karácsony óta tetszett összegyűjteni? — kérdezte a fiatal eladó.

— Nem kérem, csak a szomszédaimnak segítek.

A boros és kólás üvegek visszakerültek az idős ember kosarába. Mit tehetett szegény? Nehéz léptekkel, ahogy jött, távozott. Vajon hol sikerül az üvegeket visszaváltania? — gondoltam magamban együttérzően és válaszért a bolt vezetőjéhez fordultam. Megtudtam tőle, hogy az említett feliraton szereplő vállalatok az üvegvisszaváltáshoz szükséges rekeszekkel nap mint nap adósak maradnak. A bolt nem tudja a boros és kólás üvegeket raktározni. Kénytelenek a zöldségesládákat üvegtárolásra felhasználni. A helyzet napról napra kínosabb. A vevő és az eladó között a vita gyakran kiélesződik.

Jó lenne, ha a Borforgalmi Tröszt megvizsgálná, hogy Budafokról miért nem szállítanak több rekeszt az üvegvisszaváltás zavartalan lebonyolítására. Kevesebbet bosszankodna a vásárló, de az eladó is!

(f. i.)

VASÁRNAP SOHA?

Budapestre vasárnap megérkezni nem ajánlatos. (Ami azt illeti, szombaton délután sem gyönyör.) Sokat, de másért bírált idegenforgalmi szerveink ugyanis pihenőre térnek, szállodáink pedig a főszezonban zsúfoltak. Vasárnap szállást kereső külföldi turisták érdekében e sorok írója végigtelefonálta a közületi telefonkönyvben föllelhető összes idegenforgalmi intézményt. Egyetlen Tourist sem jelentkezett, még az IBUSZ Keleti és Nyugati pályaudvari kirendeltségén sem veszik föl a telefont. Tévedés ne essék: nem hajnalban — déli tizenkét órakor.

Kellemes kivétel a Hárshegyi Camping. ott viszont csak saját sátorral érkezőket fogadnak, legalábbis az augusztusi kánikulában.

Mindebből kétféle tanulság vonható le:

1. *Vagy nyomassuk rá valamennyi prospektusunkra. hogy Budapesten, ebben a világvárosban, vasárnap, nem találni szálláslehetőséget nyaranta,*
2. *vagy tartsanak fönn az idegenforgalmi irodák legalább egyetlen, közös, szombat délután és vasárnap is nyitvatartó irodát.*

Megérné. Legalábbis a vendégeknek, meg a jó hírünknek.

(g. k. á.)

ANGOL–AMERIKAI RENDEZÉSI TERV RHODESIÁRÓL

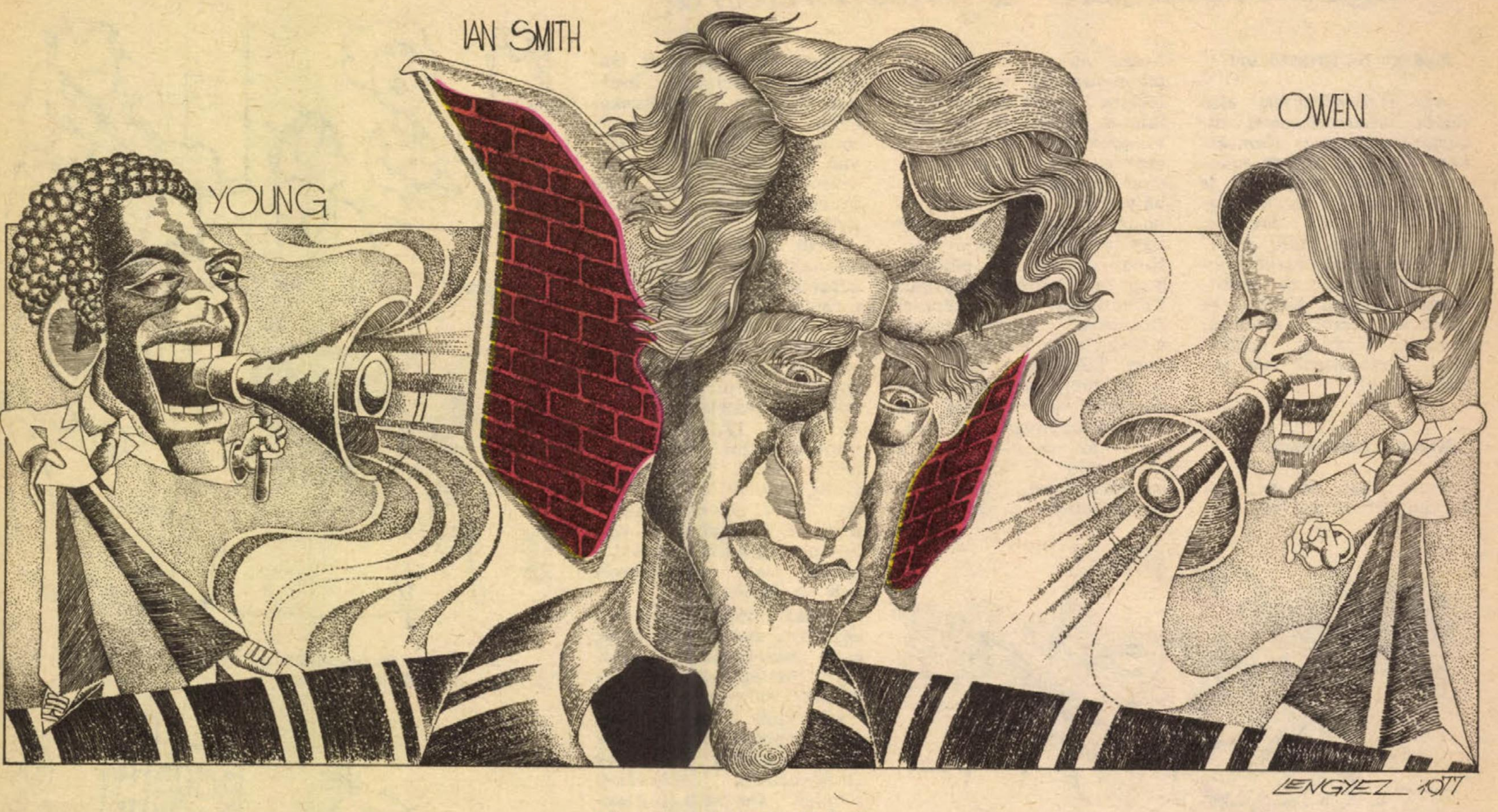

Mintha a falnak beszélnének...

EBÉDIDŐ

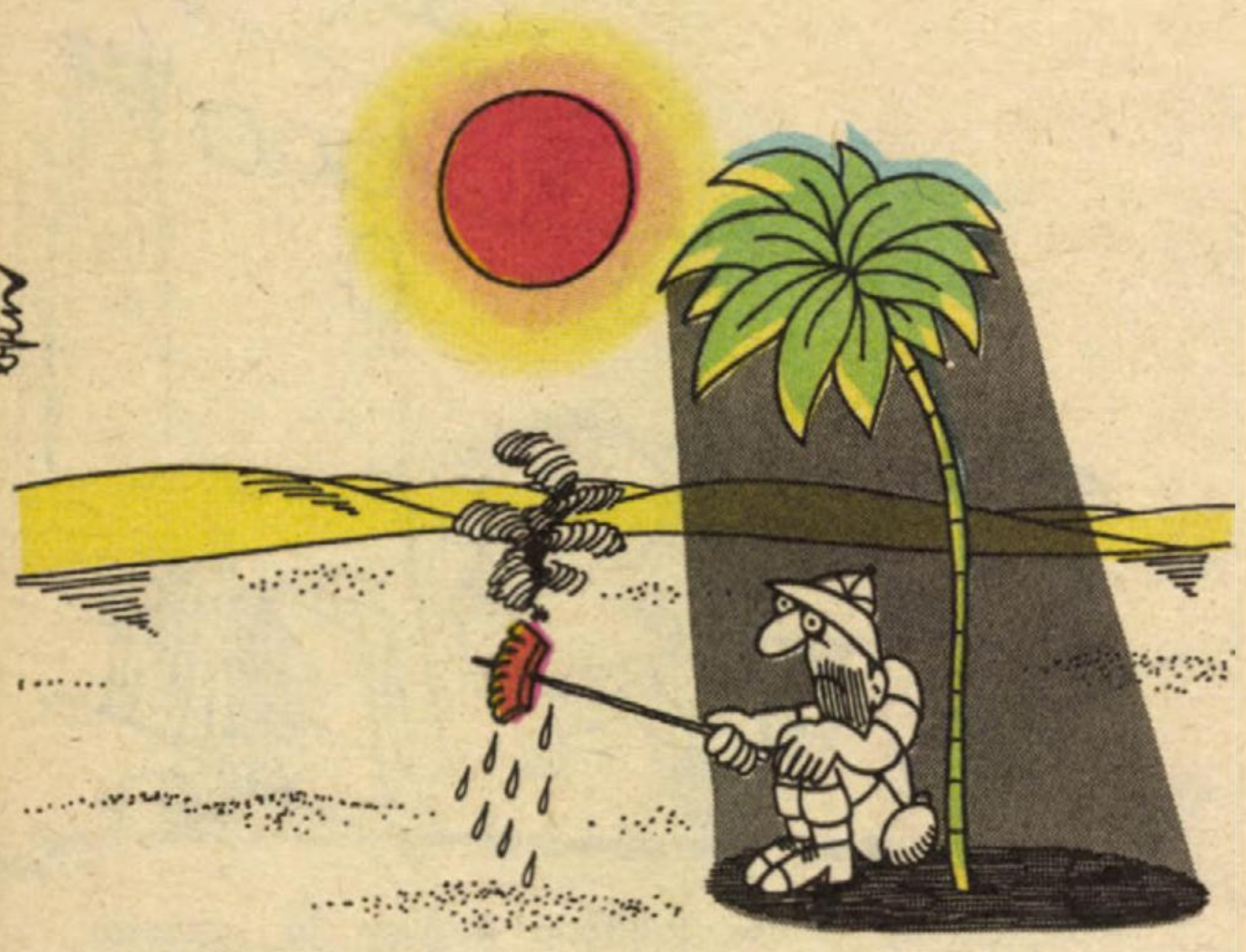

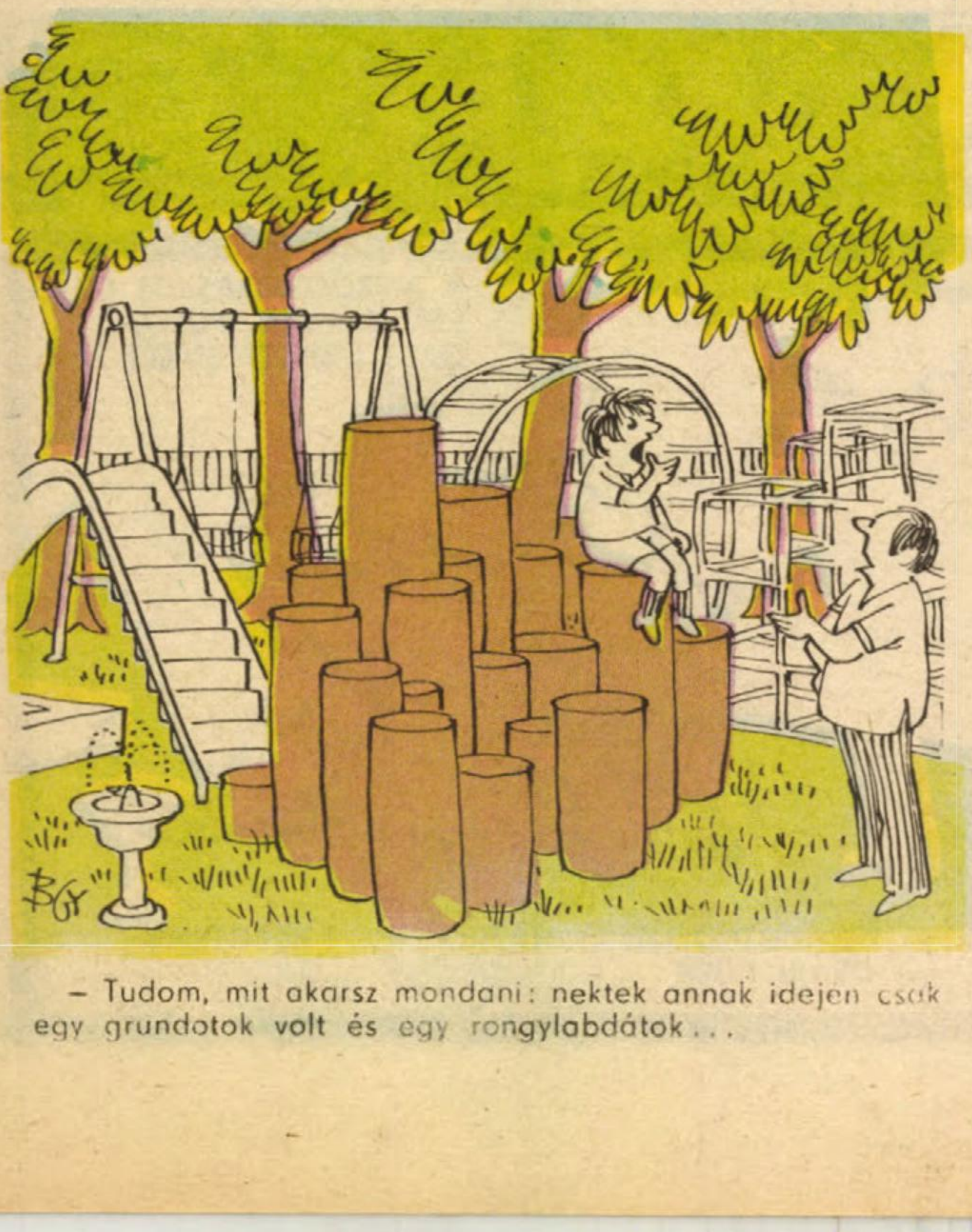

– Tudom, mit akarsz mondani: nektek annak idején csak egy grundotok volt és egy rongylabdátok...

ELPÁLYÁZÁS

Amikor a király mindhárom fia elvégezte az egyetemet, az öreg elküldte őket a világ végére szerencsét próbálni. Pályázatok alapján.

A legnagyobb fiú tanári diplomával indult hetedhét megyén át, mígnem elérkezett egy iskolához, amely zárt kapukkal várta. A csalódástól a királyfi szíve nagyot dobbant, mire megjelent előtte a hétfejű tantestület, hogy a vakmerő ifjú reményeit hétfelé kergesse.

A legidősebb királyfi sem volt rest, mert előkapta a pályázatot és a hét fejnek rontott. S küzdött, mint egy friss diplomáshoz illik, hiszen két-kapura mosolygott és bólogatott, miközben az egyik fej leharapta a kezdőfizetését, a másik a munkakörét, a harmadik az illúzióit, a hetedik pedig a megyei tanács szóbeli ígéretét.

Így aztán az álláshirdetésből csak a megcsócsált királyfi maradt, aki úgy elpályázott a hetedhét megye végéről, hogy ott boldogan növekedhetett a pedagógushiány egészen az égig.

Az égig érő ígéret csalta a középső fiút is a kurtafarkú malac földjére. Ott azután úgy megörültek agrármérnöki oklevelének, hogy három hétig etették jószóval, meg a falu szépének sejtelmes pillantásával, mígnem előkerült az elnök, aki rögtön rájött, hogy a pályázatnak a fele sem tréfa, s rögtön hívatta az elnökhelyettest, aki azonnal hívatta a főmezőgazdászt, aki nyomban a munkaügyisért küldött, aki egyből értett a dolgok állásából, s közölte, hogy a meghirdetett állást éppen akkor töltötték be, amikor az elnök a központban járt bejelenteni az üres helyet.

Ment volna ezért a középső királyfi távolabbra, egy másik faluba, csakhogy a tartós esőzéstől akkora sár keletkezett a határban, hogy ottragadt üldögélni egy irodában, egészen addig, amíg meg nem kapta az első fizetését. Akkor pedig már úgyis mindegy volt, hogy az állását már rég betöltötték.

Ezekután nem csoda, hogy mint minden mesében, most is a legkisebb fiúnak volt a legtöbb esze. Dehogy ment ő a világ végére primőr diplomájával! Fogta magát és leballagott a palota mosókonyhájába, ahol eldugta diplomáját egy régesrégi láda legmélyére. Aztán apjaura elé penderült.

— Gondoltam egy nagyot, apám, király! — mondta. — Nem csábít engem a messzeség, a szolgálati lakás, meg a kezdőfizetés. Adja át kend a koronáját az én fejemre! Pályakezdő király leszek, majdcsak megélek valahogy abból is.

— Nem lehet, fiam! — ráncolta össze erre mesebelí szemöldökét a király. — Ma már engem is köt a szabály. Mint újdonsült diplomásnak a királyi állás betöltésére néked is pályáznod kell, mert kikapok, ha anélkül teszem a fejedre a koronát.

— Nem megy ez, atyai fenség! — ágált a legkisebb királyfi. — Nálunk az egyetemeken nem folyik királyképzés, így nem is pályázhatom meg ezt az állást. De ha meg is pályázhatnám, éljek a szabályok szerint kétezer-valahány forintos kezdőfizetésből albérletben, mint gyakornok király?! Ez fenséges marhaság! Ezért vegyük úgy, hogy az utolsó iskolai végzettségem érettségi, s akkor a paragrafusok szerint király lehetek, amíg meg nem halok!

Így nyerte el a pályázati rendszer megkerülésével a királyi állást a legkisebb fiú. Örült is neki, ami azonban csak a mesében lehetséges öröm, mert a valóságban a testvérbátyjai öröme az igazi.

Tormai László

Levélváltás a finomításról

Kedves Szerkesztő úr!

Az árellenőrzések első félévi tapasztalatairól olvastam a Magyar Nemzetben. Őszintén szólva sohasem tudom, hogy hol is tartunk ezen a téren. Leginkább az ejt zavarba, hogy az erről szóló jelentés különböző szakkifejezéseket használ, de árdrágításokról nem beszél. Ön is írt már erről a témáról, nagyon kíváncsi vagyok arra: bírálataival mit tudott elérni?

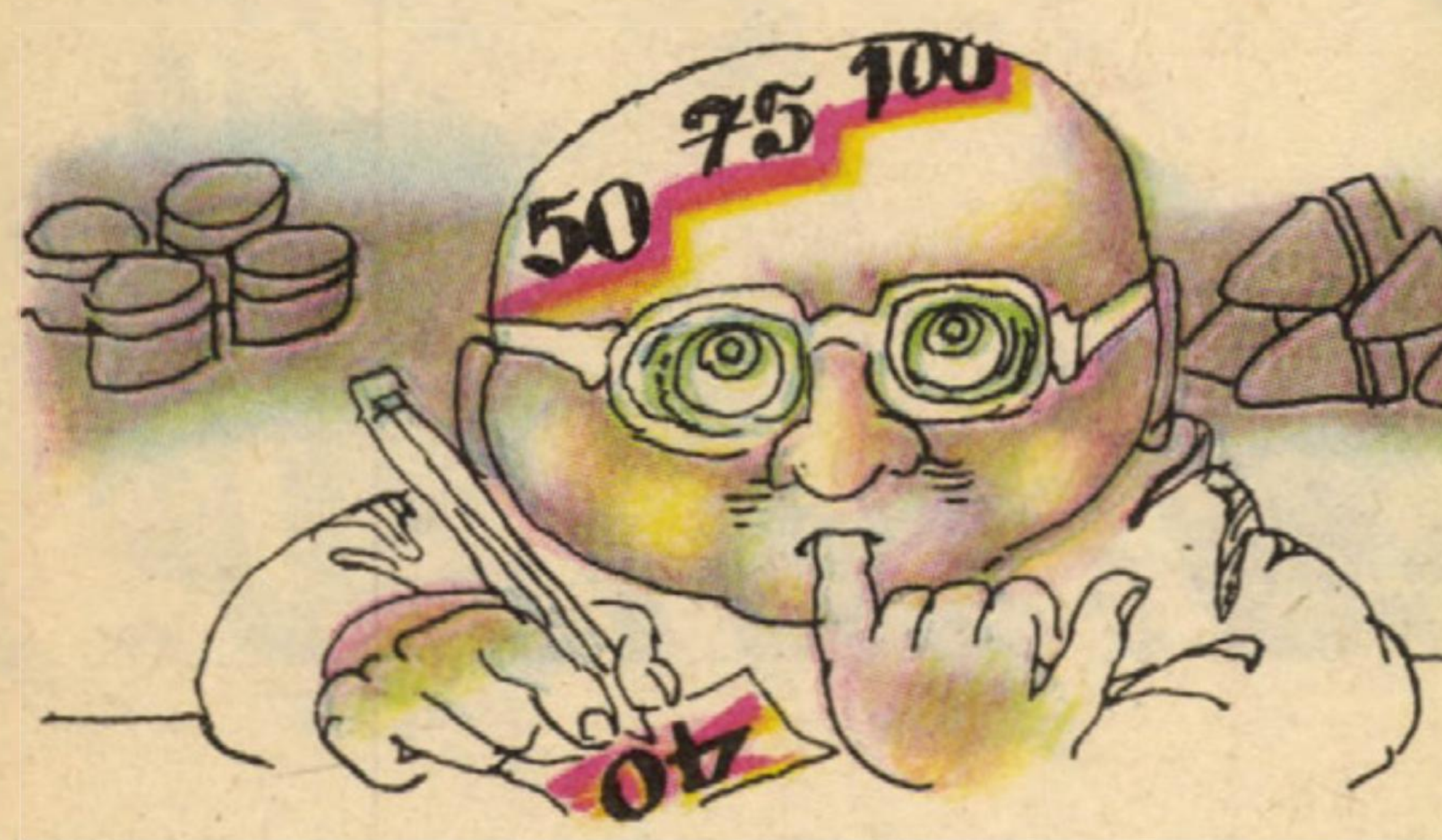

Kedves Olvasónk!

Nem sokat, de még ezt a „nem sokat" se lehet lemérni. Mégis a sajtó, a tévé, a rádió ennek tudatában szüntelenül mondja a magáét. Én is a magamét. Sajnos ön konkrétan nem jelezte, hogy miféle árdrágításra gondol. Ennek ellenére sem térek ki kérdésének megválaszolása elől és igyekszem megmagyarázni, hogy a jelentés különböző szakkifejezéseit miképpen is kell értelmezni.

Mint a cikkből kitűnik, az év első felében több, mint 50 ezer árellenőrzésre került sor. Sok ez, vagy kevés? Sok is meg kevés is. Nagyon helyes azonban az, hogyha minél többen tudják: az ellenőrzés egyetlen napon sem szünetel. És egyetlen vállalat sem sejtheti, hogy mikor kerül rá a sor. Ez is fokozza az óvatosságot, és bizonyára az is megfontolásra késztet számos vállalatot, hogy az 50 ezer vizsgálatból majdnem 8 ezernek volt következménye: gazdasági bírság, szabálysértési- és fegyelmi eljárás pénzbüntetés vagy figyelmeztetés formájában. Nem árt tudni például, hogy a Politúr Vegyipari Szövetkezet az *„árképzési előírások megsértésével"* alakította ki az árait. Azt meg különösen nem árt tudni, hogy az ekként *„kialakított"* árakat még azután is érvényesítette, amikor már az ellenőrzés a kalkuláció megsértését megállapította. Ezenkívül *„indokolatlan áremelést hajtott végre"*. Szerintem ezzel se etikai, se gazdasági szempontból nem áll arányban az, hogy a Fővárosi Bíróság 1,5 millió forintos bírsággal sújtotta a szövetkezetet.

Leveléből kitűnik, hogy ön azt szeretné tudni, mi a különbség az „indokolatlan áremelés" (esetleg „az árképzési előírások megsértése"!) és az árdrágítás között? Erre, sajnos, nem tudok megnyugtató választ adni, de azt gyanítom, hogy semmi, csupán finomítani igyekeznek az árdrágítás fogalmát. A simontornyai SIMOVILL Ipari Szövetkezet például a hivatalos megállapítás szerint, *„a hazai árviszonyokba nem illeszkedő 45—50 százalékos nyereséget tartalmazó árakat érvényesített"*, és egyes cikkeknél, a termelői hasznon felül, a nagykereskedelmi hasznot is felszámította a vevőinek. Ön nyilván ezekről a szakkifejezésekről képzeli azt, hogy árdrágításnak is lehetne nevezni.

Nem tagadom, nekem is vannak ilyenféle kényszerképzeteim. A Hódmezővásárhelyi Divat Kötöttárugyár az árellenőrzés fogalmazása szerint például *„nyereségnövelési célból emelte"* az olcsó cikknek számító svájcisapka árát és ebből 1976-ban több, mint 2 millió forint többlethez jutott. Nem árdrágított, hanem csak emelt! Az is elgondolkoztató, hogy a könnyűipari vállalatok egyharmadánál találták csak rendbenlevőnek az árakat.

Tehát, hogy megértsük egymást: nincs *árdrágítás*, csak *„indokolatlan áremelés"*; esetleg csak *„az árképzési előírások megsértése"*; vagy csak *„a hazai árviszonyokba nem illeszkedő nyereség"*, és csak *„indokolatlan árbevételi többlet."* De nem fejtegetem tovább, mert ne adj isten ki fognak oktatni, hogy miért szólok bele, ha nem értek hozzá, hiszen *jogilag* az árdrágítás egészen más, mint a fentiekben idézett különböző árnyalt megfogalmazás. Egyszerűen — mint már említettem — csak *finomításról* van szó, ami rengeteg vonatkozásban már jól bevált módszere a gazdasági tevékenységnek. Ezen nem vitatkozom, kár is lenne: ez valóban igaz.

S hogy mit tudtam elérni korábbi bírálataimmal? Mint ön is észlelhette, árellenőrzések tőlem függetlenül, zavartalanul folynak, a szakkifejezések pedig mindinkább finomodnak. Vagyis a fejlődés ezen a területen is kétségbevonhatatlan.

Földes György

SZAKMAI BÜSZKESÉG

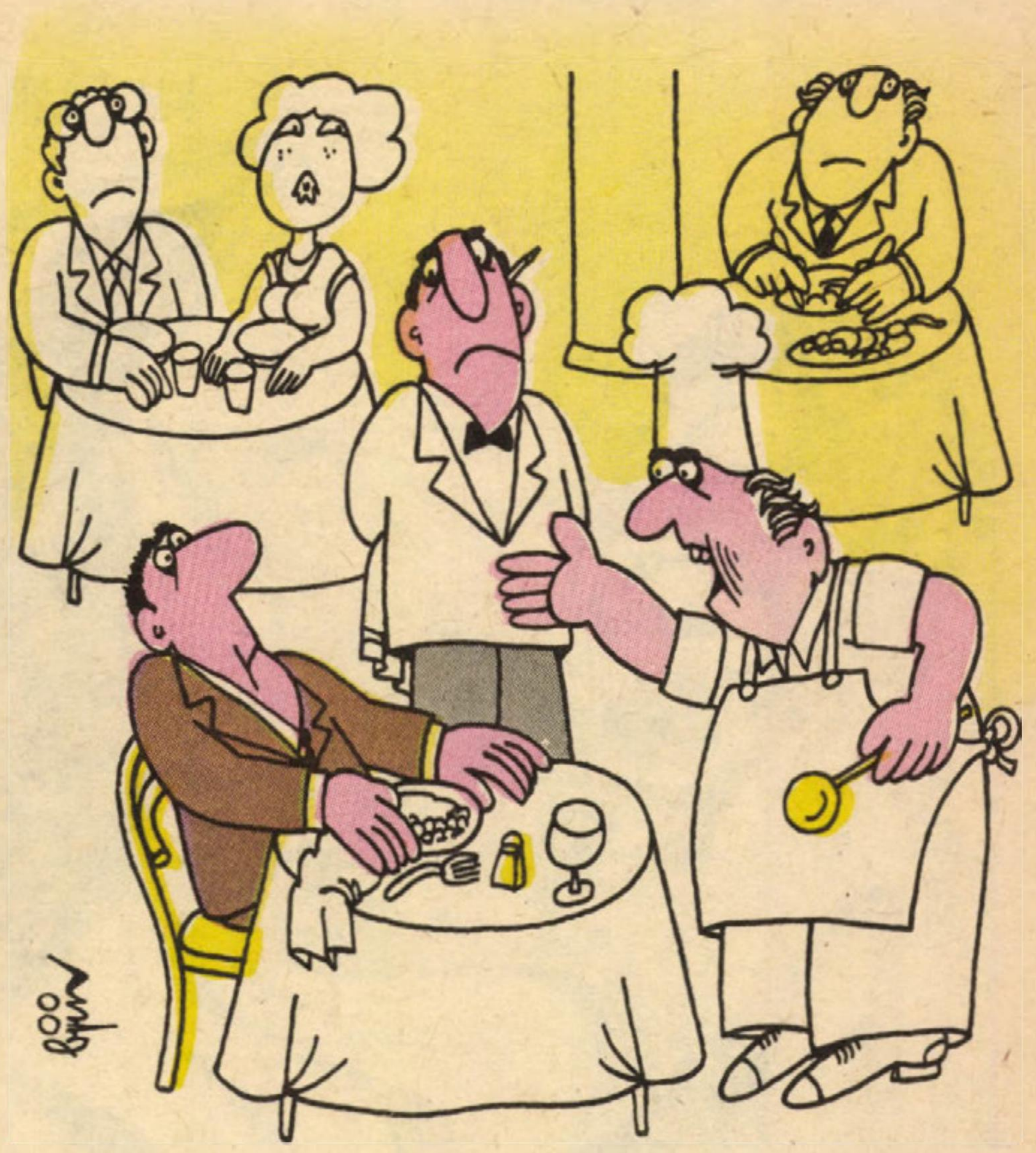

– A magyar szakácsművészet nevében tiltakozom, hogy bírálja a pörköltömet!...

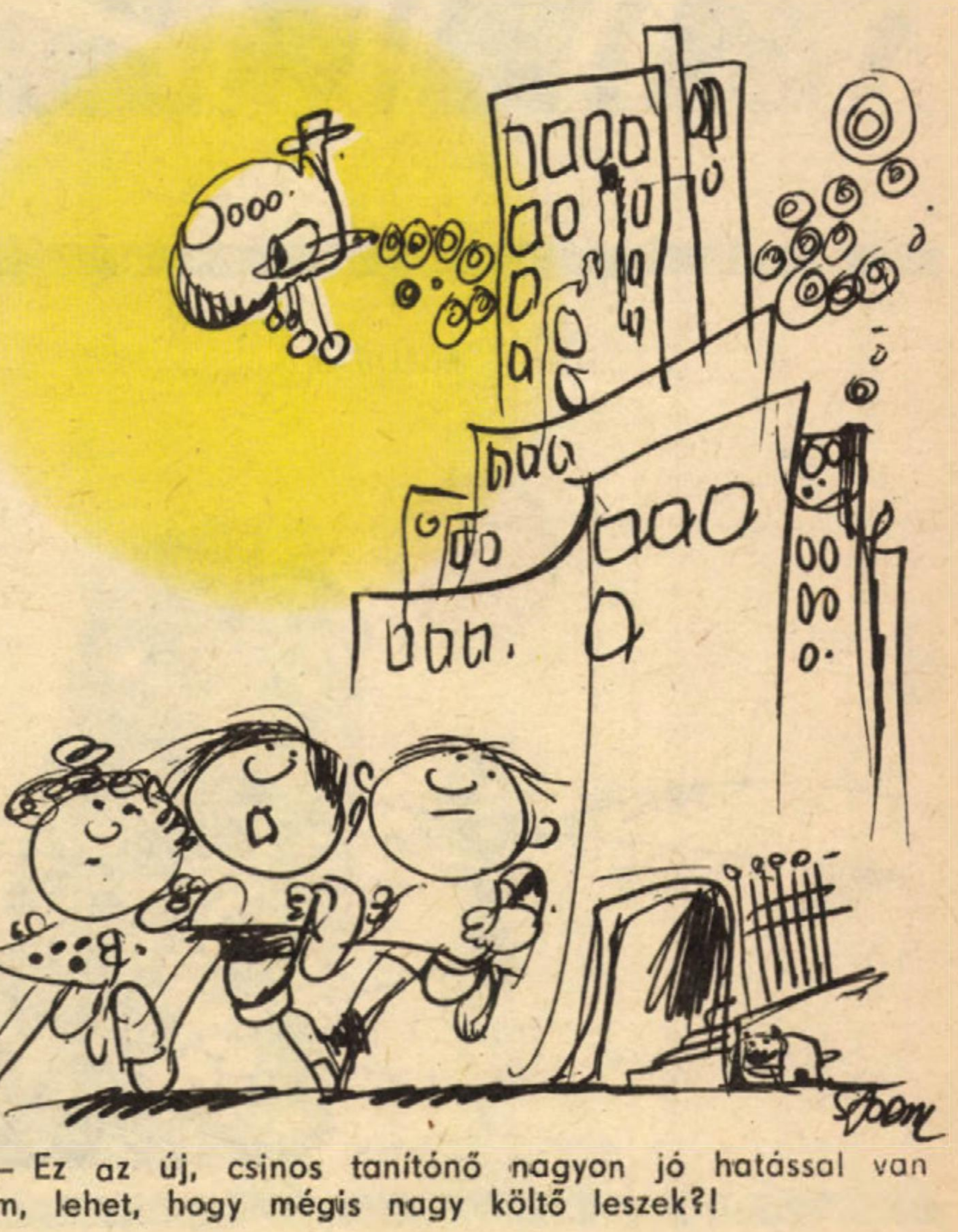

– Ez az új, csinos tanítónő nagyon jó hatással van rám, lehet, hogy mégis nagy költő leszek?!

Mindenki iskolája

SAJDIK
FERENC
ROVATA

A CIVILIZÁCIÓ ÁRTALMAI

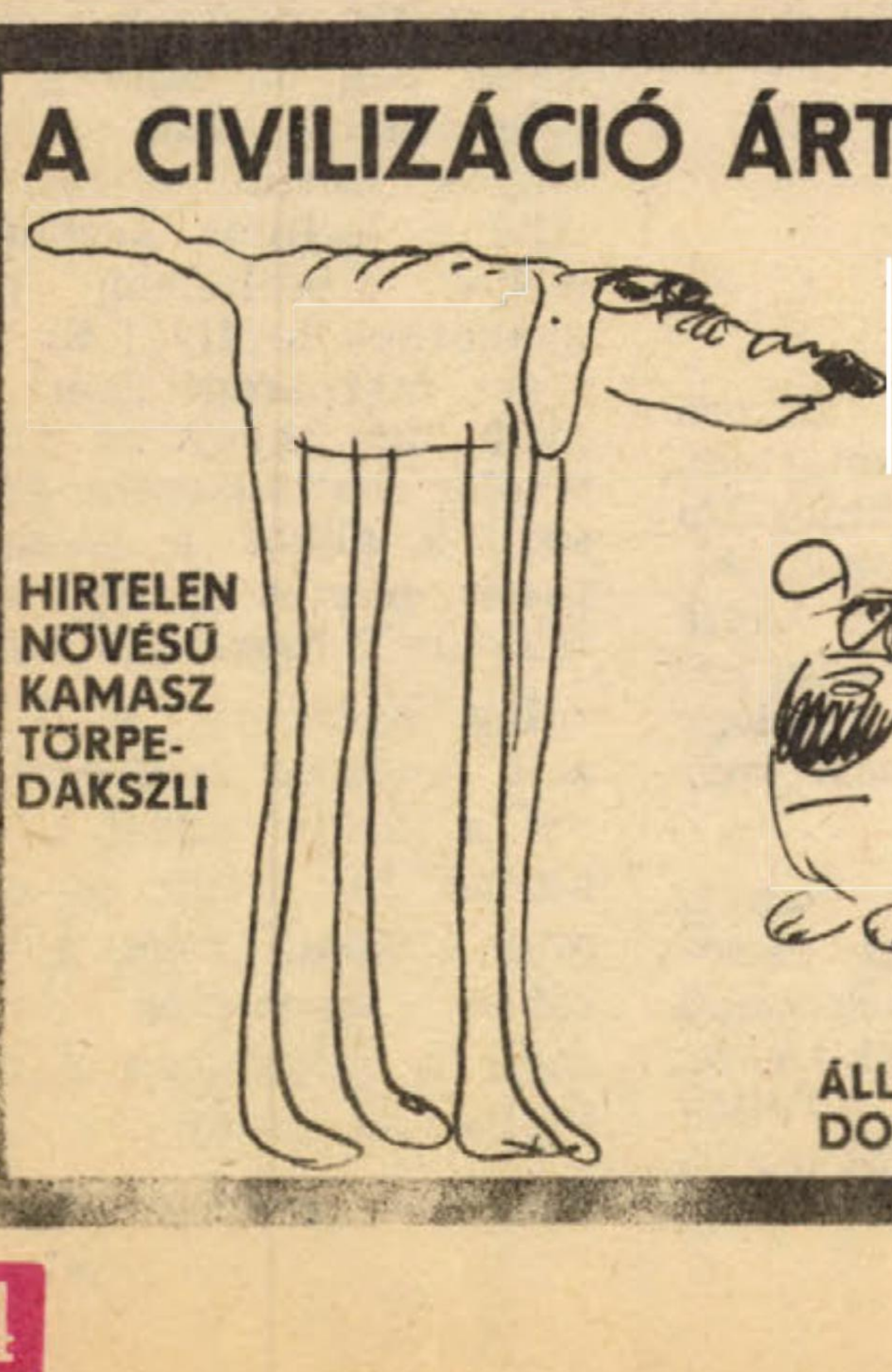

HIRTELEN NÖVÉSŰ KAMASZ TÖRPEDAKSZLI

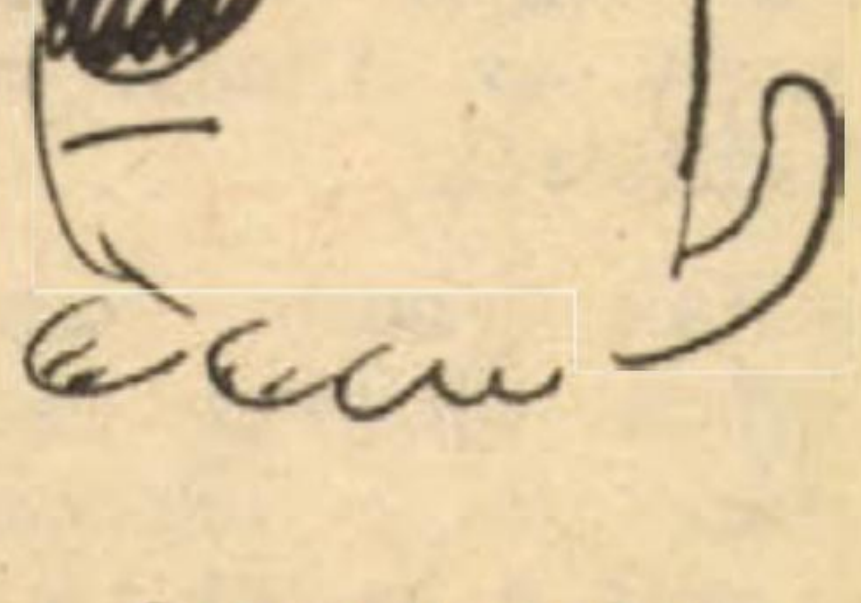

ÁLLAMI GONDOZOTT KUTYA

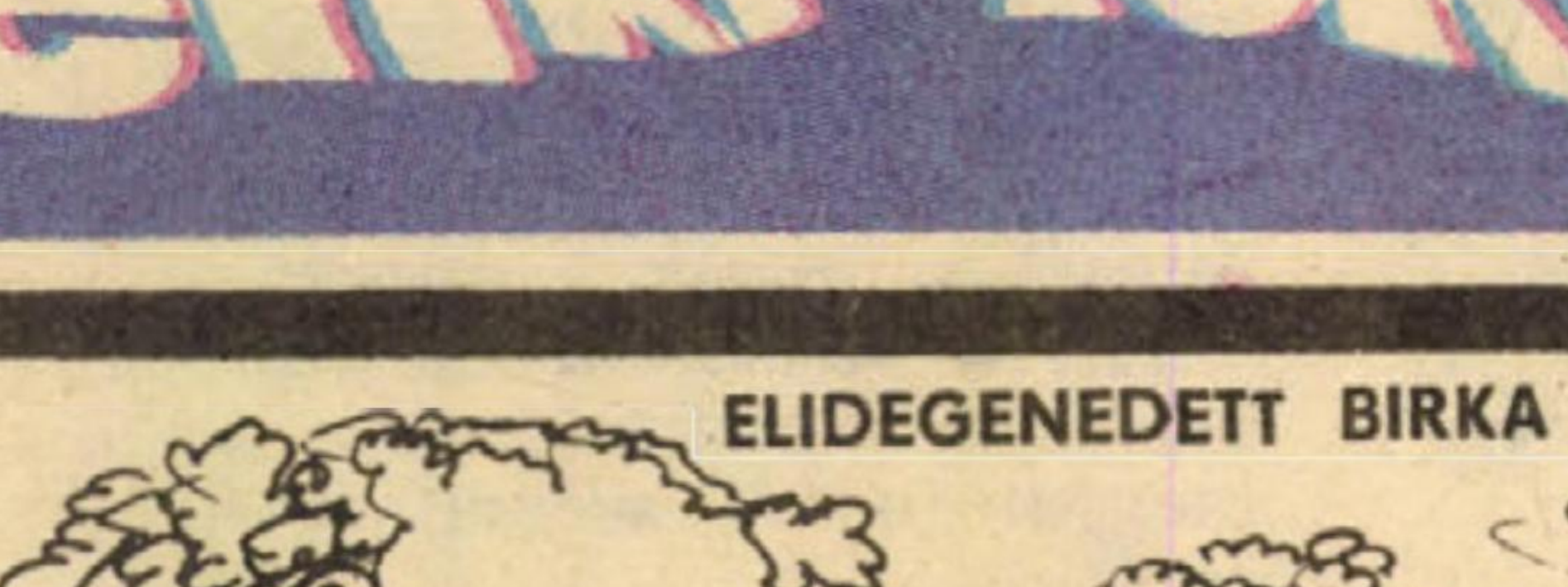

ELIDEGENEDETT BIRKA

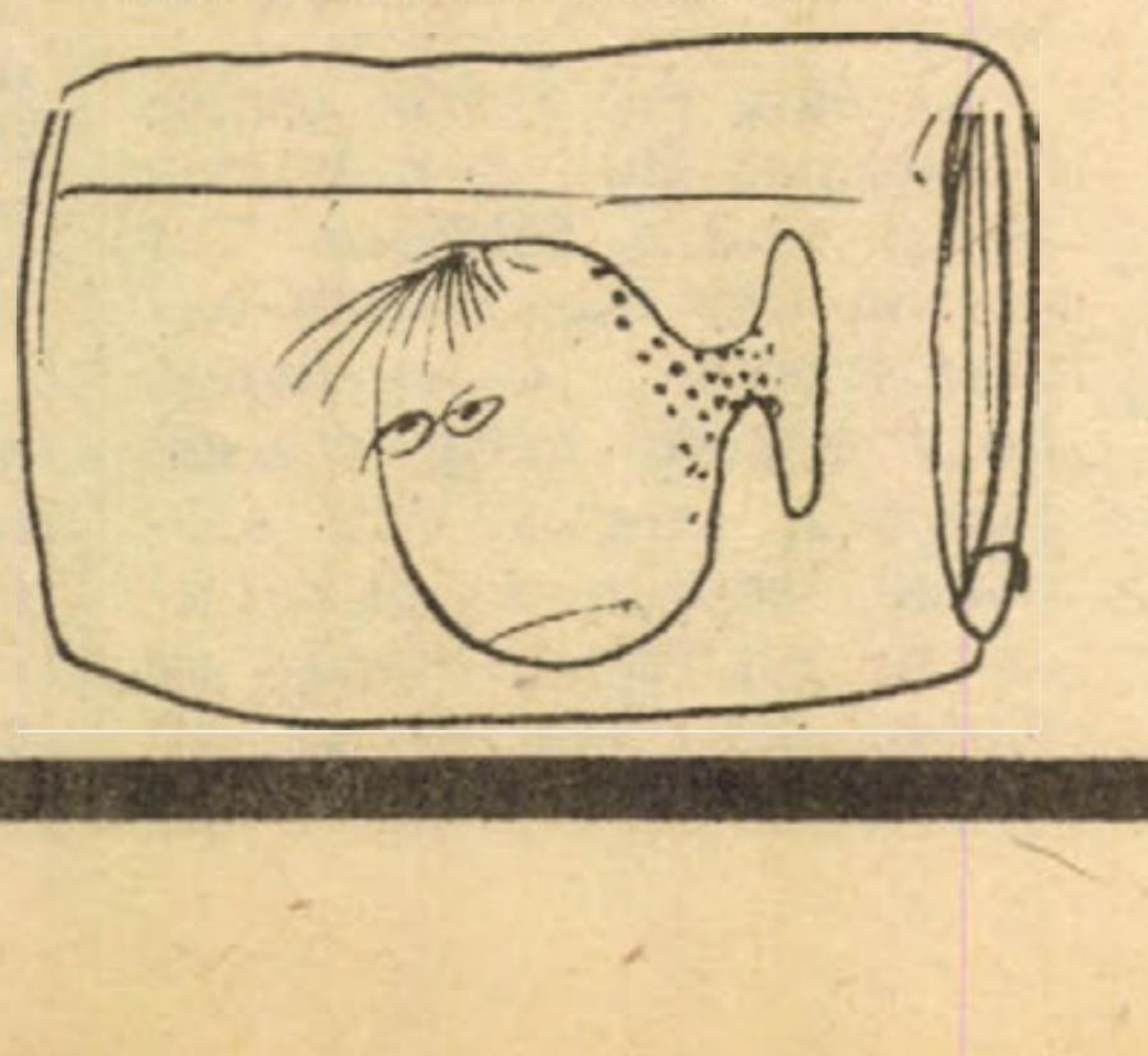

A SZENNYEZETT VÍZ HELYETT ALKOHOLRA SZOKOTT HAL

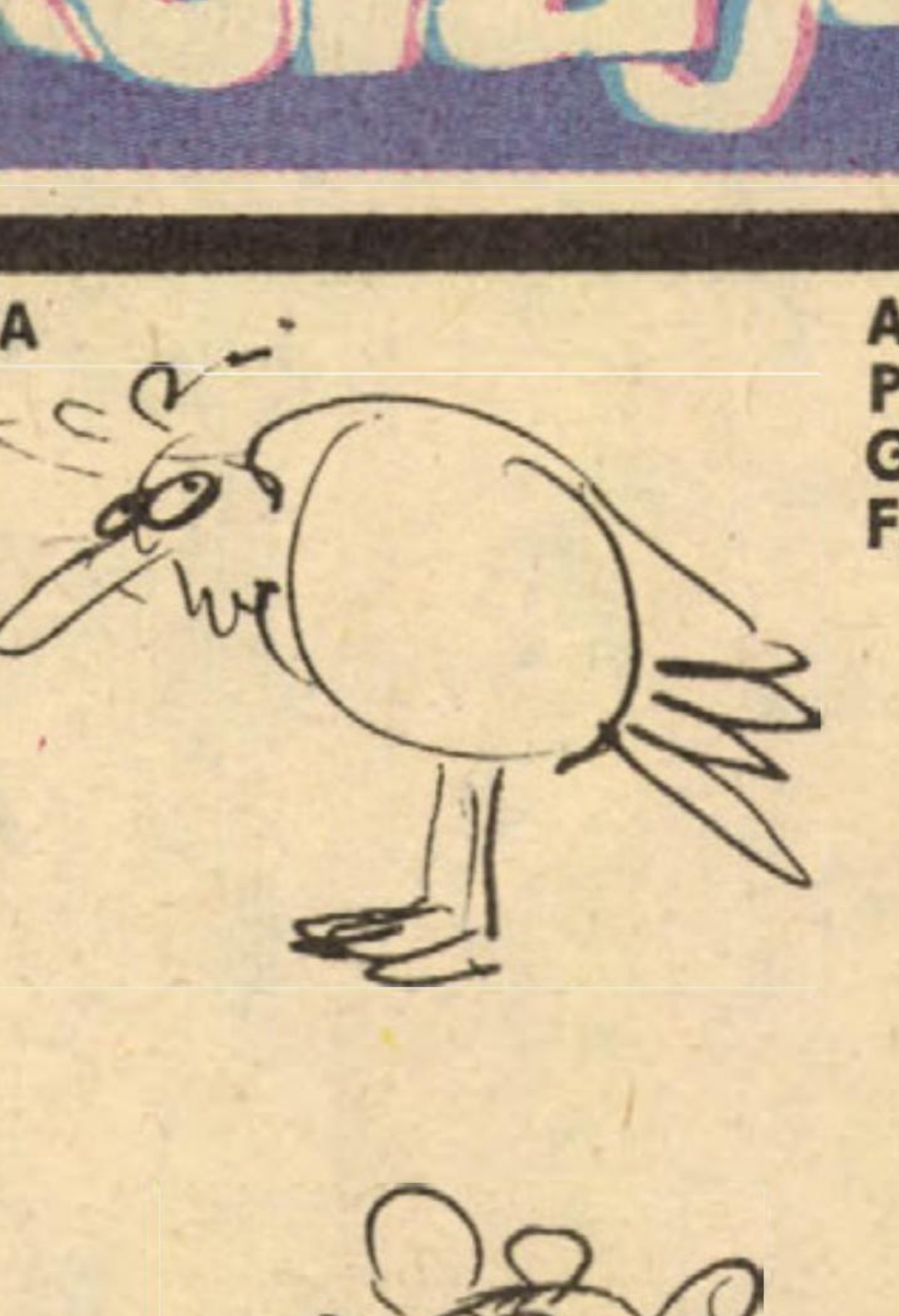

A MEZŐGAZDASÁGI GÉPEK ZAJÁTÓL FÜLZÚGÁST KAPOTT SÜKETFAJD

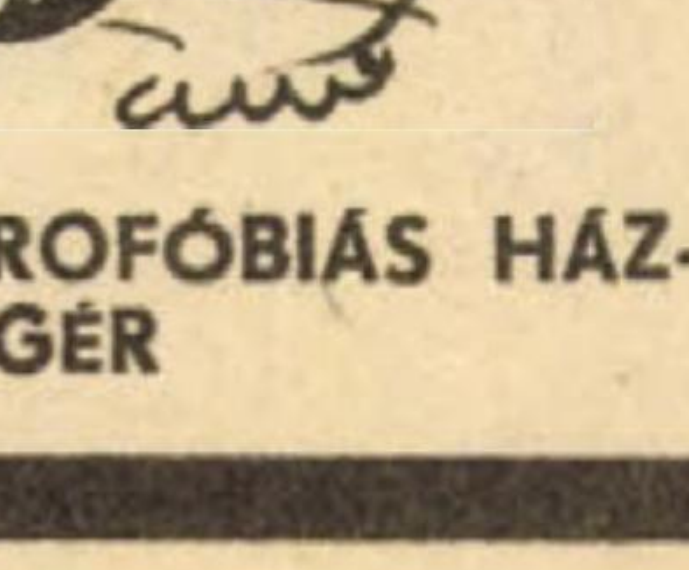

KLAUSZTROFÓBIÁS HÁZGYÁRI EGÉR

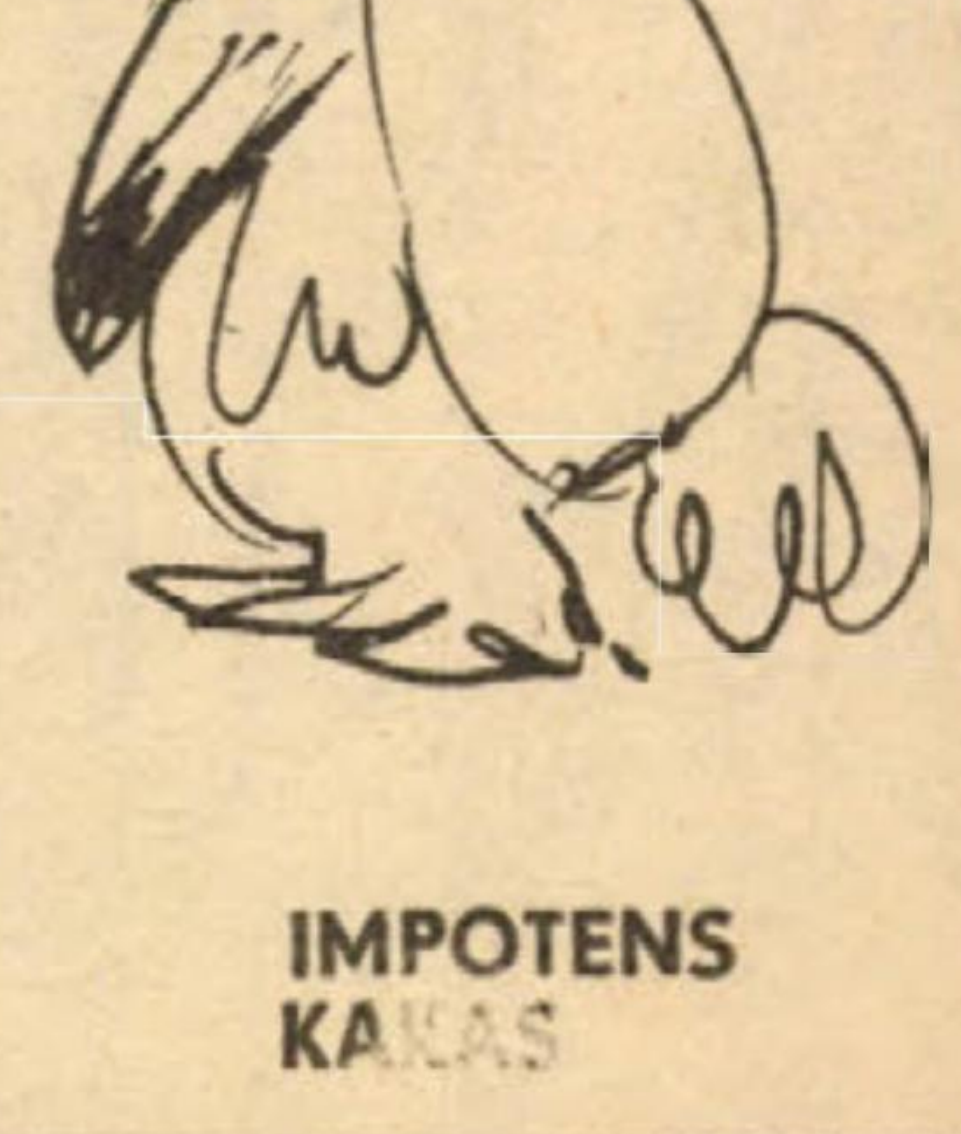

IMPOTENS KAKAS

ALBÉRLŐJELÖLT

– Nem havonta, uram, naponta!...

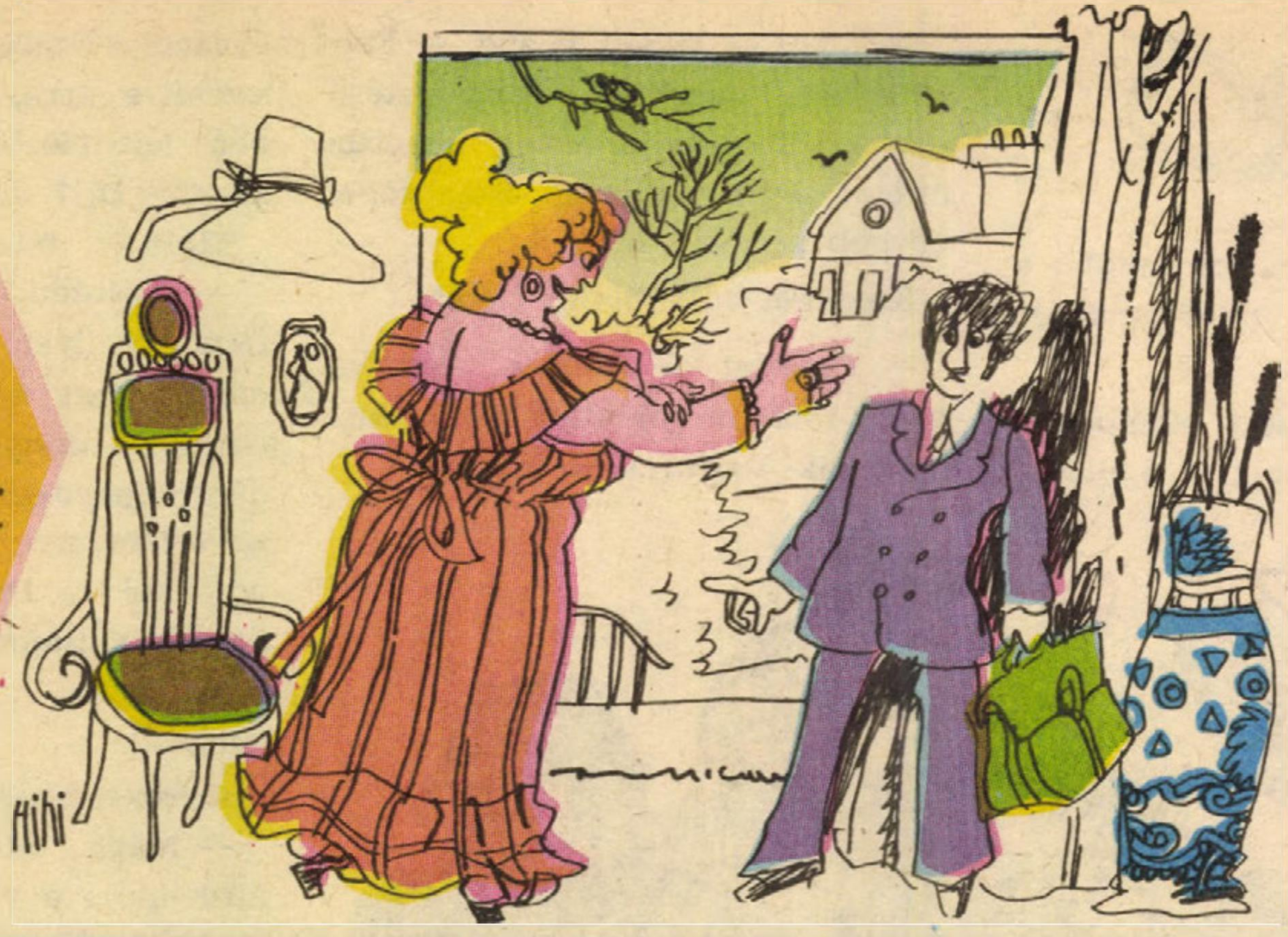

ÁLLAMI PIROS PONT

Tegnap felmentem a Főigazgatóságra. Egyenesen a főigazgatóhoz.

— Azért kerestelek fel, hogy megkérjelek: adj nekem egy piros pontot!

— Micsodát??

— Egy piros pontot! — mondtam még egyszer. — Itt van egy kis kartonlap, ráírtam a nevemet. Légy szíves, tegyél a nevem mellé piros ceruzával egy pontot. Persze, csak ha úgy gondolod, hogy megérdemlem.

— Bolondozol — mosolyodott el a főigazgató.

— Egyáltalán nem — feleltem —, de jólesne nekem is valami elismerés, amit felmutathatnék. Legalább egy piros pont. A lányom már hármat hozott haza az iskolából.

— Hány éves a lányod?

— Hatéves. Egy hete jár iskolába és már három piros pontot hozott haza, egyheti munka után. Adsz nekem egy piros pontot?

— Öregem — csóválta a fejét a főigazgató —, te már nagyfiú vagy. A te korodban már nem szokás piros pontot kapni...

— Akkor vezessék be — szóltam keményen. — *Valamit* kell kapni minden korban. Minden korosztálynak szüksége van sikerélményre, dicséretre, jutalomra, ha megérdemli. Ötven éve lesz már lassan, hogy utoljára piros pontot kaptam. Nem érdemelnék meg egyet?

— Kapsz egy piros pontot — bólintott a főigazgató és elvette a nevemmel ellátott kis kártyát —, de én szégyellem magamat, hogy piros pontot kérsz tőlem.

— Nekem ez egyelőre éppen elég — nyugtattam meg. — Tudom, hogy az én korombán levők kitüntetést, meg díjakat szoktak kapni, de olyanok nagyon kevesen vannak. Mennyivel többen vagyunk mi, akik rendesek, jó magaviseletűek, szorgalmasak, de kitüntetést azért mégsem érdemelnek meg. Piros pontot viszont igen.

— Van más módja is az elismerésnek — próbált ellentmondani a főigazgató. — Például pénzjutalom, prémium...

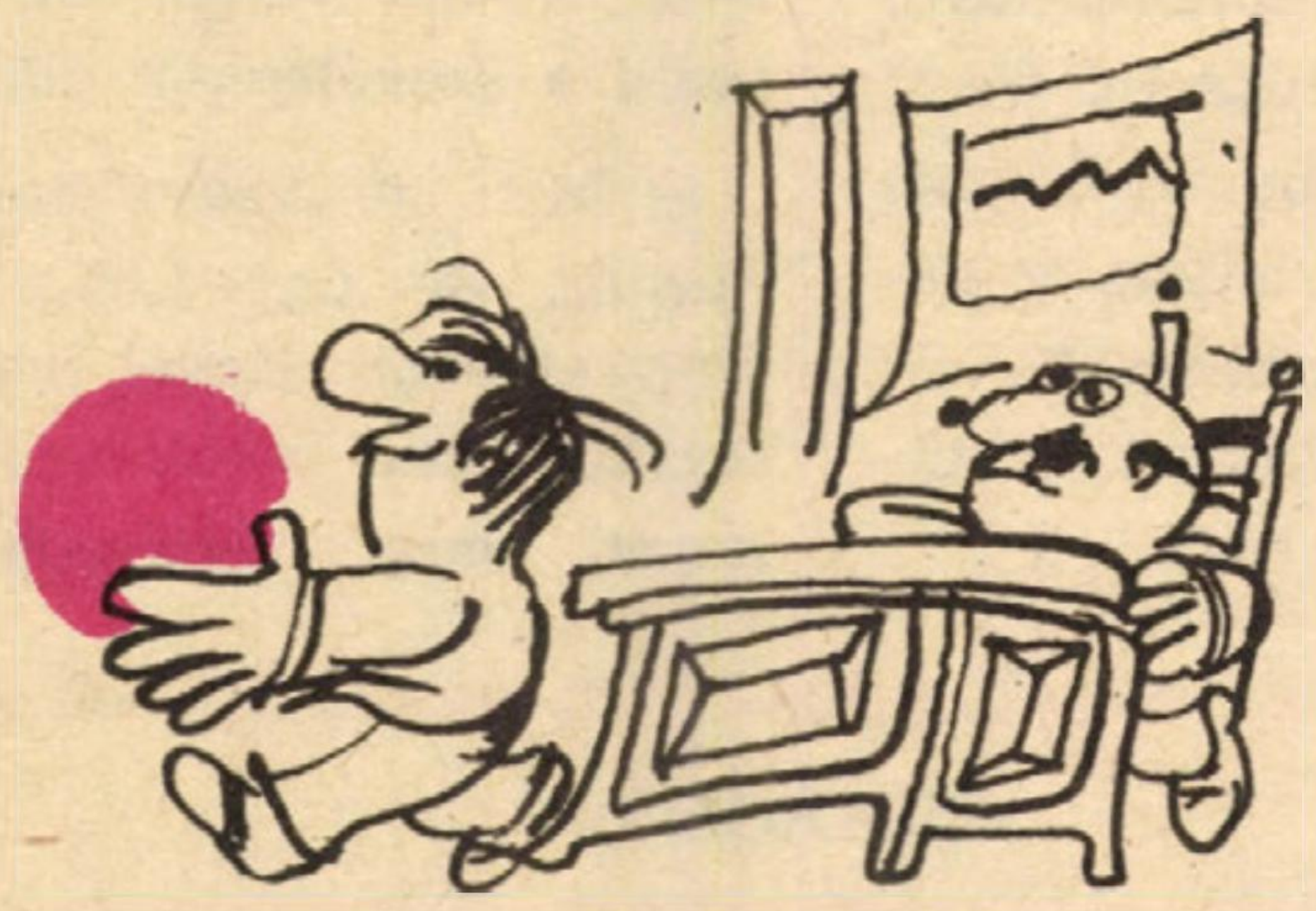

— Persze, hogy van — szóltam közbe —, de milyen sok vállalat küzd nehézségekkel. Pénzük nincs, igyekvő dolgozóik viszont vannak. Néhány piros pont minden igazgató terv-keretébe beleférne. Öt igazgatói piros pontra járna egy miniszteri piros pont, tíz miniszteri piros pontra járna egy állami piros pont. Az állami piros pont olyan megbecsülés lenne, mint egy kitüntetés és a piros pontot a személyi igazolványban lehetne viselni, vagy a nyakkendőn.

— Gondolkodni fogok a javaslatodon — mondta a főigazgató, miközben egy piros pontot tett a kártyámra és ünnepélyesen visszaadta. — Sok sikert a további piros pontokhoz! — tette hozzá.

— Köszönöm — vettem át a piros pontomat —, és most még egy kérésem lesz. A kislányomnak az iskolában a piros pont mellett van egy üzenő-füzete is. Ebbe írja be a tanár és a szülő, ha üzennivalójuk van. Légy szíves írjad be, hogy kaptam egy piros pontot, amelyhez nem jár pénzjutalom.

— Miért kell ezt beírni? kérdezte csodálkozva a főigazgató.

— Azért, hogy a kollégák ne irigykedjenek — feleltem. — És hogy a családom a várható piros pontjaimra ne tervezzen be egy háromszintes balatoni nyaralót.

Somogyi Pál

SZABADSÁGON

– Csodálatos érzés: a többiek most munkában görnyedeznek!

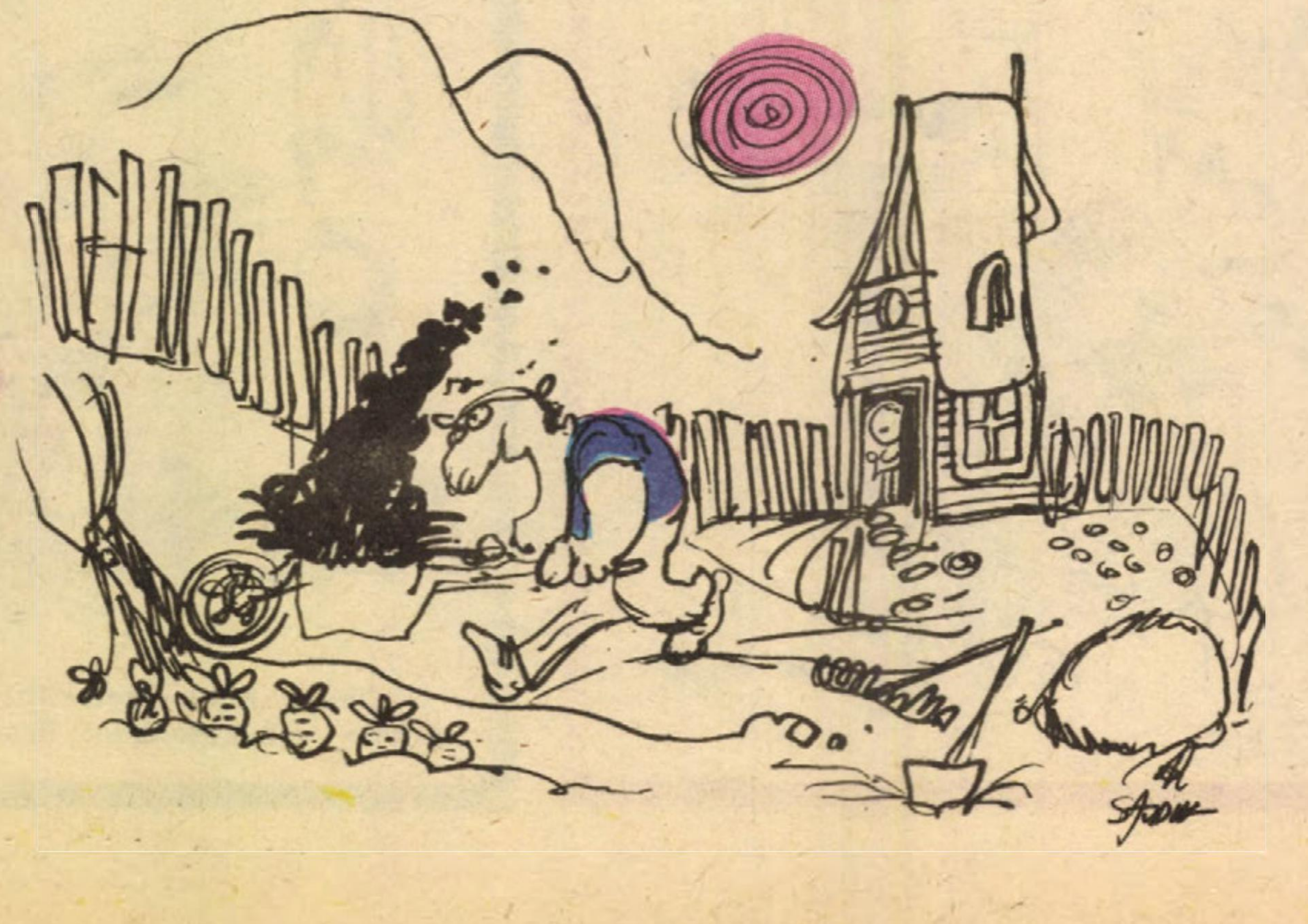

REKORD HÍREK

Fülöp György rajzai

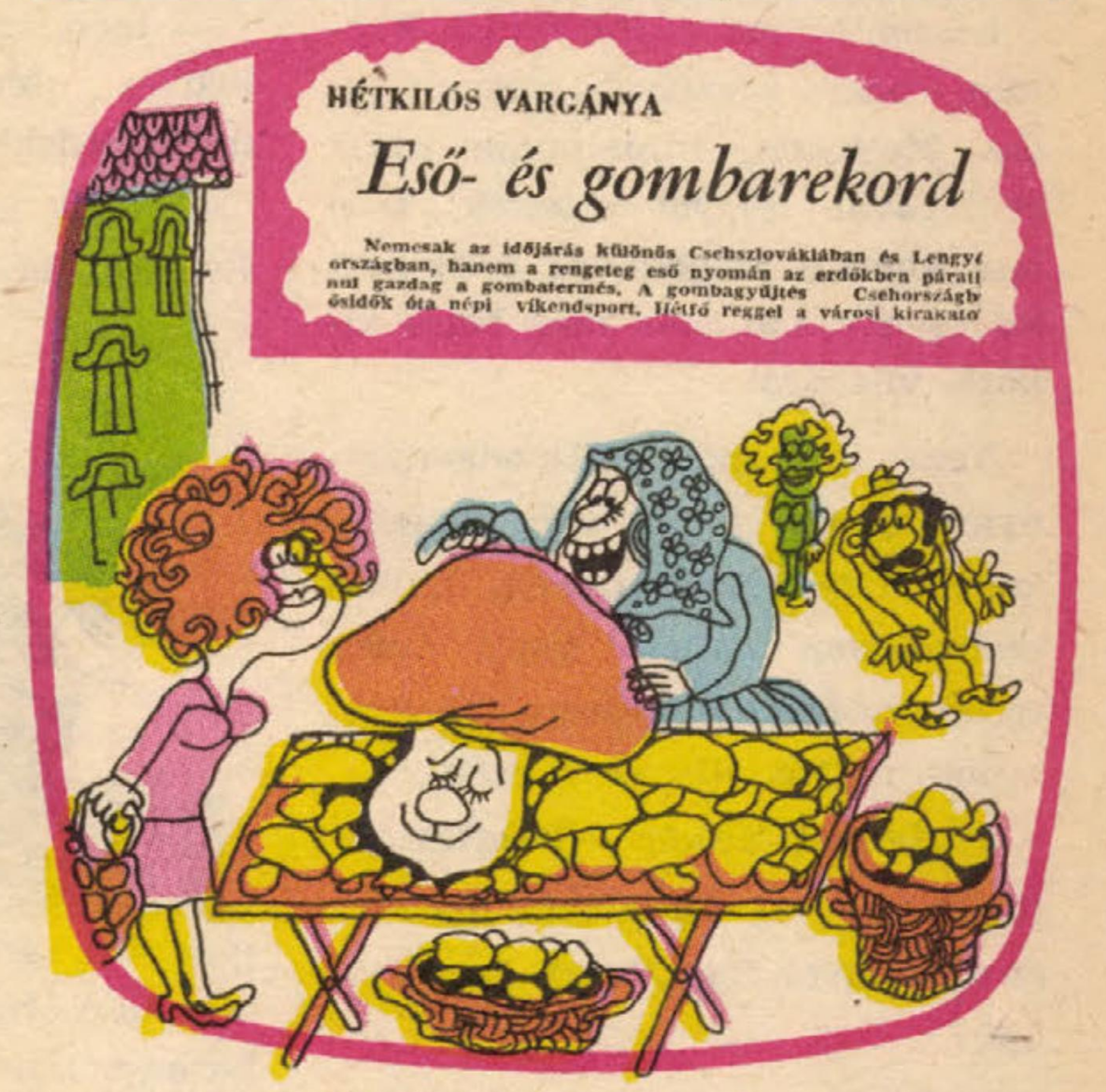
HÉTKILÓS VARGÁNYA
Eső- és gombarekord
Nemcsak az időjárás különös Csehszlovákiában és Lengy(országban, hanem a rengeteg eső nyomán az erdőkben párat(nul gazdag a gombatermés. A gombagyűjtés Csehországb ősidők óta népi víkendsport. Hétfő reggel a városi kirakató

– Ne féljen tőle, kedves, szelíd...

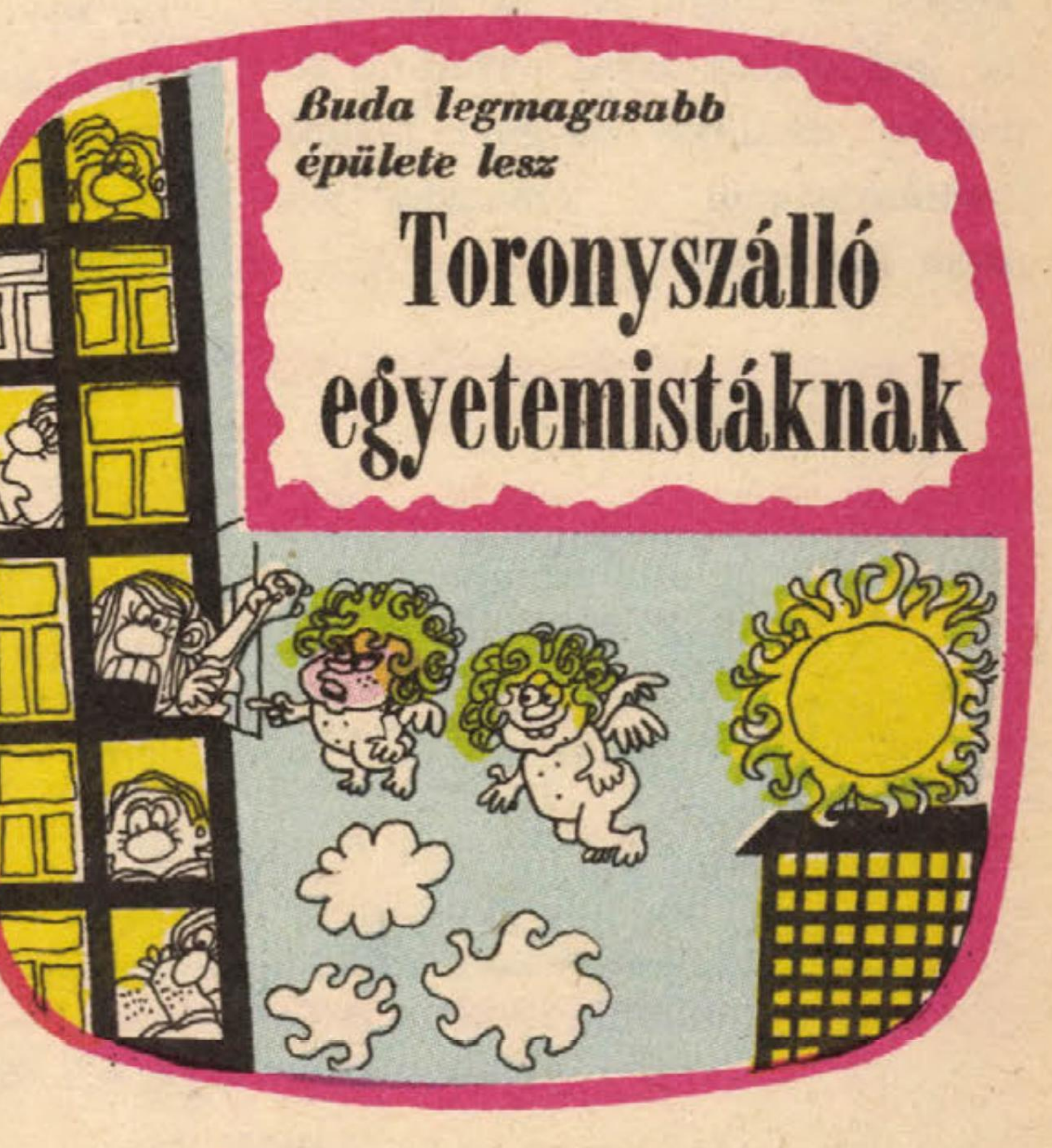
Buda legmagasabb épülete lesz
Toronyszálló egyetemistáknak

– Tanulni tessék, ne gitározni!

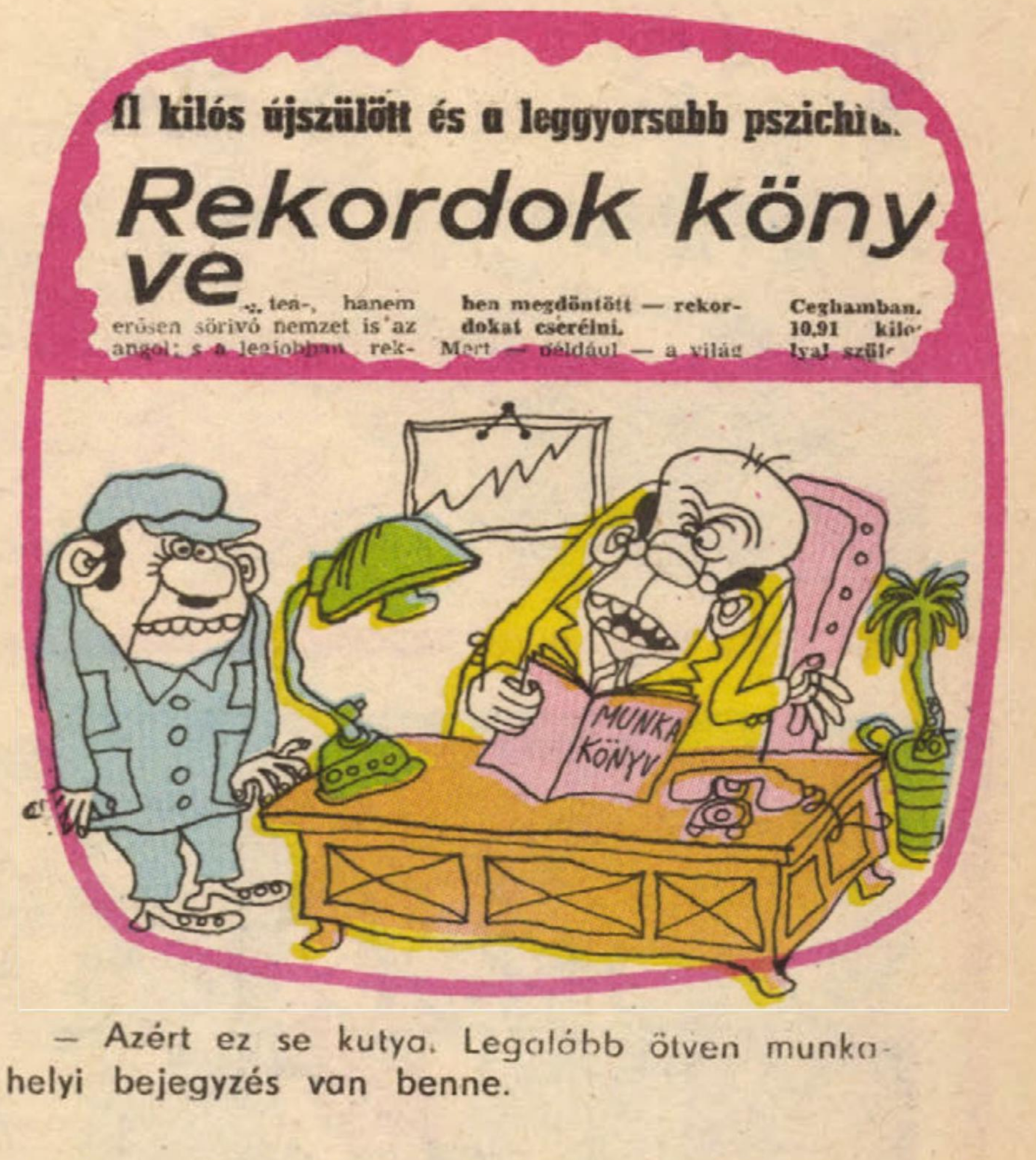
A kilós újszülött és a leggyorsabb pszichi
Rekordok könyve
tea-, hanem erősen sörivó nemzet is az angol; s a legjobban rek-
ben megdöntött — rekordokat cserélni. Mert — például — a világ
Cegbamban. 10.91 kilo- lyal szül-
MUNKA KÖNYV

– Azért ez se kutya. Legalább ötven munkahelyi bejegyzés van benne.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— *Tessék azonnal fizetni!*

— *De hiszen csak most hozta az ételt.*

— *Igen, de a szakács kicsit gyanúsnak találja a gombát.*

REJTŐZŐ ÍRÓ

Lapomtól azt a megbízást kaptam, hogy készítsek interjút az ősz Mesterrel, irodalmunk egyik csillagával. Figyelmeztettek, nem lesz könnyű dolgom, az öreg nem szívesen nyilatkozik meg belső alkotói világáról.

Nem így indult. Dunakanyari nyaralójában a kertben szorgoskodva találtam. Napszítta, lyukas szalmakalap volt a fején, ócska tréningnadrágból, vásott, kirojtosodott ingből állt az öltözéke.

— Kedves Mester — kezdtem elfogódottan. — Szeretném megkérdezni: mivel foglalkozik mostanában?

— Póréhagymával — felelte lelkesen. — Tudja, ezt az étkezésre és salátafűszerezésre egyaránt kiválóan alkalmas növényt nálunk méltánytalanul elhanyagolják. Nem gondolja?

— Igen, igen, de... én inkább a kedves Mester alkotómunkája iránt érdeklődöm...

— Vagy úgy? Azért alkotok is. Például látja ott azt a kulipintyót. Az szerszámkamra. Magam alkottam. Hulladék farostlemezből barkácsoltam össze, hullámpalával fedtem be. Egészen tűrhető, igaz?

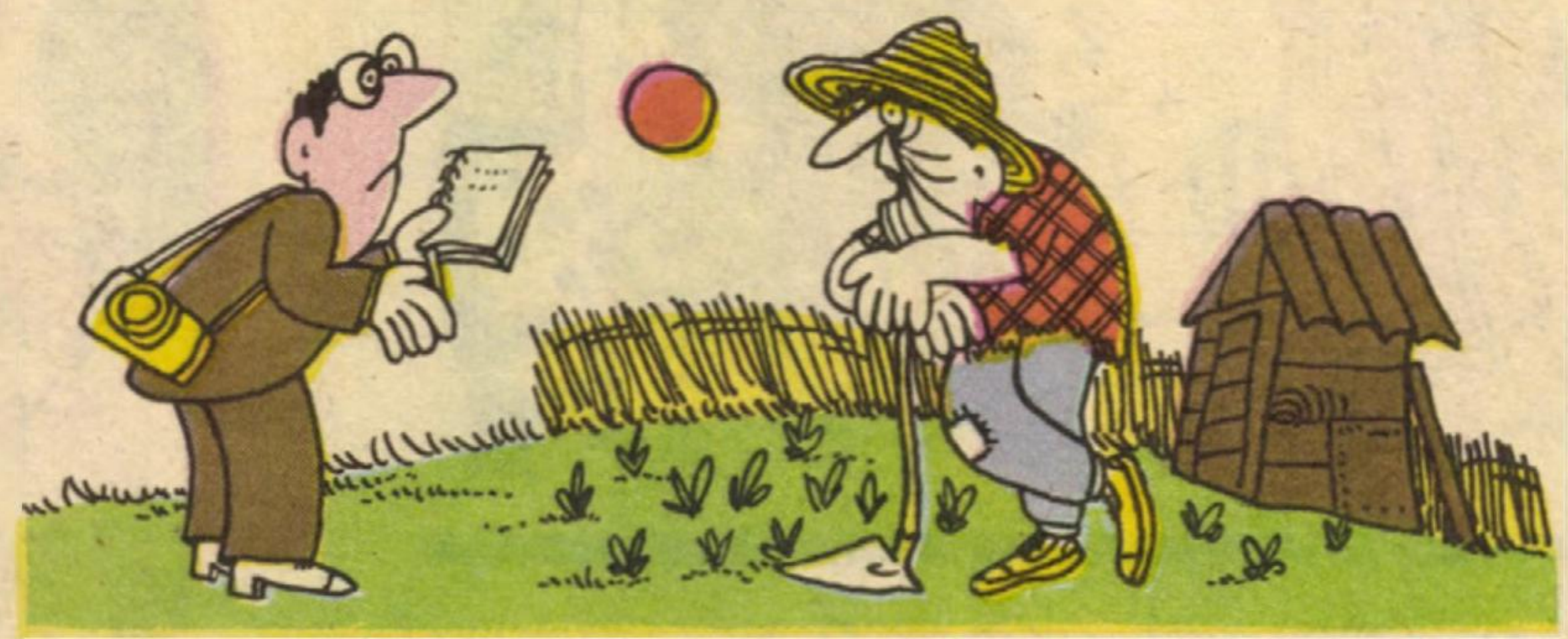

— Persze... Hanem úgy gondolom, ezek a dolgok a Mester géniuszához képest mégiscsak elenyésző kicsiségek. Valami új törekvés, merész felismerés?

— Van! — vágott közbe. — Felismertem, hogy a másodvetésű zöldborsót nem érdemes bokorba ültetni, jobb sorjában. Szaporább, bővebb termést hoz.

Kezdtem türelmetlen lenni.

— Eszerint a Mester számára nincs több megoldatlan téma, önmagának tisztázatlan kérdés?

— Dehogyis nincs! — sóhajtott fel. — Bár ismerném a kiutat. Nem tudja véletlenül, mit lehet tenni a szövőlepkék ellen?

— Már ne vegye rossznéven a Mester, de úgy képzeltem, hogy nagyratörőbb tervei vannak. Egy ország lenne büszke rá, ha az ön nevét még teljesebb dicsőség övezné. Szabad megkérdeznem, számít-e arra, hogy a közeljövőben jelentősebb elismerésben részesül? Díj? Jutalom? Kitüntetés?

Elpirult, félrefordította a fejét.

— Őszintén szólva, megpályáztam egy ilyet, de alig merem remélni, hogy elismerik munkásságomat. A dunakanyari kertbarátok dísztöktenyésztési kiállítására beneveztem egy magam nevelte lopótökkel... De ki tudja... Manapság a tudomány öles léptekkel halad előre... Aki nem tanul, az lemarad.

Egészen kétségbeestem.

— Mégis, Mester, nincs valami közlendője a világgal? Amit én is megírhatnék az újságban?

— De van, fiam. Írja meg, hogy kézi fűnyírógéphez tartalékkést keresek. Ha tényleg megírja, hálából magának dedikálom legközelebbi önéletrajzi kötetemet.

— Végre valami lényeges! Mi lesz az új kötet címe?

— Küzdelmem a levéltetvek ellen.

Novobáczky Sándor

KÖTÉLHÚZÁS

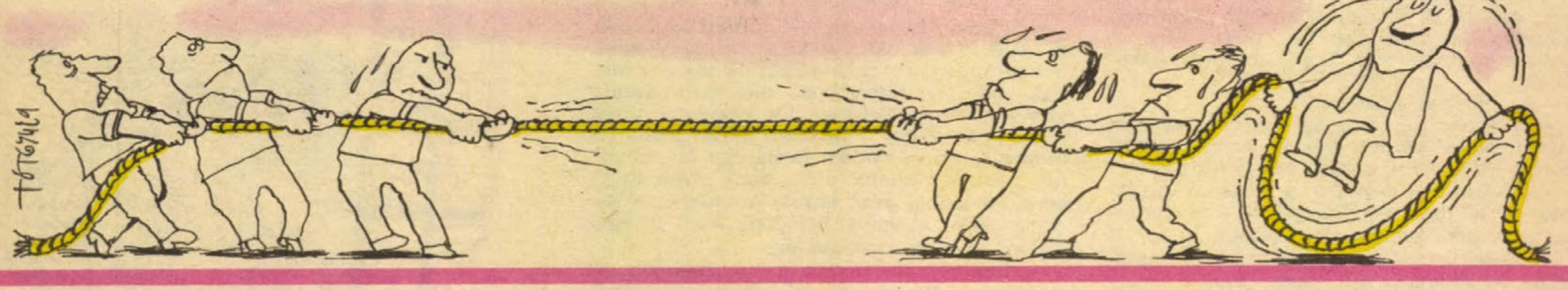

NÉVKÁRTYA AZ ASZTALON

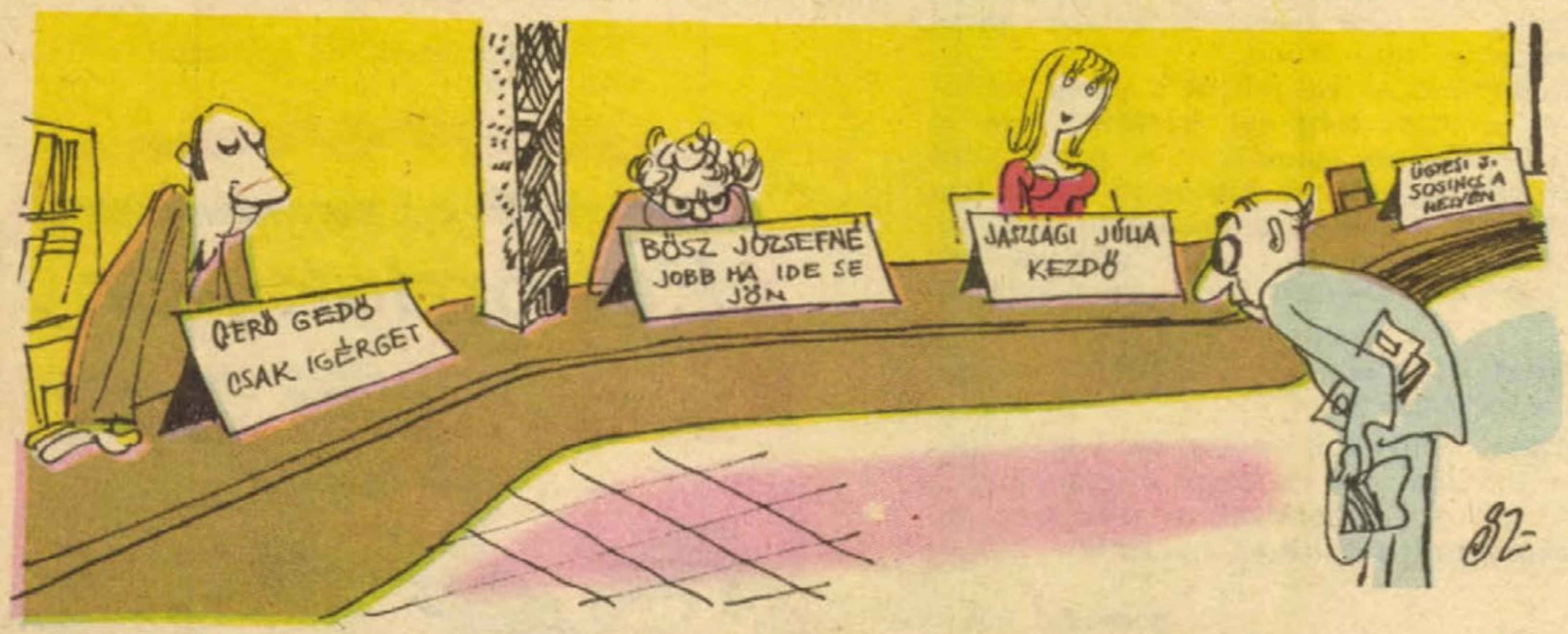

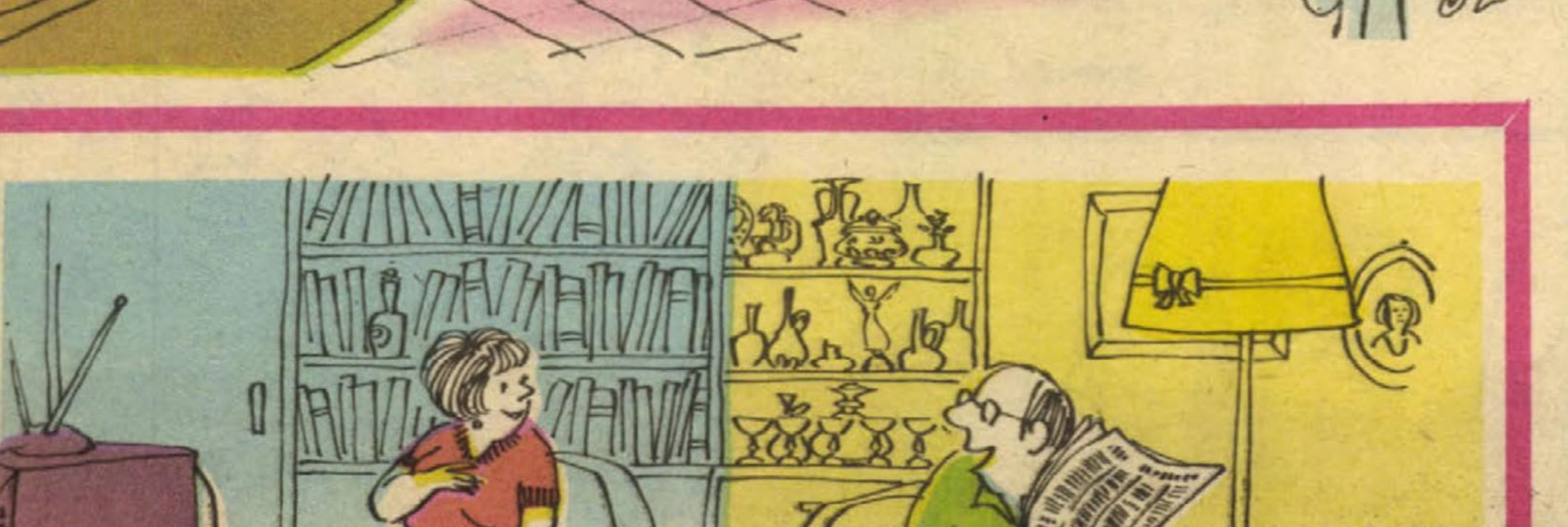

Nalad is csupa jó hir?...

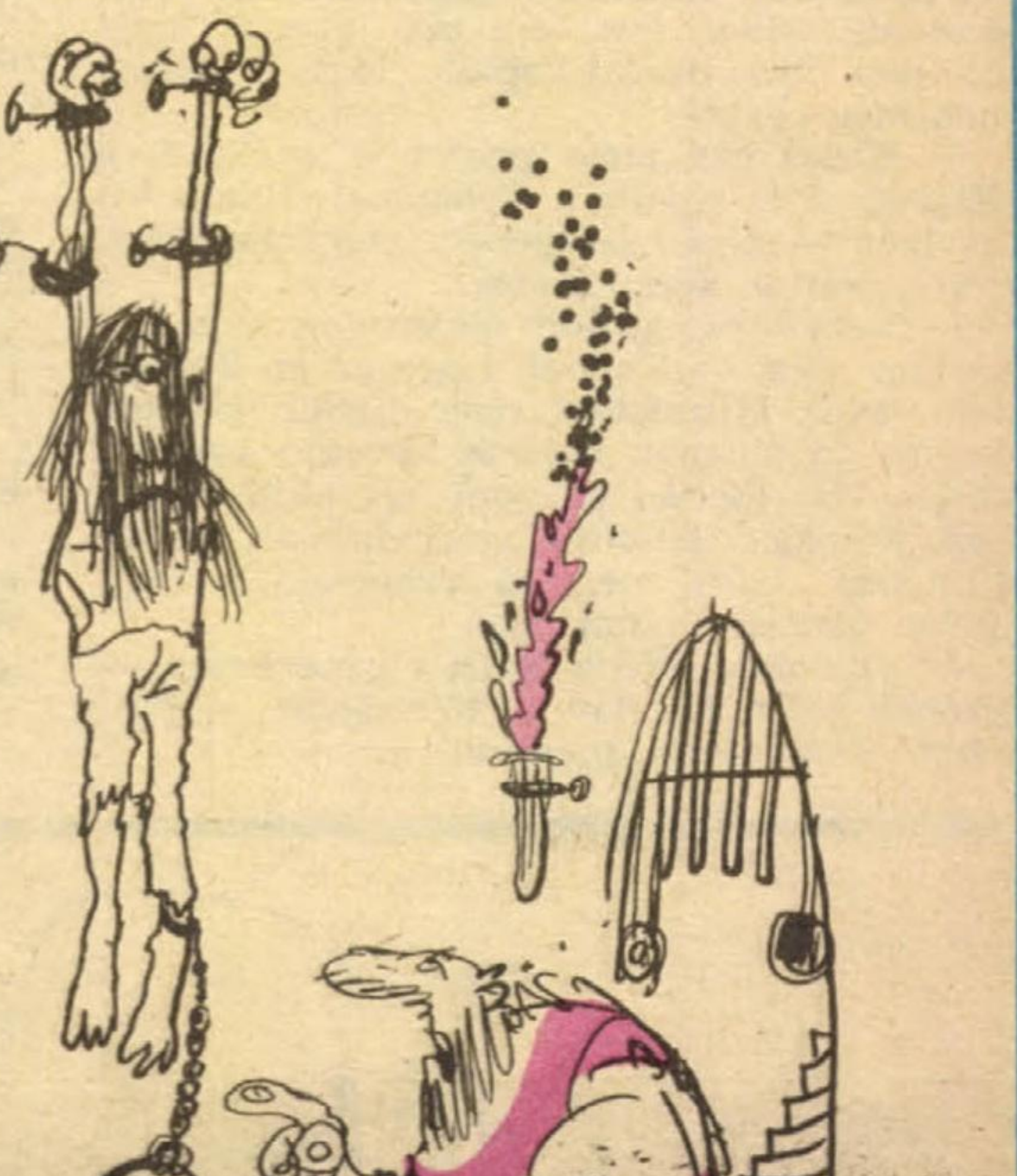

– Nincs időm megvárni a kegyelmi döntést, engem kivégzésenként fizetnek.

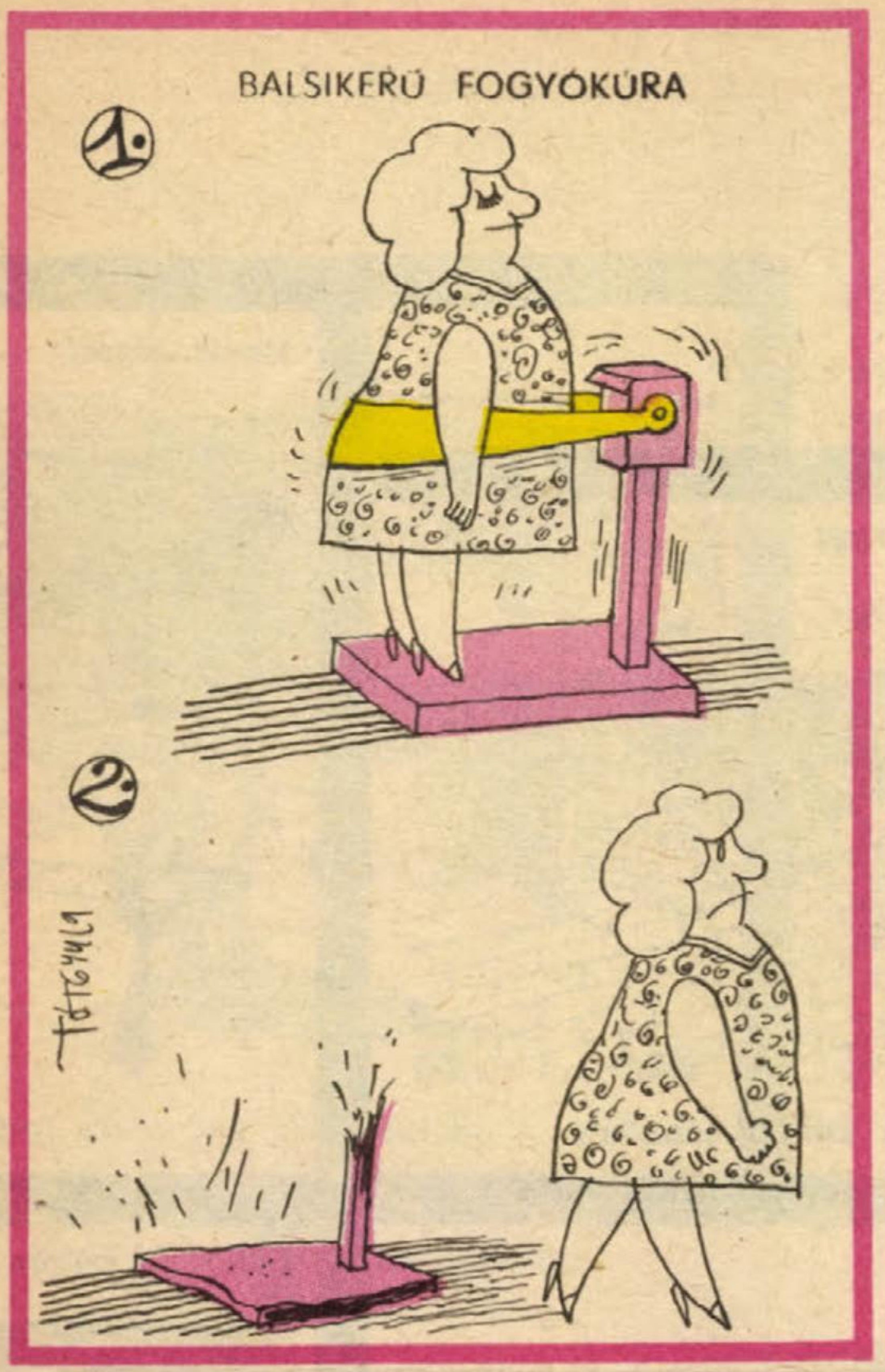

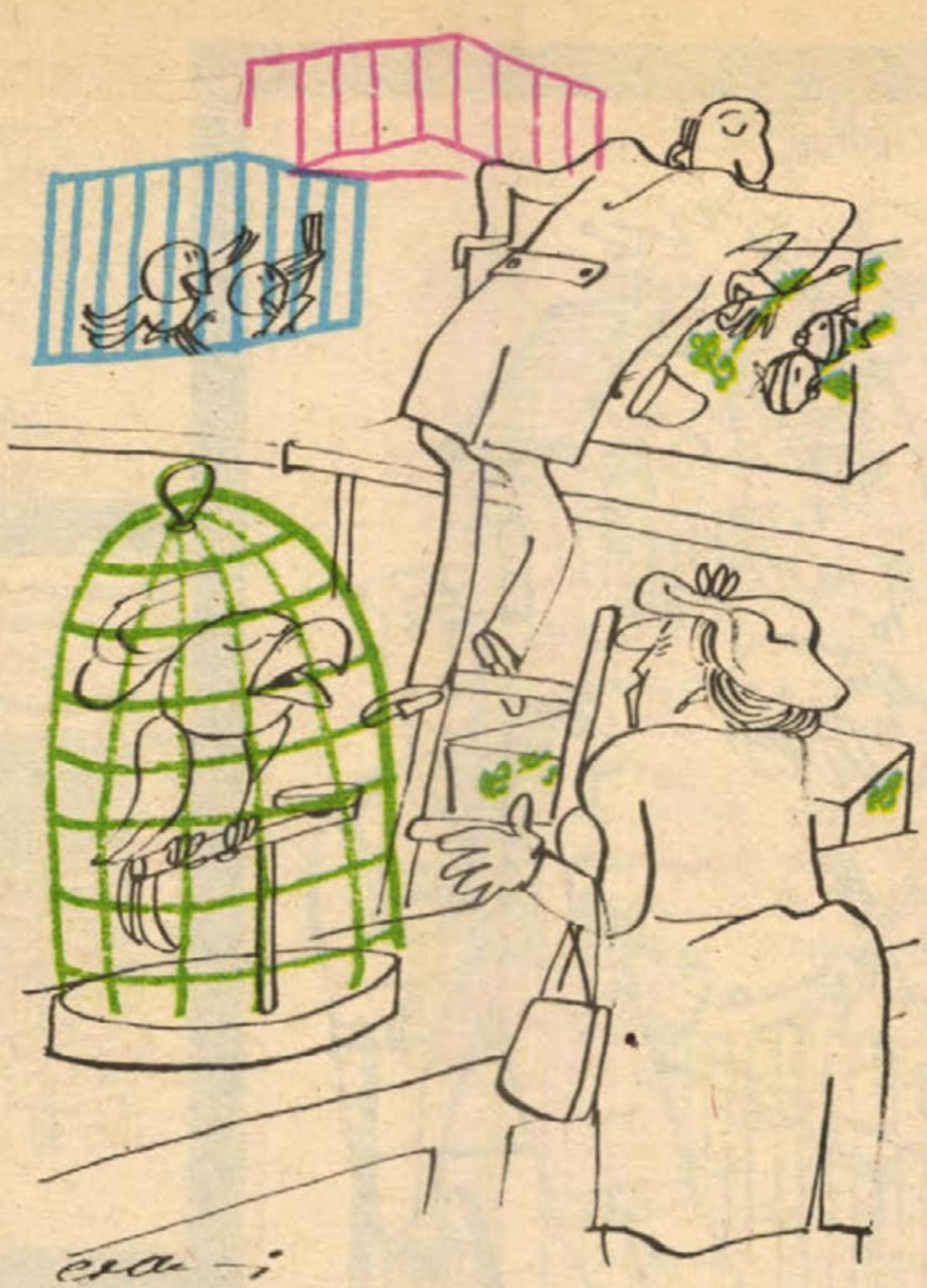

– Engem vegyél meg, öreglány! Remek pikáns vicceket tudok...

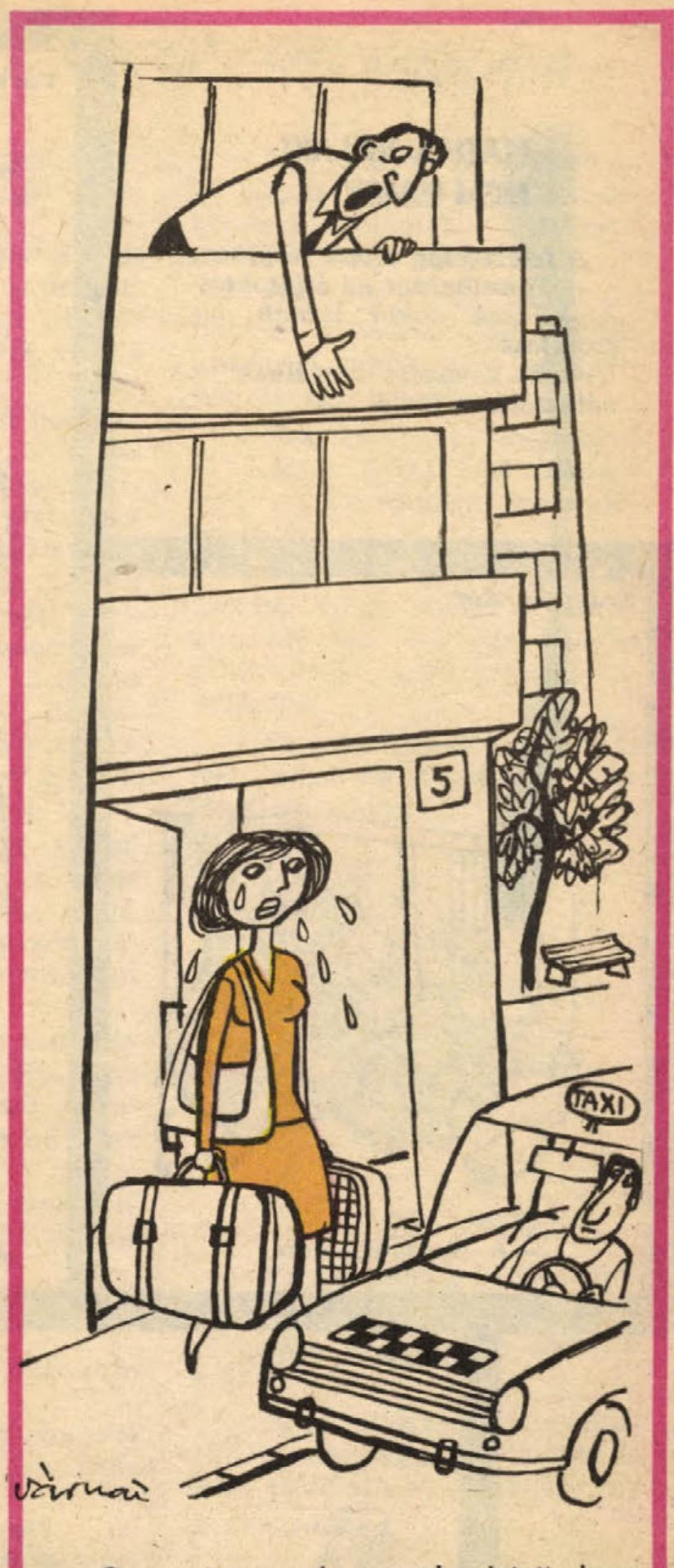

– Gyere vissza, már eszembe jutott, hogy ma van a születésnapod.

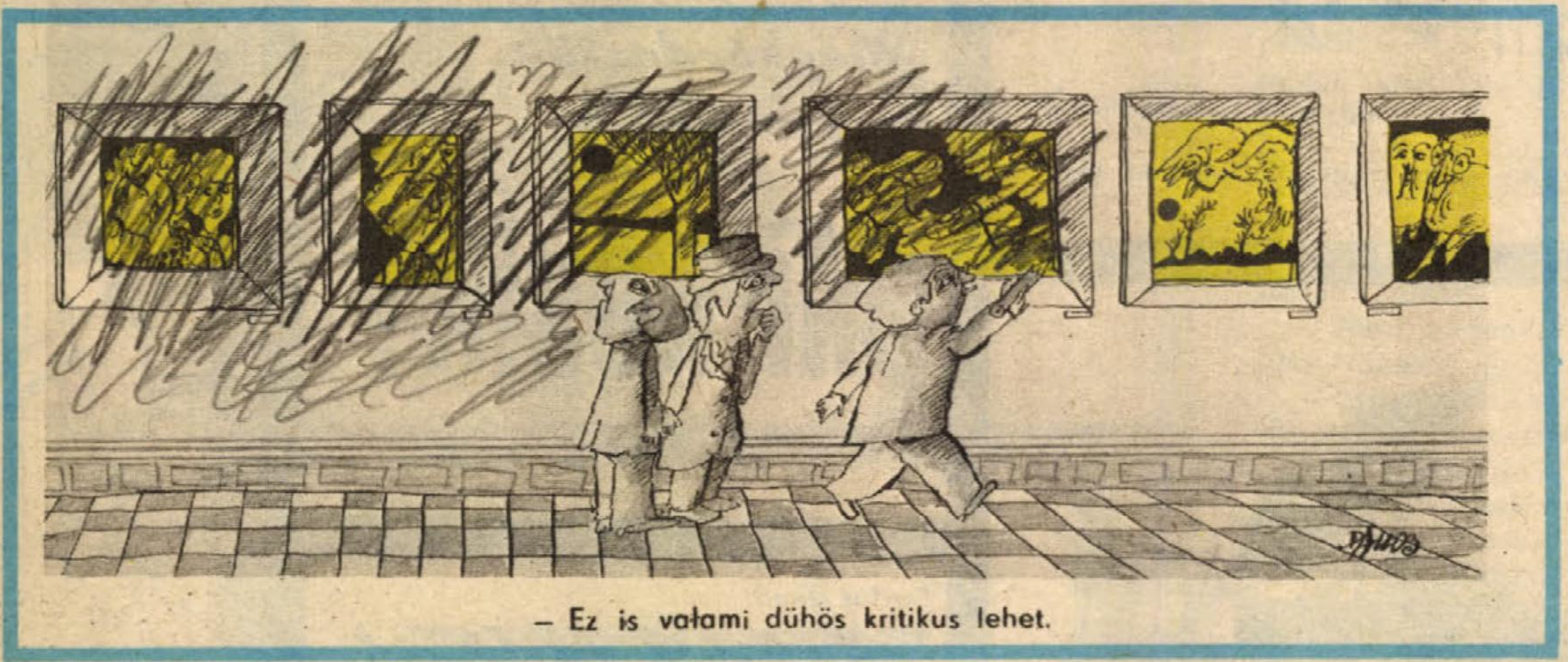

– Ez is valami dühös kritikus lehet.

Emlékművem

Jaj, tessék csak nézni, micsoda móka! Egyszerre csak hajót neveztek el rólam. Onassis lettem a budai Dunaágban.

Azon kevesek számára, akik az elmúlt hetekben szabadságon voltak, s így nem követhették minden lélegzetemet: nemrég cikket írtam a Ludasban, „*Kísértethajó*" címmel. Arról szólt, hogy mi az isten csudájának nem emelik ki végre azt a rozzant uszályt, amely kora tavasz óta ott áztatja a hasát az Árpád-híd tövében. Hát most emelik. És alig emelték annyira, hogy a betűk ráférjenek, egy aranyszívű kétkezi — áldassék! — máris tudta mivel tartozik a történelemnek, zutty, odapingálta a nevemet.

Kísértethajót neveztek el rólam. Azért ez mégiscsak valami, nem igaz?

Hát persze II. Erzsébetről a világ legnagyobb luxusgőzősét nevezték el. Kolumbusz Kristófról zászlóshajót. Guglielmo Marconiról atomhajtású tengeralattjárót. Gróf Zeppelin Ferdinándról monumentális léghajót. És akkor jövök én a rokkant uszályommal. Igazság ez?

Igaz, Abody Béláról még csak egy vacak ladikot sem neveztek el. Ez azért megnyugtat.

Tulajdonképpen rajongok a kísértethajókért. A szívem mélyén kora gyerekségem óta egy félőrült kalózkapitány tivornyázik. A fél szeme pepita ronggyal van kitömve, vödörből issza a rumot, trágár nótákat kurjongat és minden kikötőben van egy babája.

Ez a kalóz — bizonyára hitbuzgalmi neveltetésem hatására — sosem tudott előbújni. Különben talán már üzletszerző is lehetnék a külkereskedelemben. Hiába, a hitbuzgalmi neveltetésnek is meg vannak a hátulütői. Lassanként el is temetem virághímes ifjúságom többi álma közé. Különben is, mikor jutok én el minden kikötőbe?

Azt azért mégsem bántam volna, ha inkább egy csatahajót neveznek el rólam. De hát az emlékművem igazi magyar emlékmű. A latin költő ércnél maradandóbbat állított magának. Az én emlékművemet — saját, viszonylag ép, s az uszály viszonylag göthös állapotát figyelembe véve — minden bizonnyal túl fogom élni. Még javában ketyegek, amikor már a kutya sem emlékszik rám. Van ebben valami vigasztaló. Ide a bökőt, ha az a latin költő nem cserélne velem.

És mély megelégedéssel tölt el a tudat, hogy annyi esztendő buzgó matatása mégsem volt hiába. Mégiscsak vittem valamire.

Roncs lettem Óbudán.

Peterdi Pál

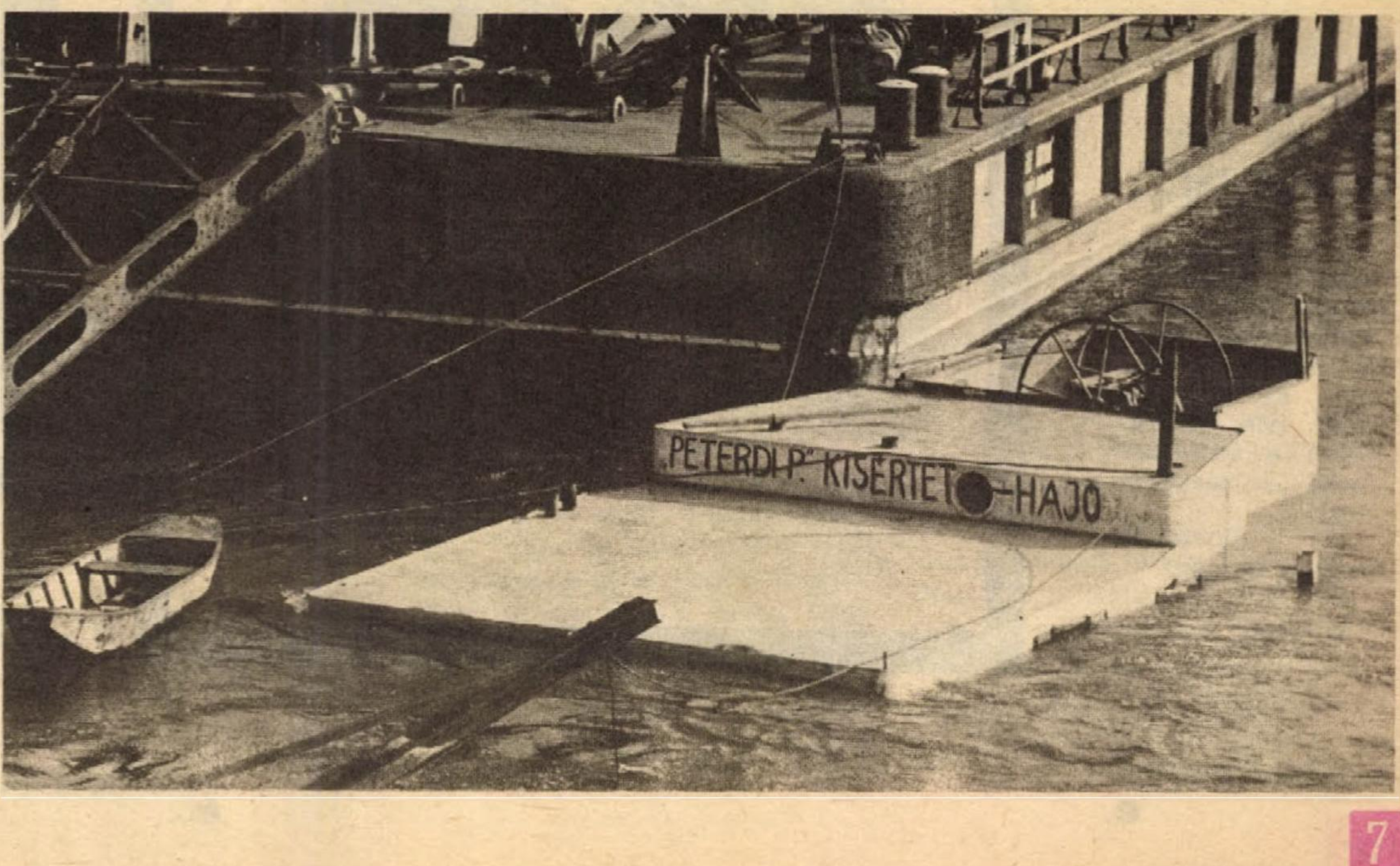

Megkérdeztük rajzolóinkat:

Mi késik?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A feleség így szól a férjéhez:
— Tanulhatnál az állatoktól. Azok csak akkor isznak, ha szomjasak.
— És sohasem beszélnek — válaszolja a férje.

Erdei Sándor:

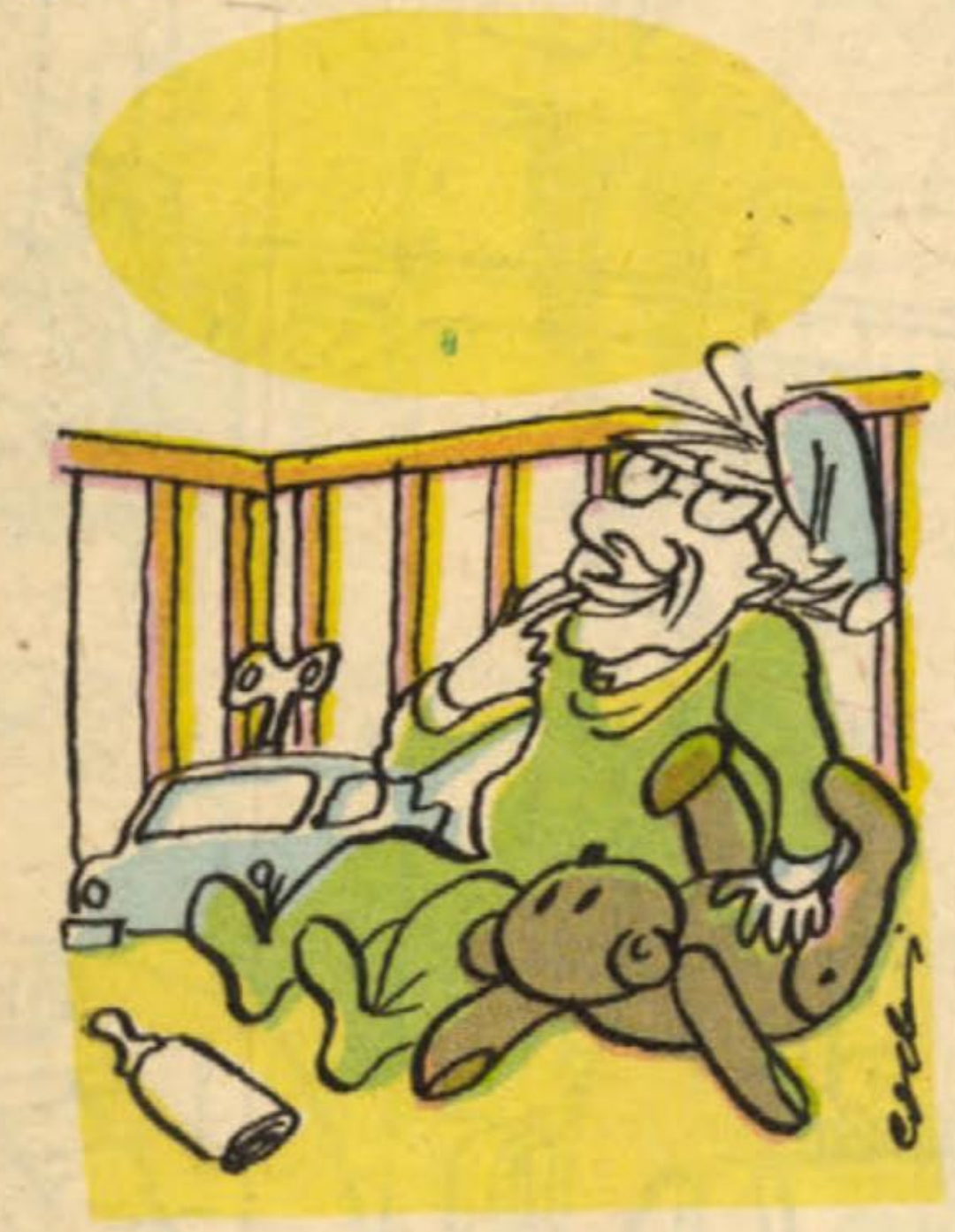

– A biológiai órám.

Várnai György:

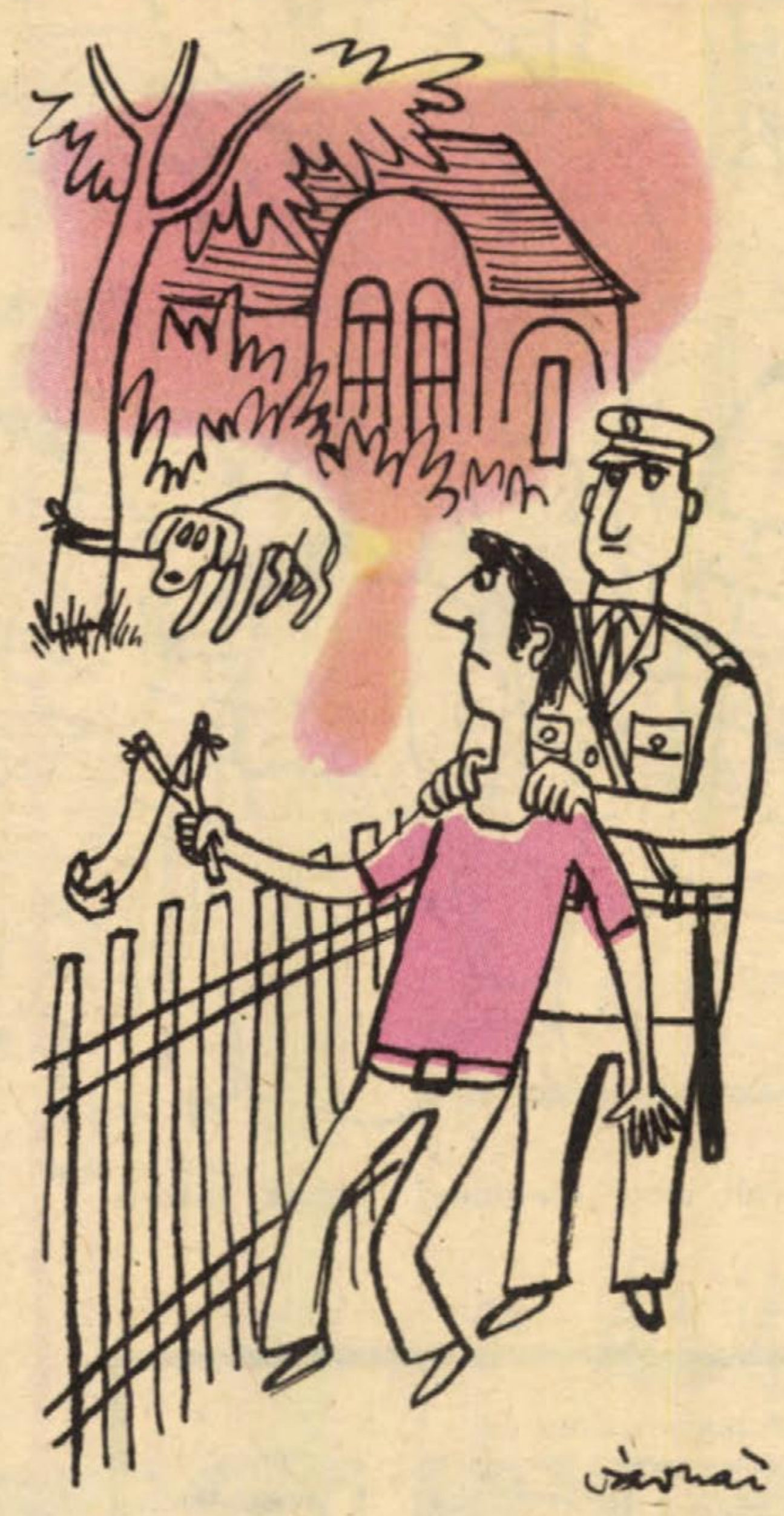

– Egy tisztességes állatvédelmi törvény.

Brenner György:

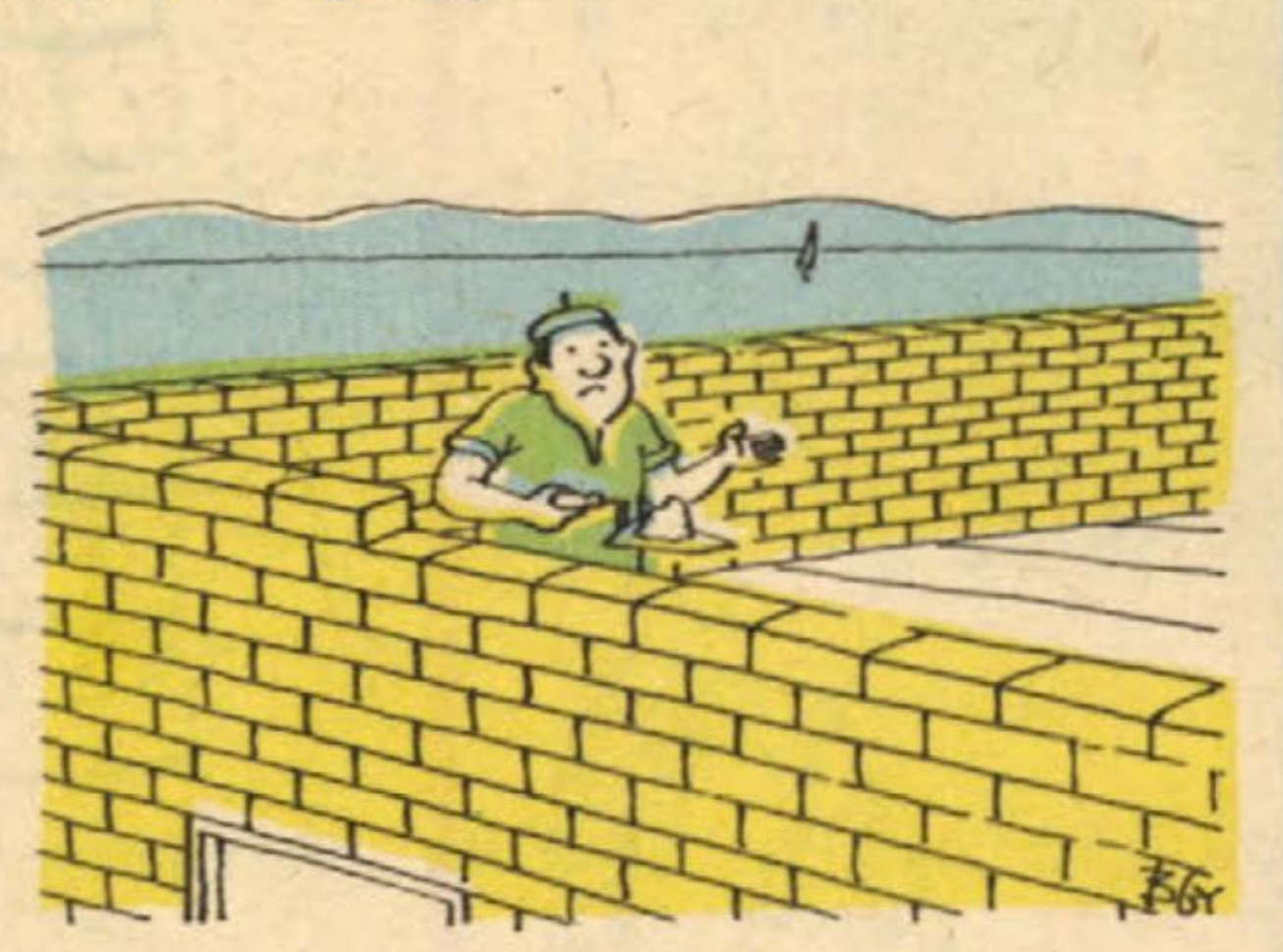

– Az építési engedély.

Barát József:

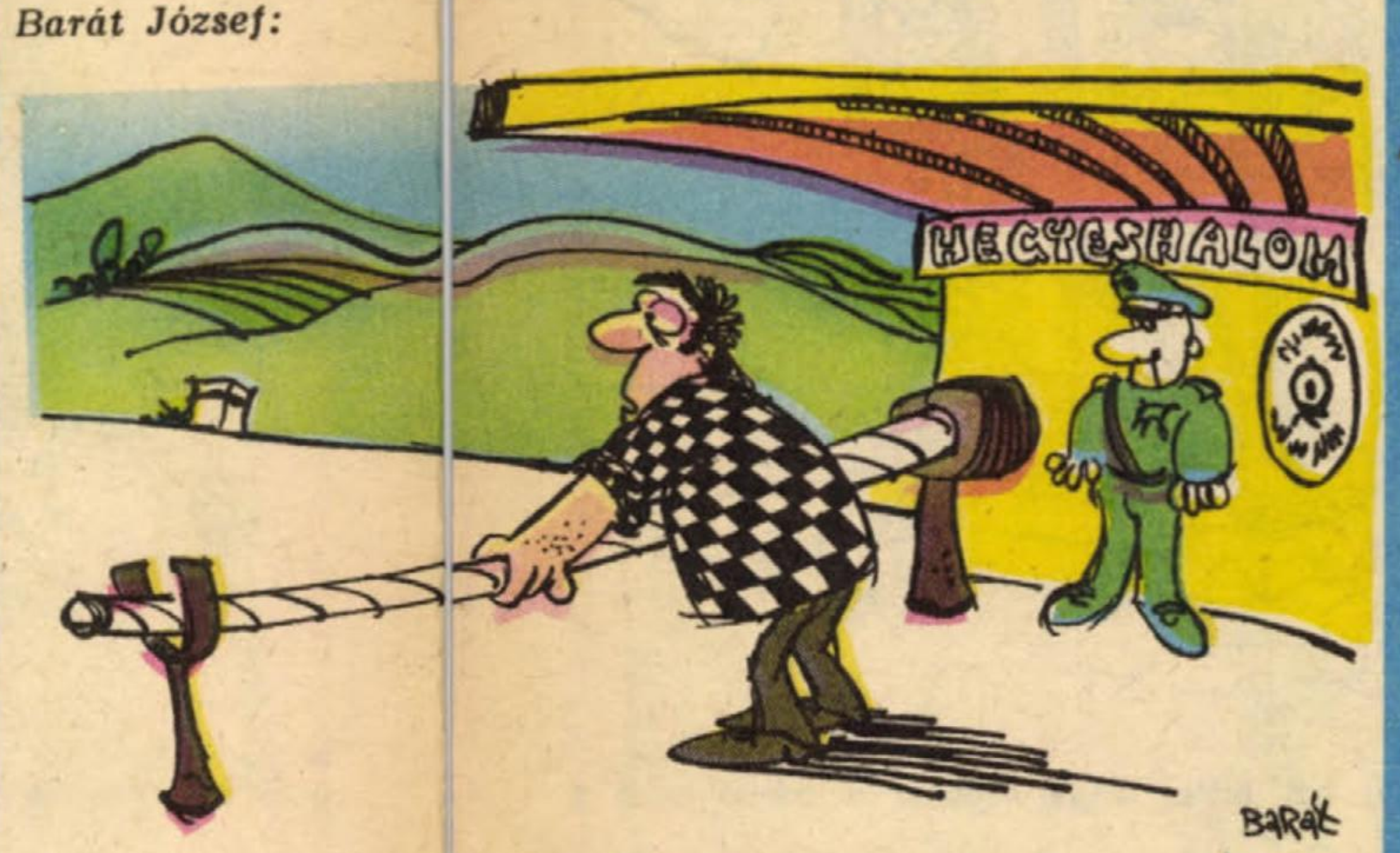

– A „Keresztapa" című film első kópiája.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Maga olyan gyönyörű, hogy szeretnék magáról egy aktot festeni.
— Rólam még soha senki se festett aktot.
— Nem tesz semmit, én még sohasem festettem.

Hegedűs István:

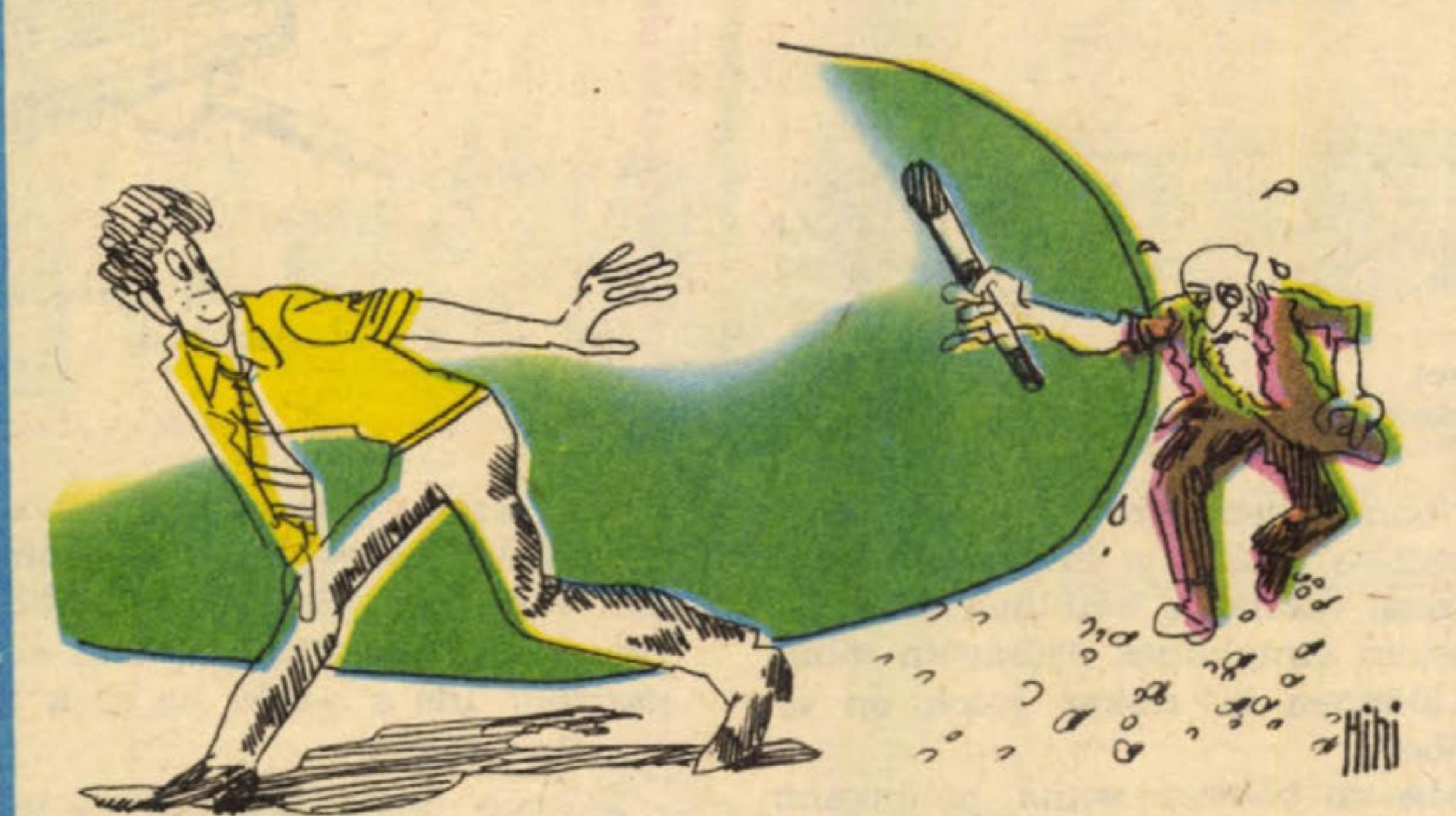

– Az átadás.

Dallos Jenő:

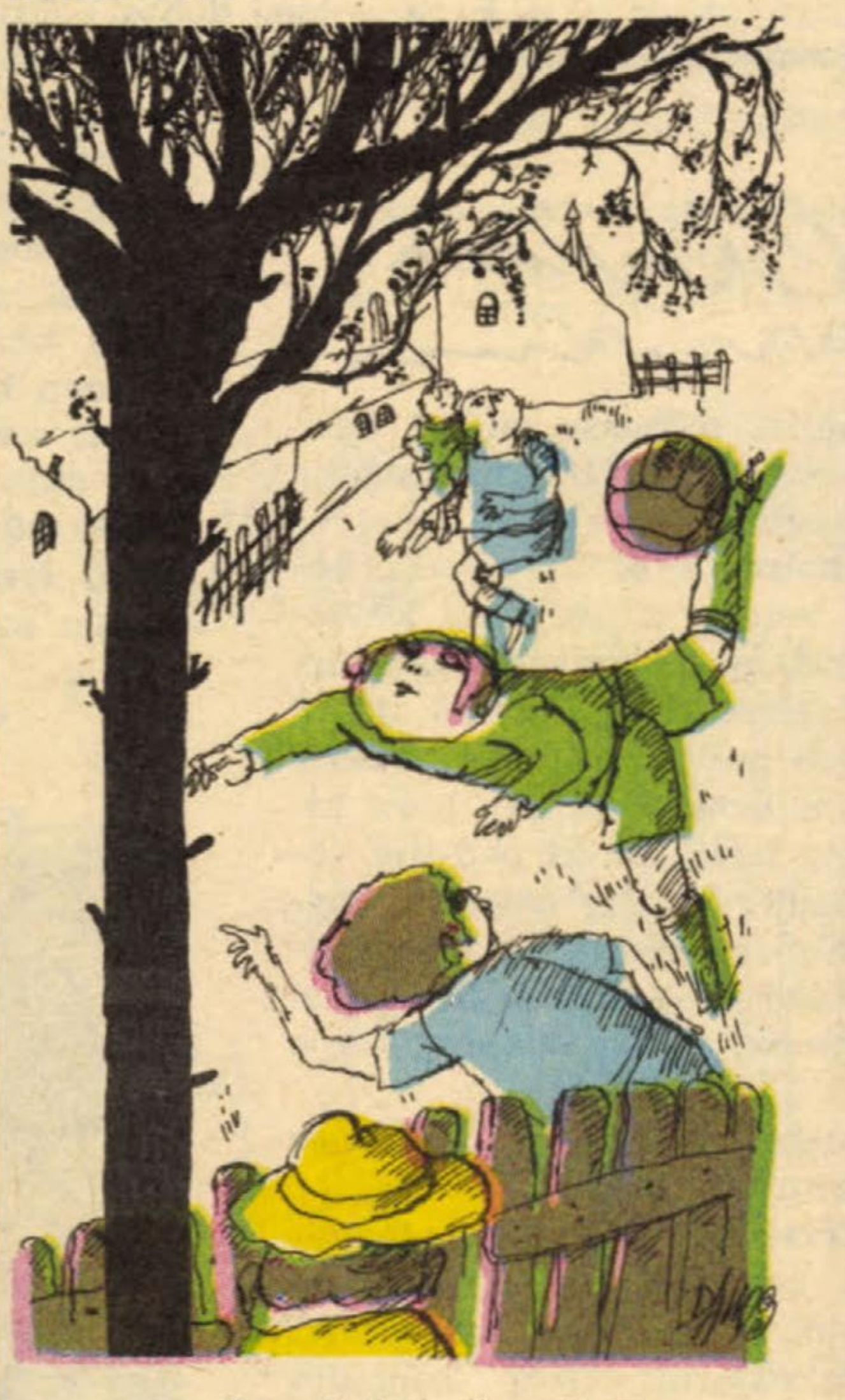

– Egy új futballzseni . . .

Lehoczki István:

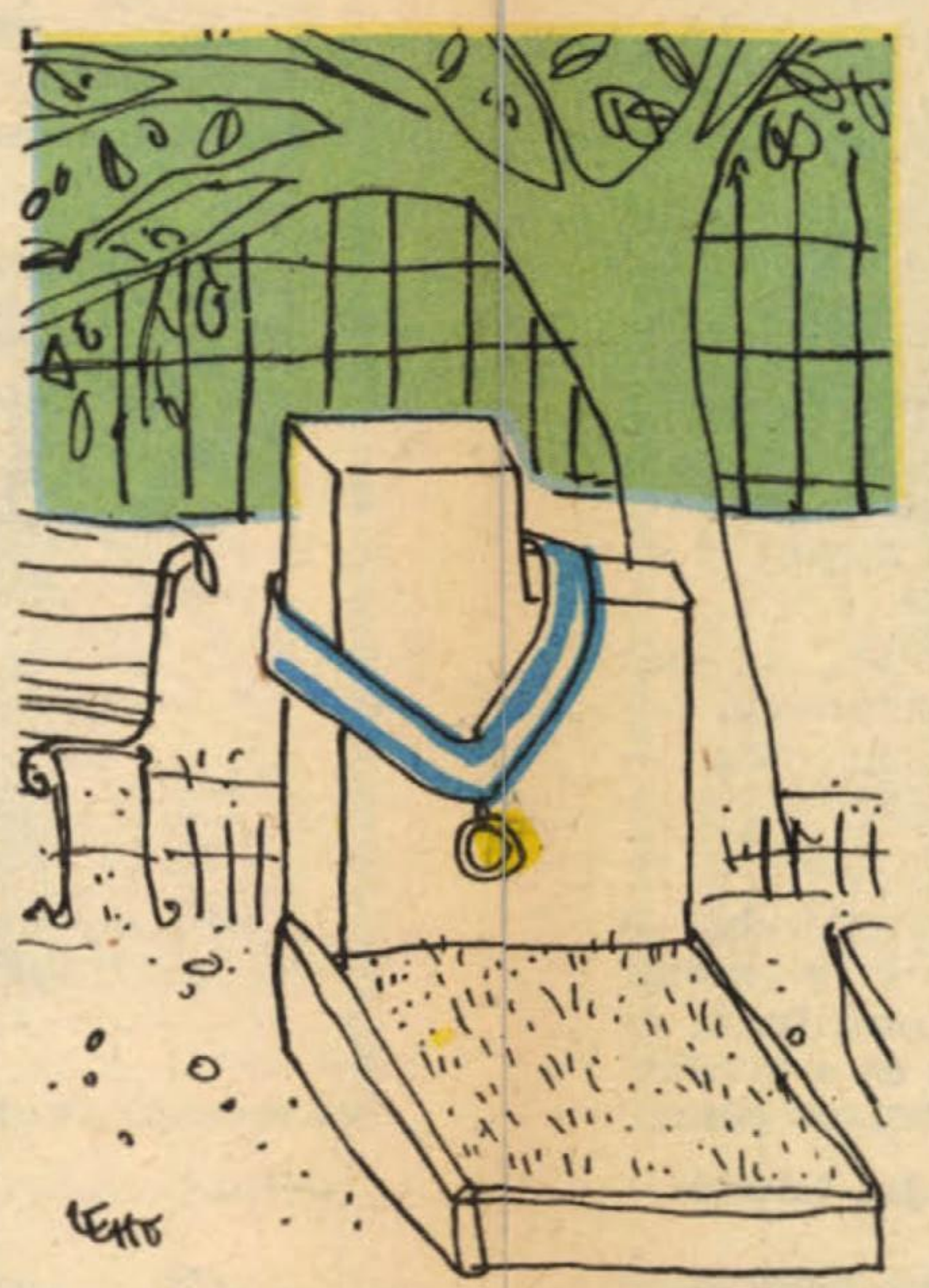

– Az elismerés.

Fülöp György:

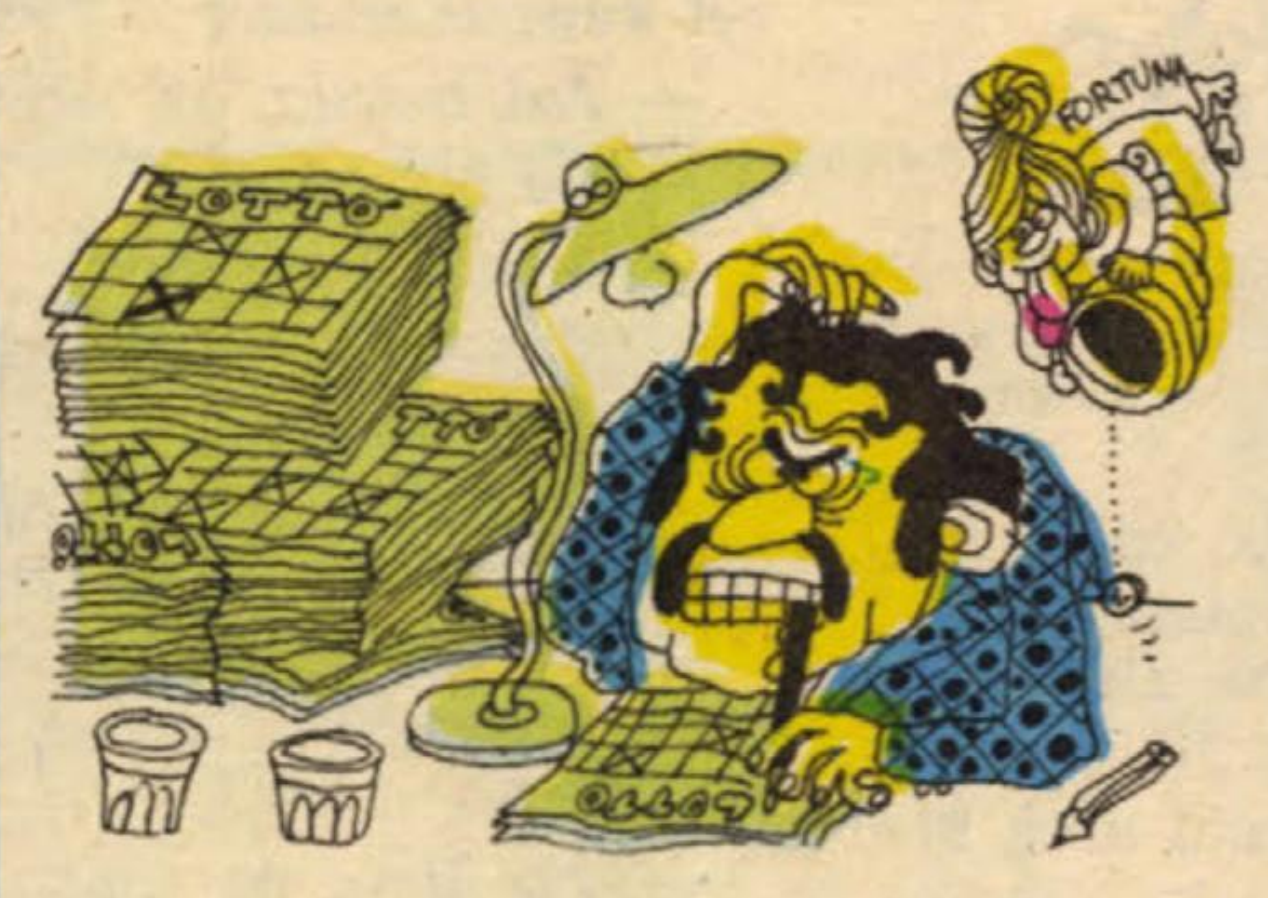

– Az ötödik ikszem.

Szűr-Szabó József:

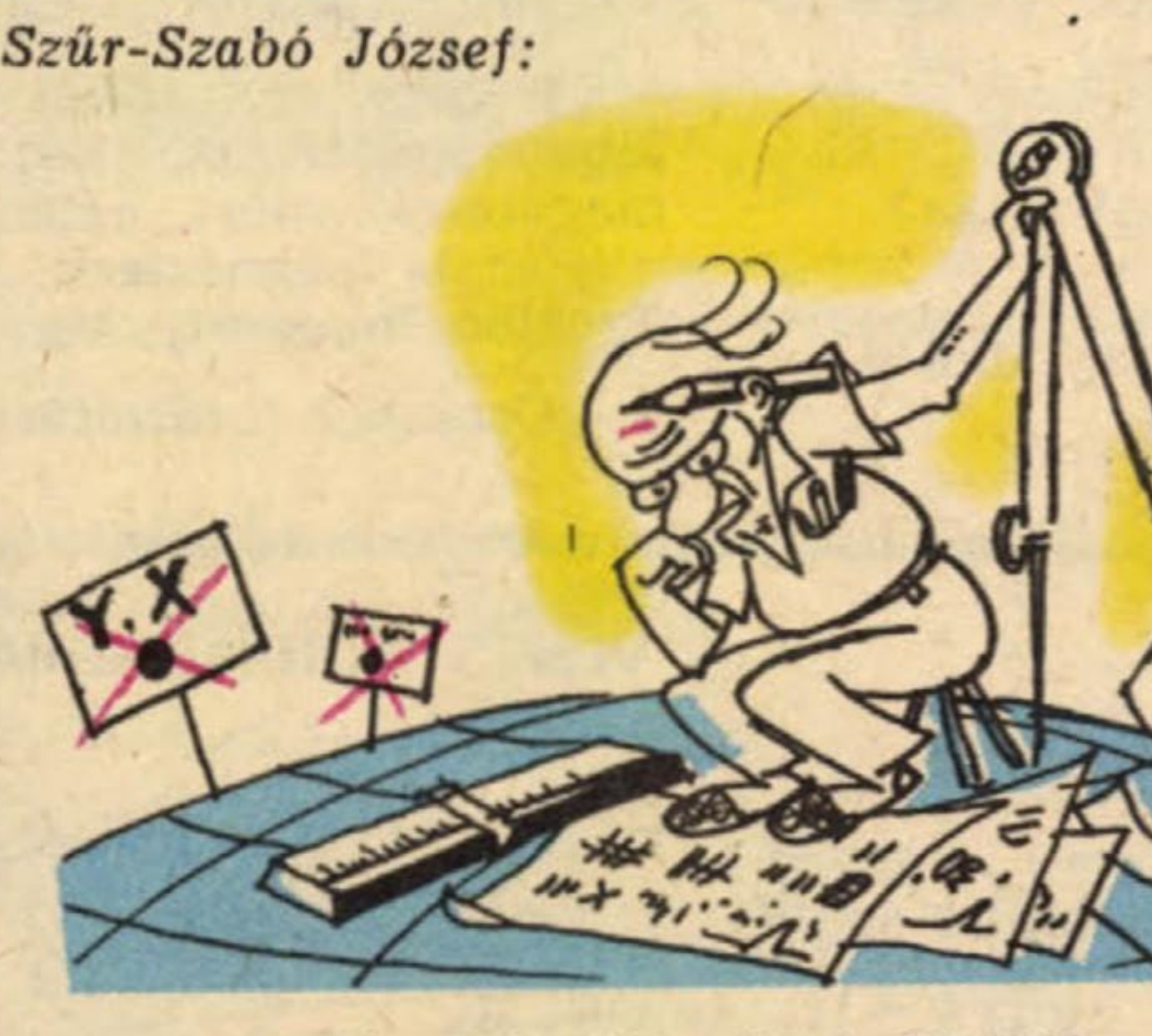

– A világ közepének kijelölése . . .

Endrődi István:

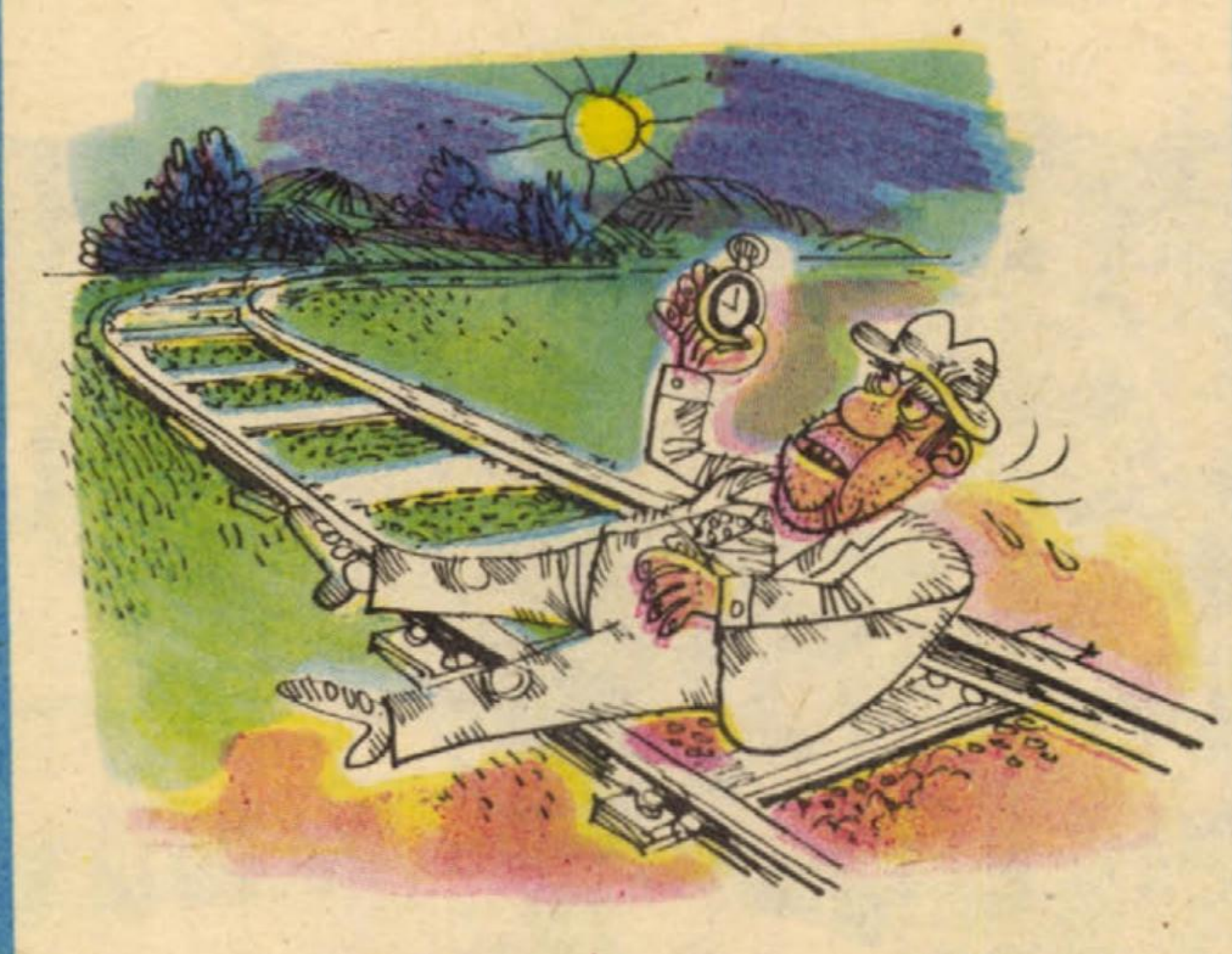

– A vonat.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A vendég legyet talál a levesében. Fogja és a hamutálcába teszi. Szomszédja, akinek az asztalán nem volt hamutálca, a másikhoz hajol és megkérdezi:
— Bocsánat, szabad a légy?

Balázs-Piri Balázs:

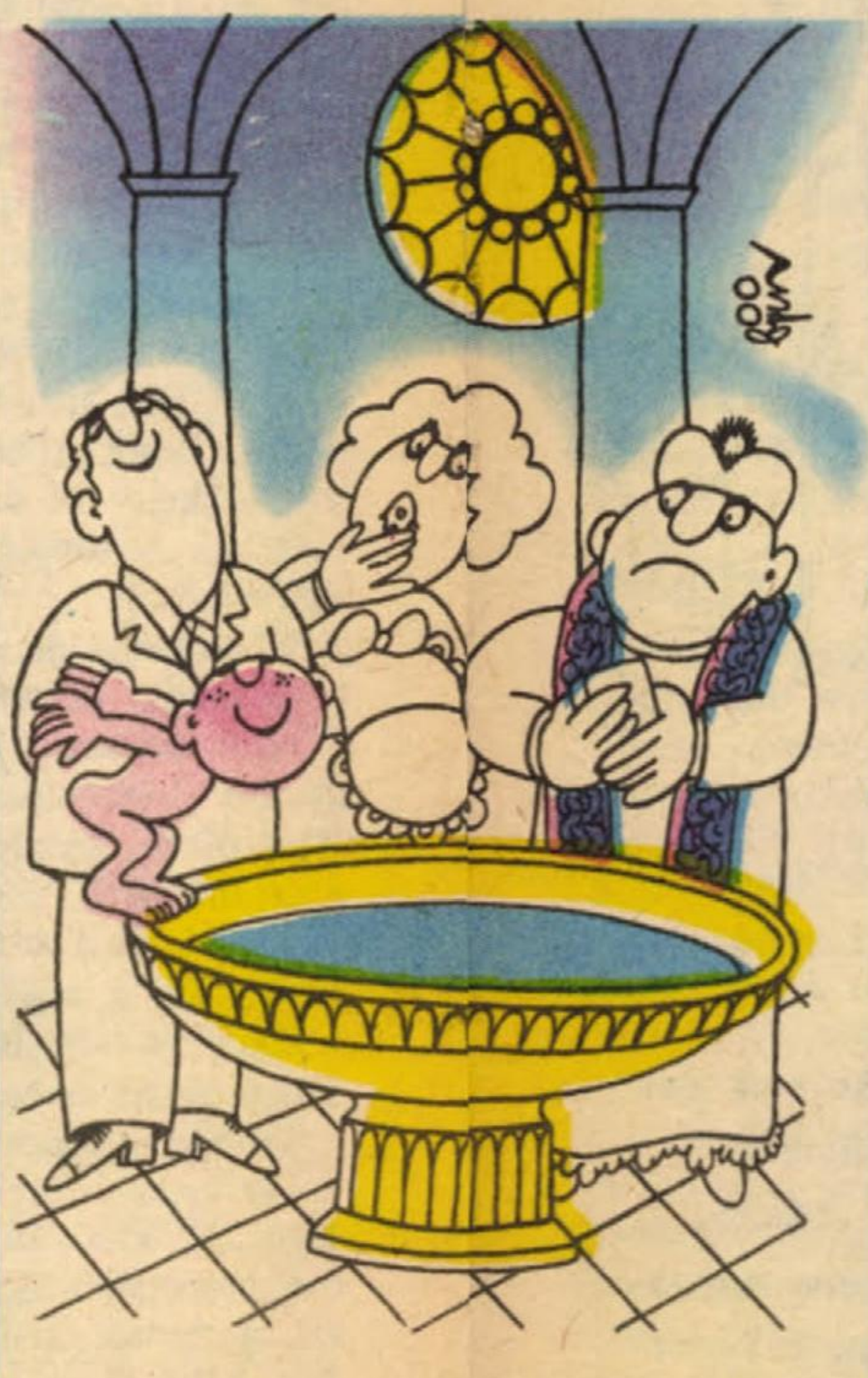

– A magyar úszóutánpótlás.

Tót Gyula:

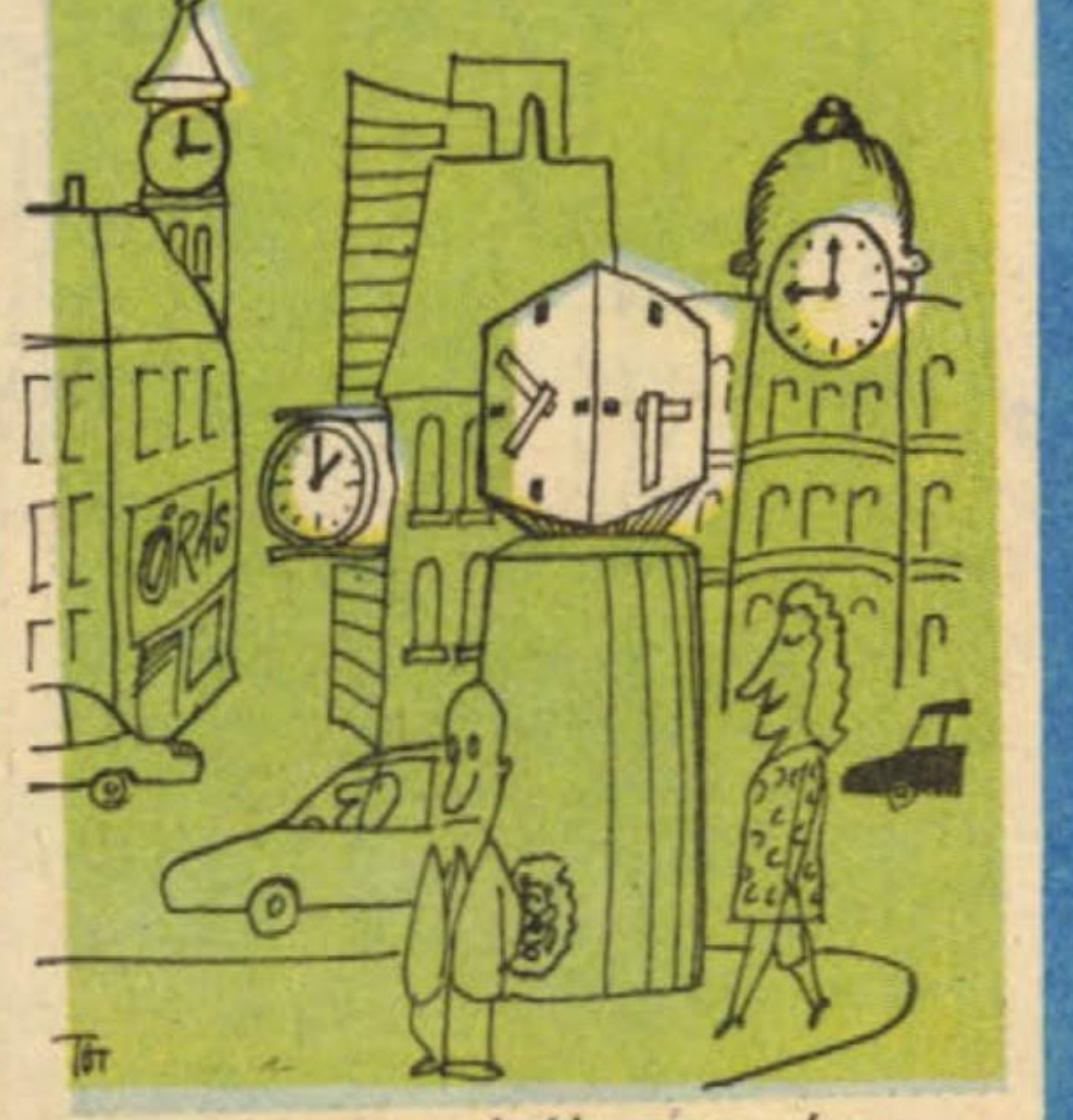

– A pesti órák egy része, de nincs baj, mert a másik fele pedig siet . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

Egy versenyló rászól egy szamárra:
— Köszönhetnél nekem! Én derbygyőztes ló vagyok.
— Most! De én még húsz év múlva is szamár leszek.

GUSZTI BÁCSI FELKAROLÁSA

Még a tavasszal történt, hogy hívatta Guszti bácsit az igazgatói irodába.

— Úgy látszik, mégis el kell válnunk — búcsúzott az öreg az esztergapadjától, mert biztos volt abban, hogy közlik vele a végítéletet: nyugdíjba!

Az irodában valóban ünnepélyesen fogadták. Ott volt az igazgató, a szakszervezeti titkár, a főkönyvelő, a főmérnök és egy ismeretlen ifjú. Mindenki kezet rázott vele, hellyel kínálták, meg feketével, konyakkal és aprósüteménnyel. Közben kérdezgették, hogy és mint, ő válaszolgatott illedelmesen, bár a legszívesebben azt mondta volna: hagyjuk a körítést, a lényegre, uraim!

— Úgy tudjuk, hogy Guszti bácsi szabad szombaton, meg vasárnap a hegyeket járja, nyáron pedig a Dunán csónakázik — mondta váratlanul az igazgató.

„Áhá!" — gondolta magában Guszti bácsi. — „Most jön, hogy ezentúl nemcsak szabad szombaton, meg vasárnap mehetek kirándulni . . ."

De nem ez jött. A szakszervezetis odahajolt hozzá és így szólt:

— És mindig visz magával néhány fiatalt.

— Nem viszem én őket, hanem jönnek. Önként.

— Mi föl akarjuk karolni magát — mosolygott rá jóságosan az igazgató.

— Mit akarnak velem?

— Kiszélesíteni és szervezett formába önteni az ön spontán mozgalmát — magyarázta mosolyogva a főkönyvelő. — Sikerült egy kis pénzt összekaparnunk erre a célra.

— Tudjuk, hogy ez több munkával jár, de ne ijedjen meg — vette át a szót az igazgató —, segítségére lesz fiatal barátunk, mint függetlenített sportfelelős.

— Értem — nyelt egy nagyot Guszti bácsi, és bólogatott —, csakhogy ez kevés. Kellene még egy adminisztrátor, egy pénztáros, egy szertáros, egy irattáros és két-három revizor ahhoz, hogy én hetedmagammal elmenjek kirándulni.

— Sejtettük, hogy meg fog sértődni — szólt a szakszervezeti titkár és megbocsátón heherészett —, de tessék megérteni, drága Guszti bácsi, hogy az *Edzett Ifjúságért* az mozgalom, nem pedig egyesek kiváltsága. Maguknak is hasznuk lesz belőle, hogy új alapokra fektetjük.

— Egy példát, ha szabad . . . — emelte föl az ujját csendet kérve a főmérnök. — Hogyan mentek eddig túrára?

— Hát úgy, hogy egyik lábunkat a másik után tettük, azután a másik után az egyiket, és így tovább . . .

— Nos, kérem, ez megmarad — szólt a tréfát értő főkönyvelő. — De kapnak egy autóbuszt is.

— Valamint nem kell hideg kosztot vinni, mert az autóbuszban lesz egy kis konyha grillsütővel, turmixgéppel, kávéfőzővel.

— És valami zenélő masina is lesz, hogy ne kelljen a dalolással fáradoznunk?

— Természetesen — bólintott a fiatal sportfelelős —, hiszen valamivel be kell csalogatnunk a gyerekeket.

— Hogy én erre nem gondoltam! — csapott a homlokára az öreg, és fölállt. — Elnézést, vár a masinám!

* * *

A sportbusz nagy sikert aratott. Vitte a fiatalokat hegyi túrára — ameddig tartott az aszfalt. Ott kiszálltak, táncoltak a szuper zenegépből áradó ritmusra.

Máskor vízisportot űzni lerobogtak a Balatonra, ahol a parton táncoltak a szuper zenegépből áradó ritmusra.

Sőt, egy pályát is bérelt a gyár, hogy ott labdajátékokkal edződjenek az ifjak. Oda is elszállította őket a sportbusz, amely megállt a partvonalon, és árasztotta magából a ritmust, hogy legyen mire táncolniuk a sportolni vágyó ifjaknak.

Alig másfél hónap telt el, amikor a [illegible]újság előtt találkozott Guszti bácsi a sportfelelős ifjúval.

— Tetszik látni? — mutatott a sportbuszból kiszálló ifjak fényképére, és az alatta levő írásra.

— Hm! — sóhajtott az öreg, és hangosan olvasta a híradást: — „Harmincan a száznyolcvanból akik az Edzett Ifjúságért mozgalomban részt vesznek." Belátom, maguknak volt igazuk, a száznyolcvan harmincszor több, mint a hat, aki még mindig velem jár túrázni.

Sólyom László

OSZTÁLYON ALULI VENDÉGLŐ

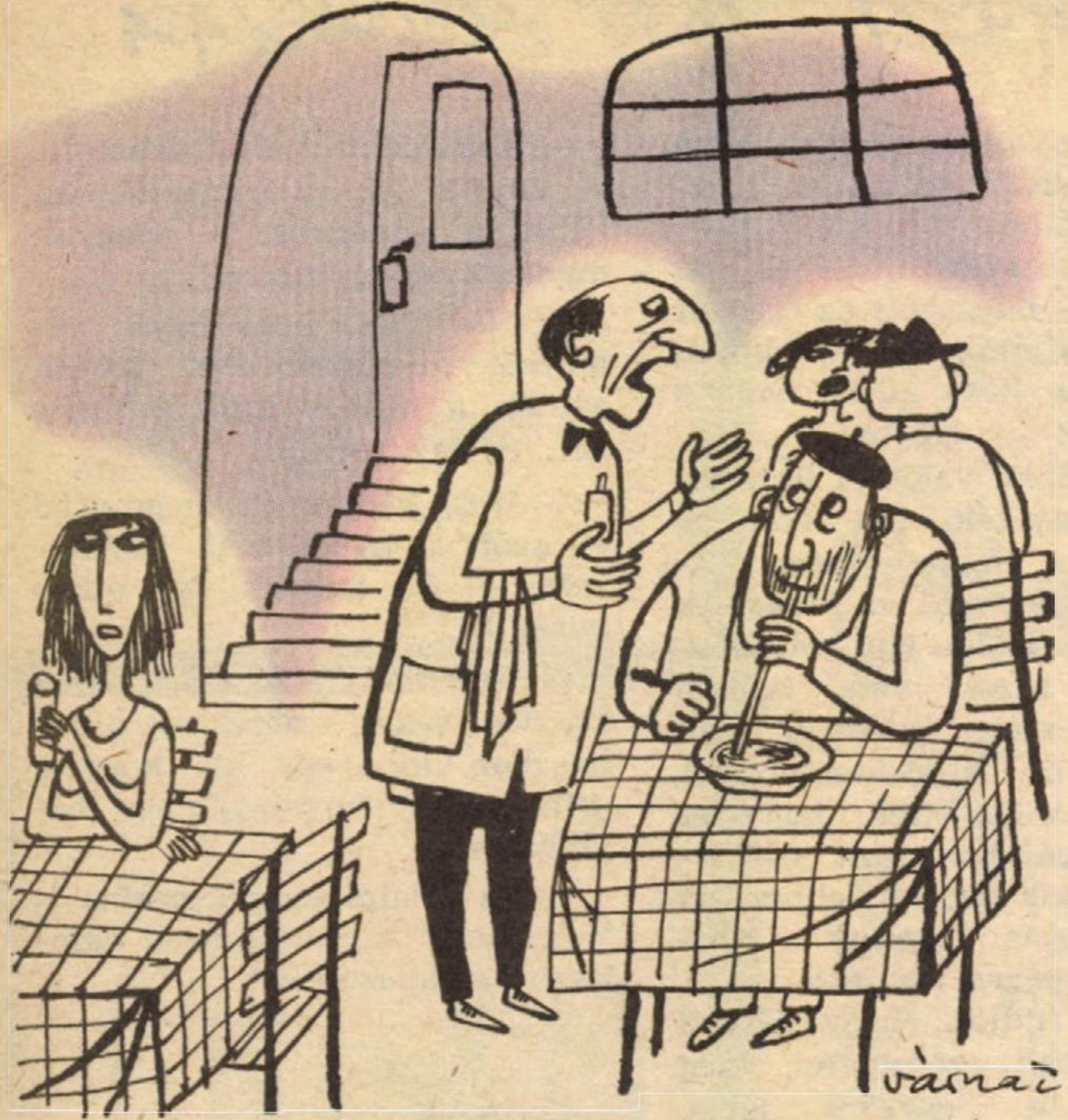

– Mi csak szalmaszálat adunk a leveshez, mert a kanalakat mindig ellopják a vendégek.

A BALATONON

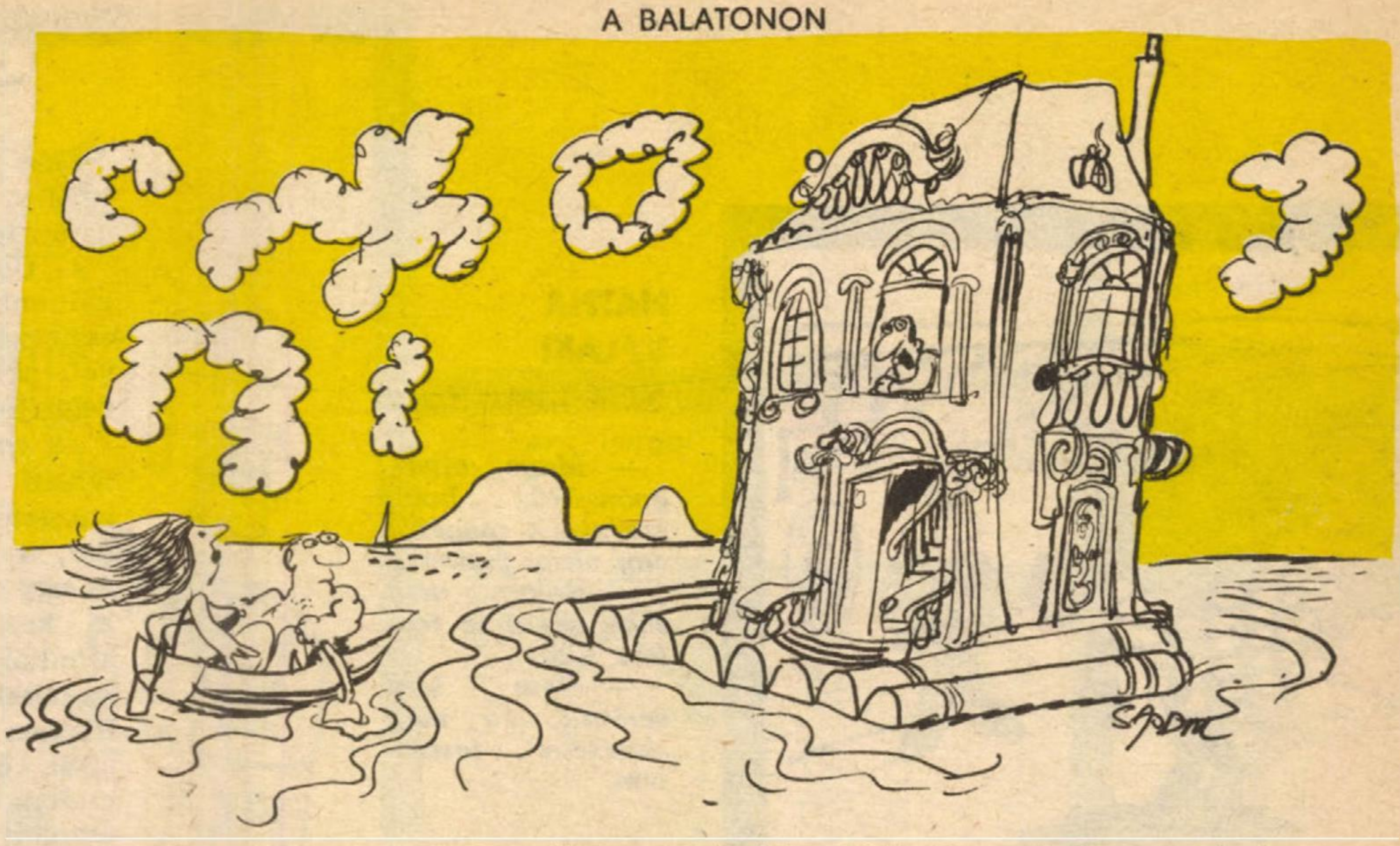

– A parton nem volt maradásom, mindenki azt hitte, hogy loptam a pénzt erre a nyaralóra.

VIDÉKRE HELYEZÉS

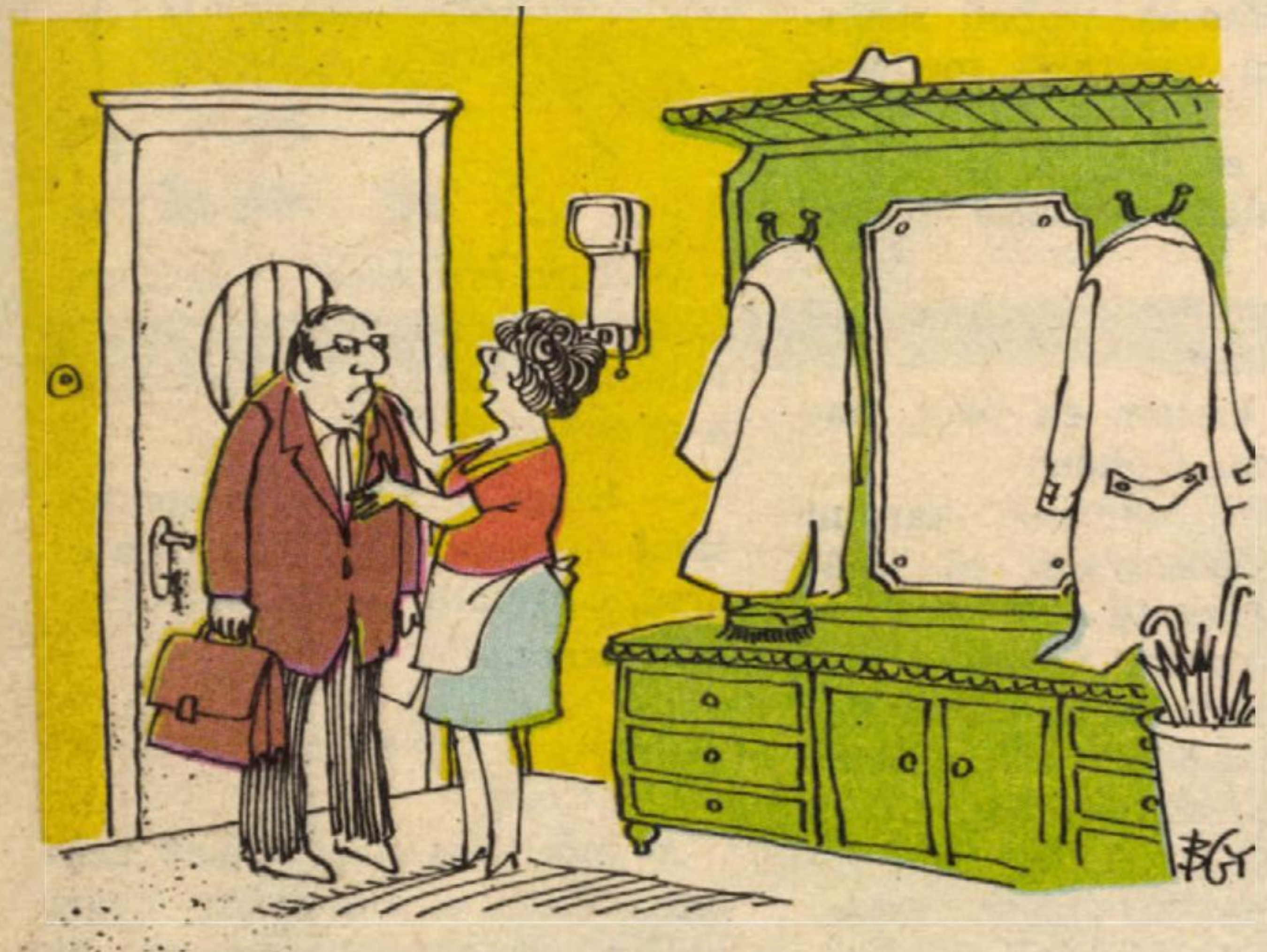

– Ne légy elkeseredve, hát nem mindegy az, hogy hol üçsörög az ember a tévé előtt?

V. GYEGUNYIN:

A HIBA

Az elektromos készülékek javítóműhelyébe bemegy egy intelligens külsejű fiatalember. Egy mosógépet tol maga előtt.

— Bocsánat — fordul egy köpenyes, álmosképű szerelőhöz — elhoztam a mosógépet... Nem mos... Valami elromlott benne.

— Mégpedig mi? — A szerelő arca kifejezéstelen.

— Azt nehéz lenne megmondani, hogy mi... Talán a motor. — A fiatalember sietve kinyitja a gép tetejét, a szerelő unott pillantást vet a motorra.

— Lehet, hogy a motor...

— Vagy talán mégis a centrifuga?

— Lehet a centrifuga is.

— Tudja, itt a centrifugánál, ahol a... Talán a relében van a hiba?

— Lehet a relében is.

— No és mi a véleménye a keverőtérrel kapcsolatban?

— Azt hiszem az teljesen...

— De hiszen az...

— Akkor lecsúszott.

— Vagy tán mégis ez?

— Lehet az is.

A fiatalember a gépben kotorászva egy rongydarabkát fedez fel.

— Nézze!... Megtaláltam a hibát! Milyen egyszerű az egész, ettől dugult el az elosztócső.

— No lám, és maga túlélte... Tehát a hiba el van hárítva. — A szerelő arcán érdeklődő kifejezés jelent meg. — Tíz rubelt kapok.

— Tíz rubelt?! Miért?

— Hogyhogy miért?... Két rubel a hibamegelőzésért, két rubel a motor megvizsgálásáért, aztán a centrifugát és a relét is megnéztem... No és a javítás! Örüljön, hogy ily kis pénzzel megúszta.

(Oroszból fordította: **Juhász László)**

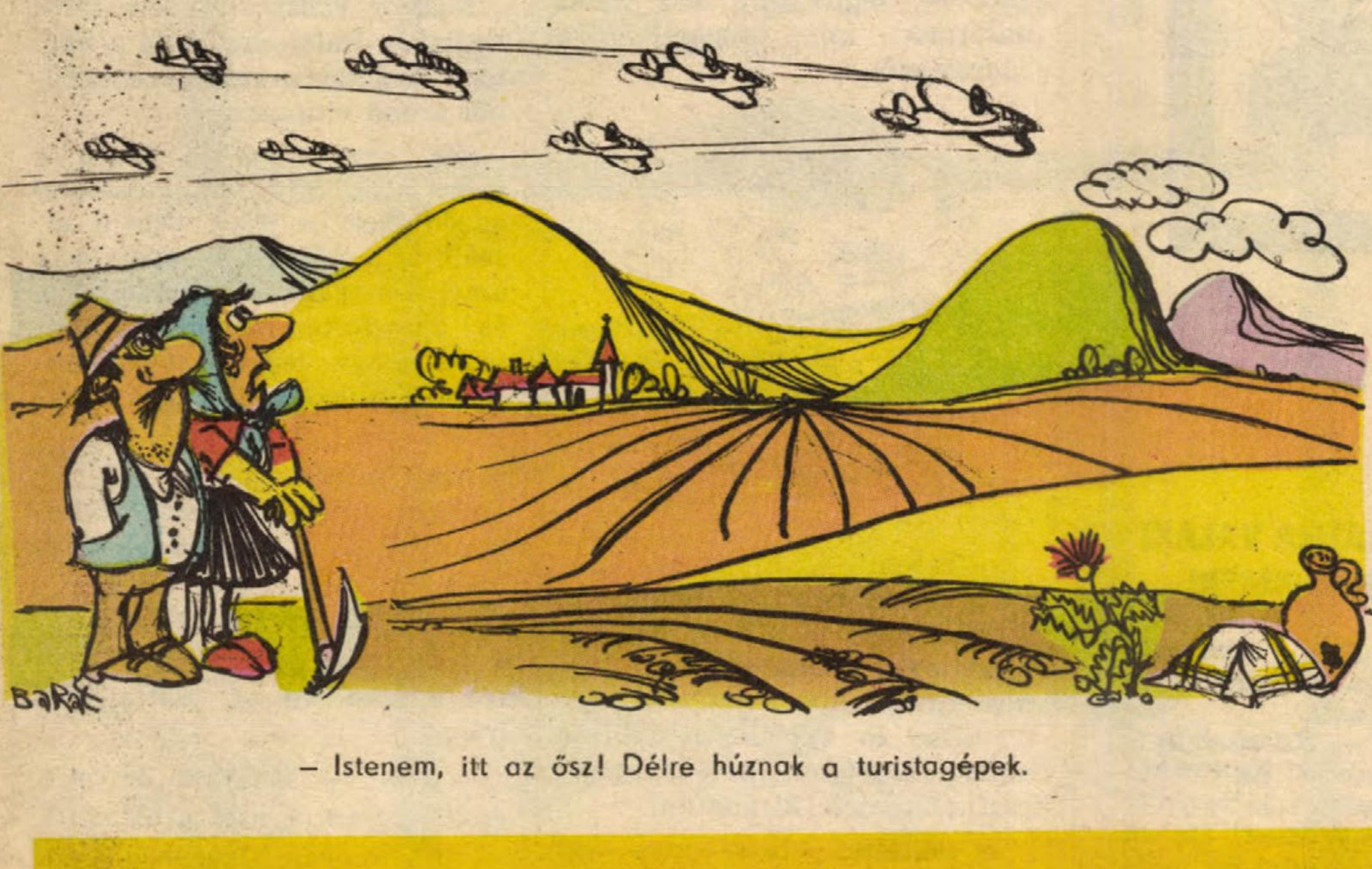

– Istenem, itt az ősz! Délre húznak a turistagépek.

VÉSZES MUNKAERŐHIÁNY

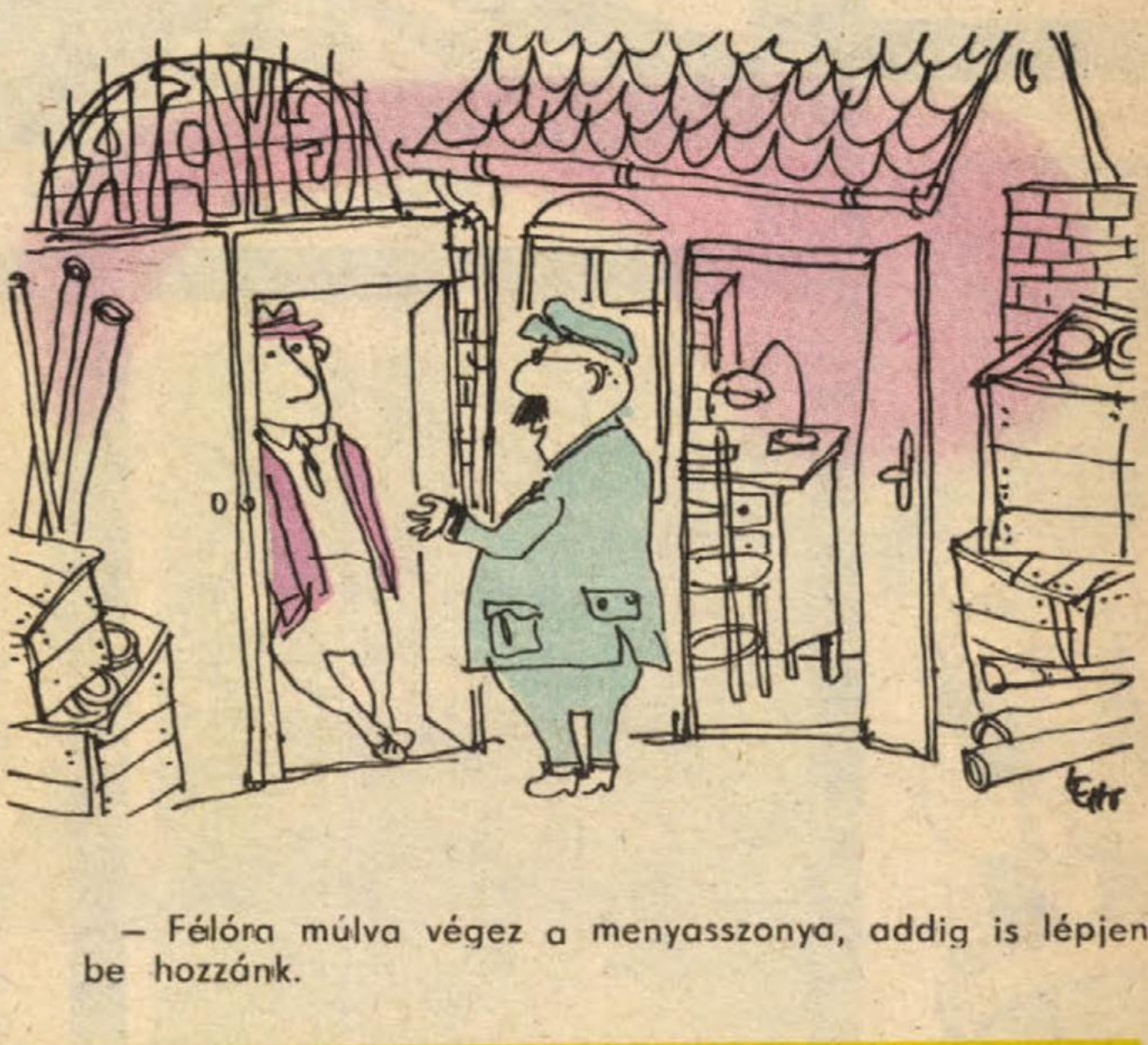

– Félóra múlva végez a menyasszonya, addig is lépjen be hozzánk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Hétfő az állatkertben. Az egyik anyamajom a másikhoz:

Borzalmas volt a tegnapi nap. Az emberek annyit ízetlenkedtek a ketrec előtt. Most aztán főhet a fejem, hogyan akadályozzam meg a gyerekeket, hogy ne utánozzák az embereket?!

A bűvész, akinek egyetlen mutatványa sem sikerült, így szól végül a közönséghez:

— Van-e valakinél egy tojás?

Egy dühös néző válaszol:

— Ha lett volna, már régen magához vágtuk volna!

— Tudod, hogy a halnak van a legjobb szeme a világon?

— Ezt most hallom először.

— De így igaz. Tíz éve horgászom, de még nem fogtam egyetlen pápaszemes halat sem...

nudizmus

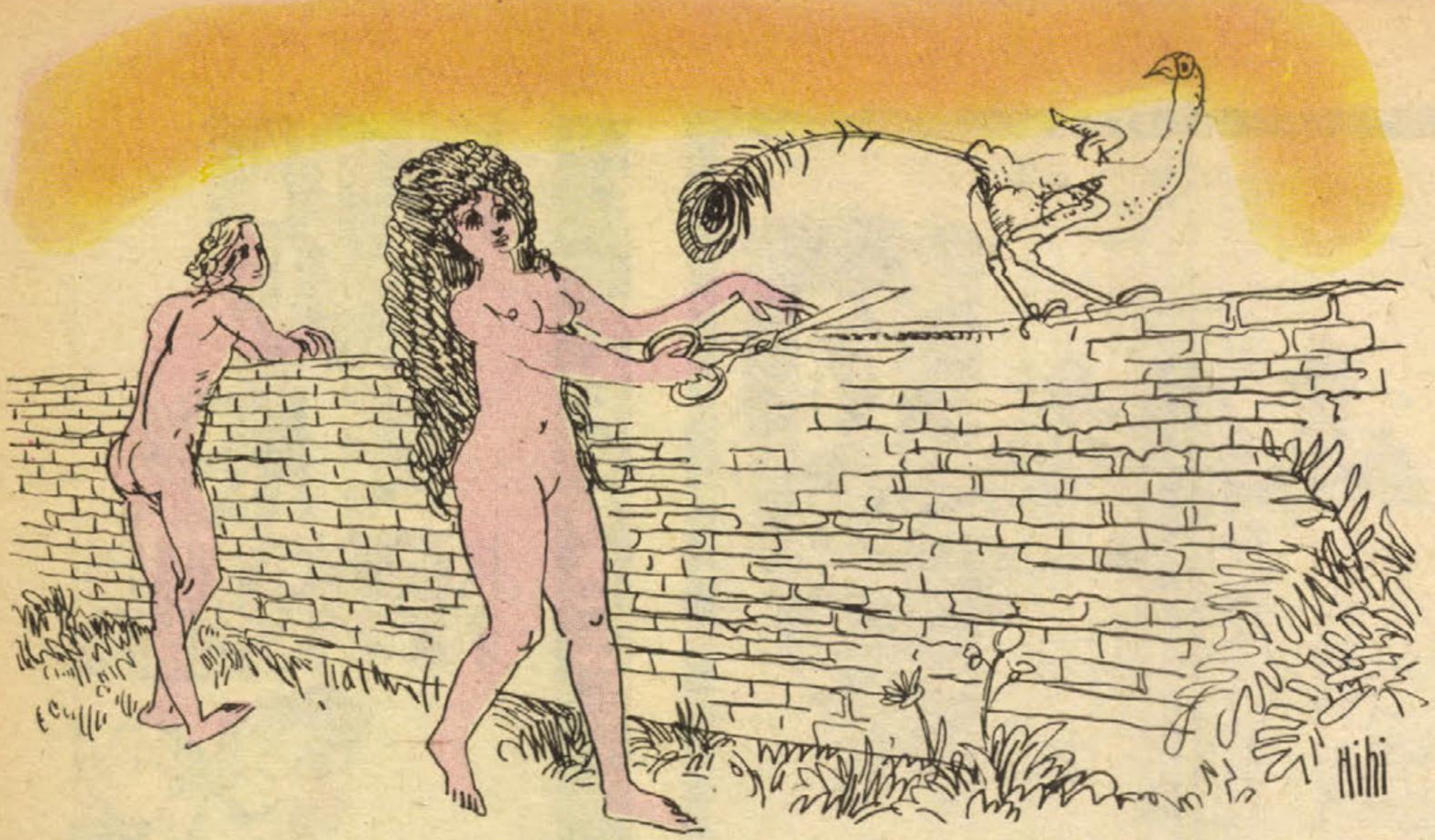

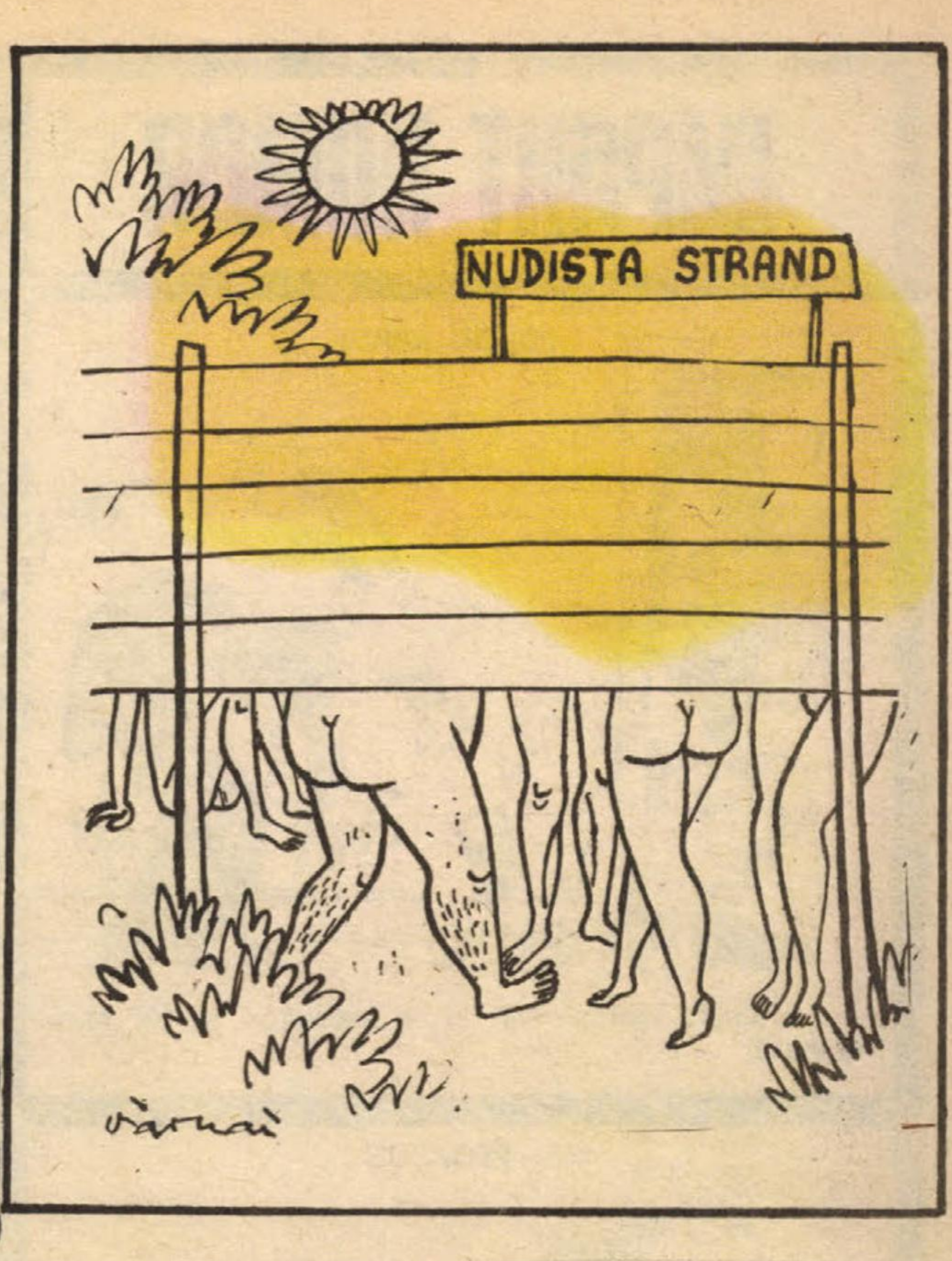
NUDISTA STRAND

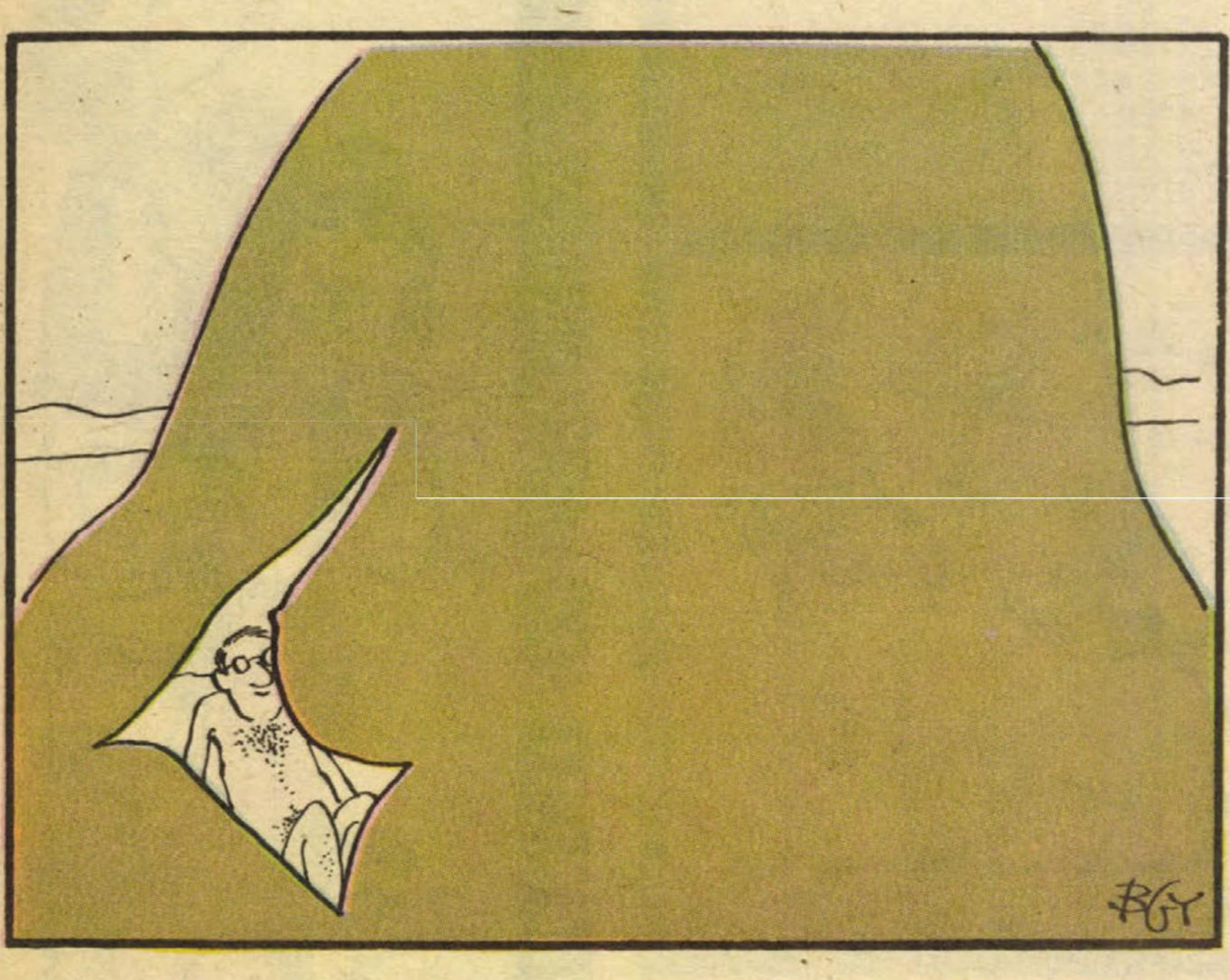

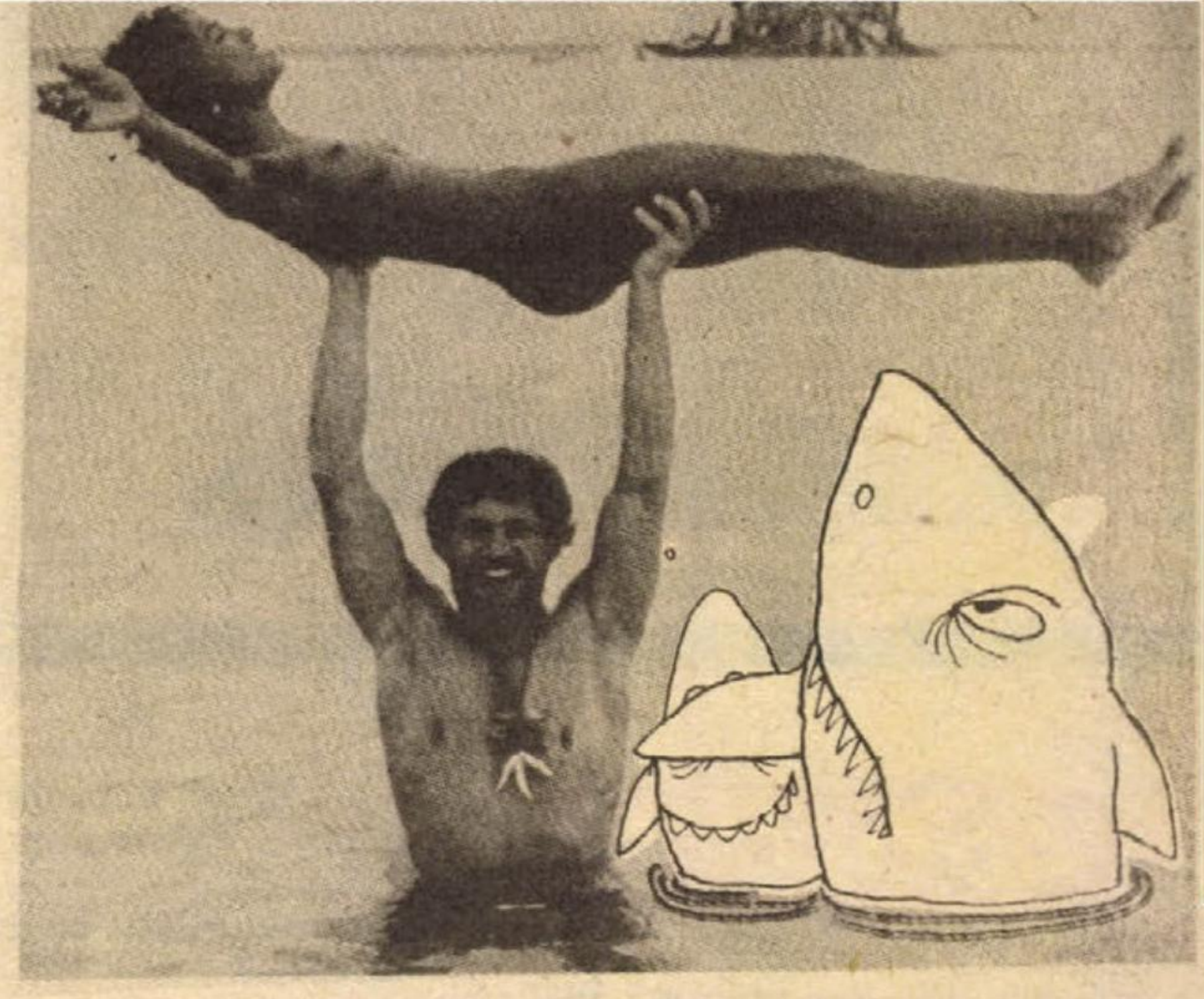

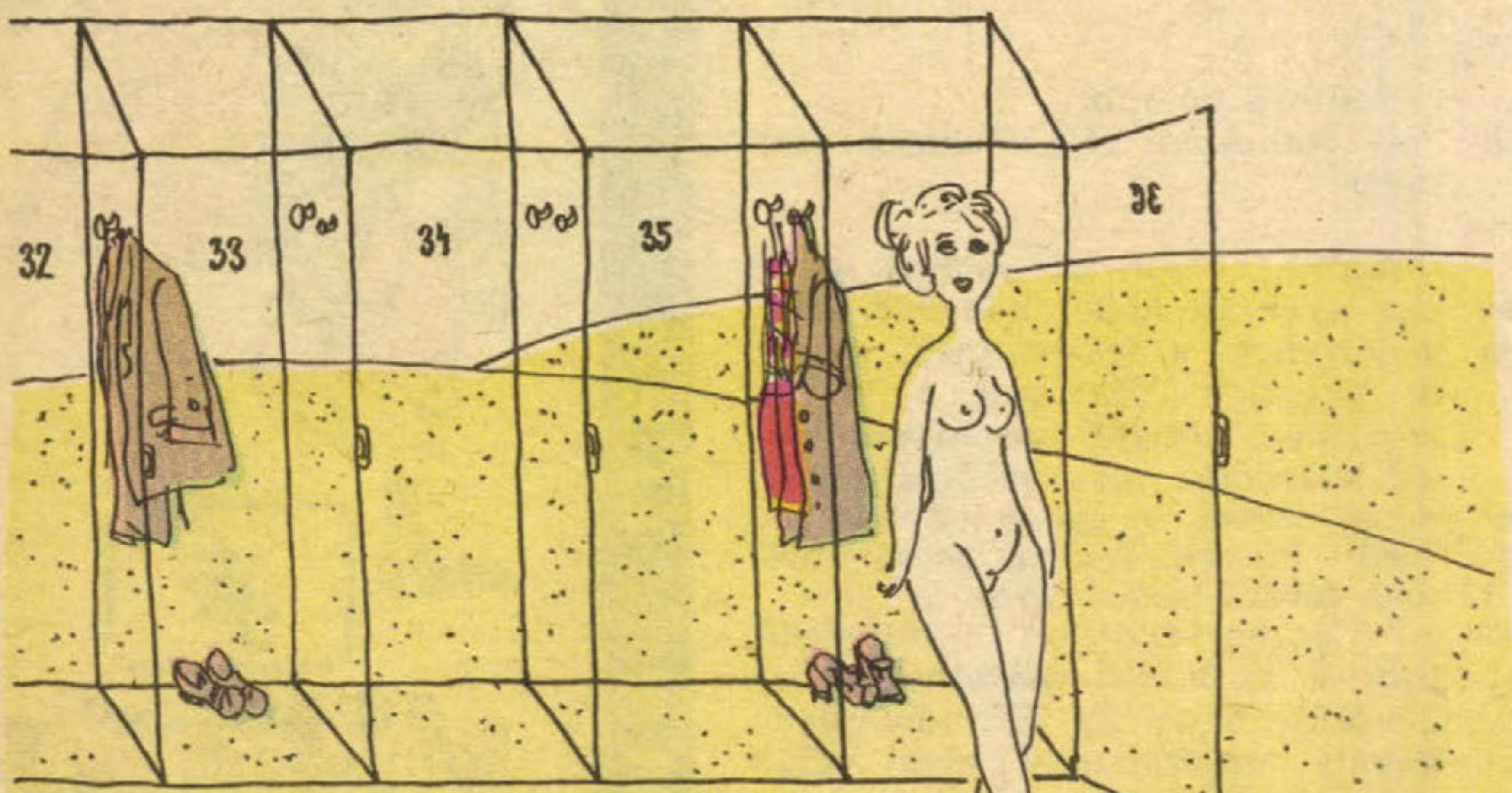
32
33
34
35
36

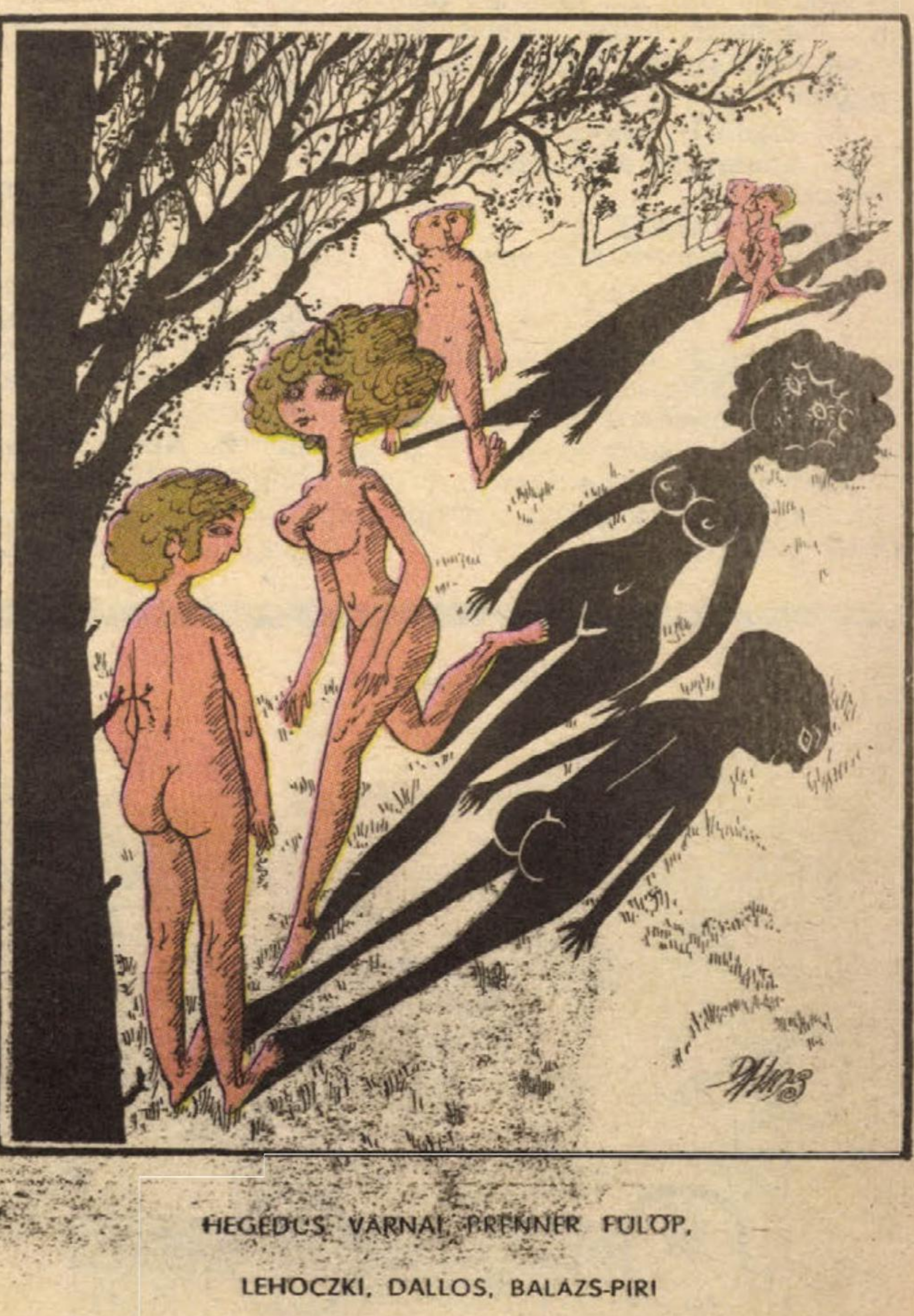

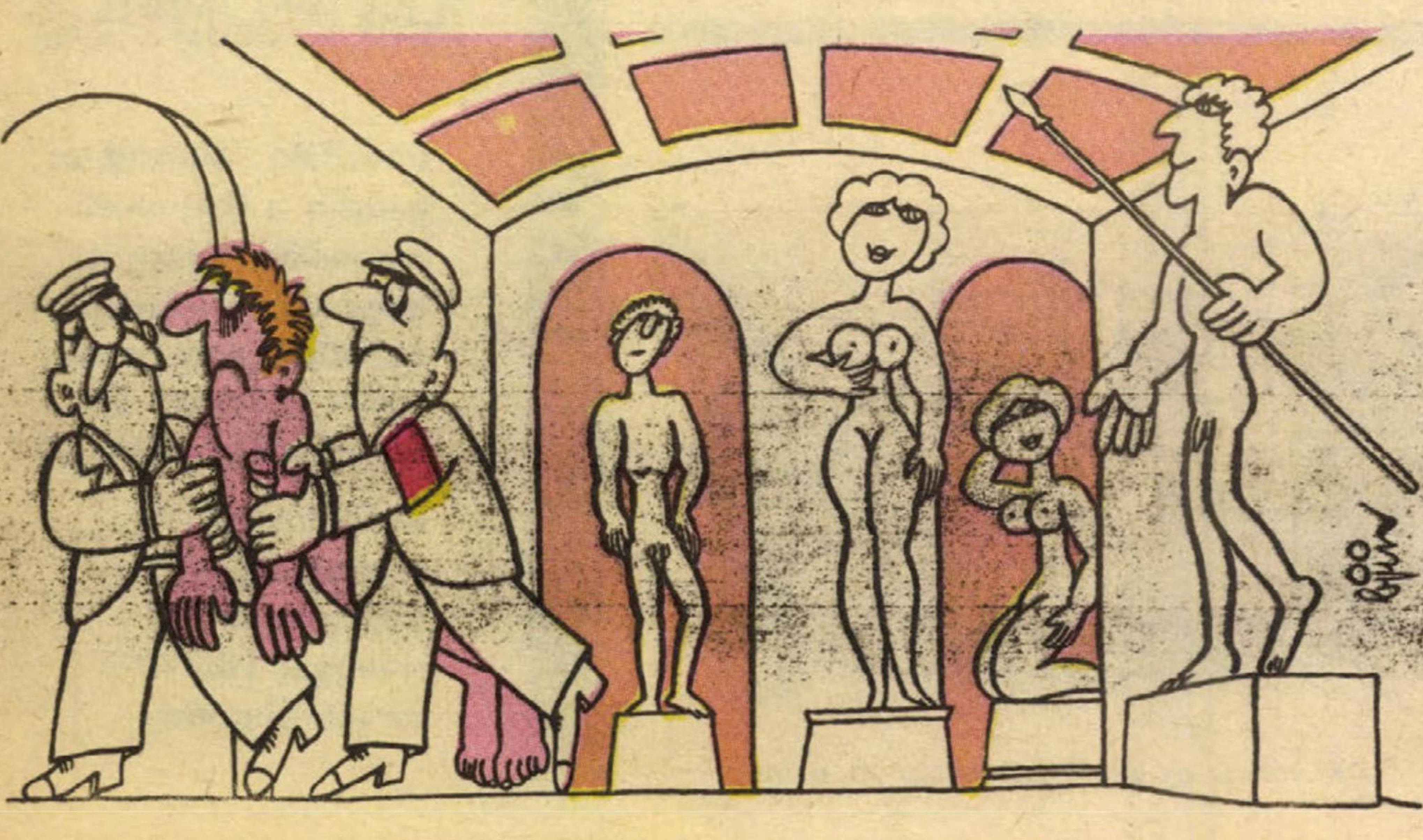

HEGEDUS, VARNAI, BRENNER FULOP,

LEHOCZKI, DALLOS, BALAZS-PIRI

IMPORT HUMOR

JÓKOR KÉRDI

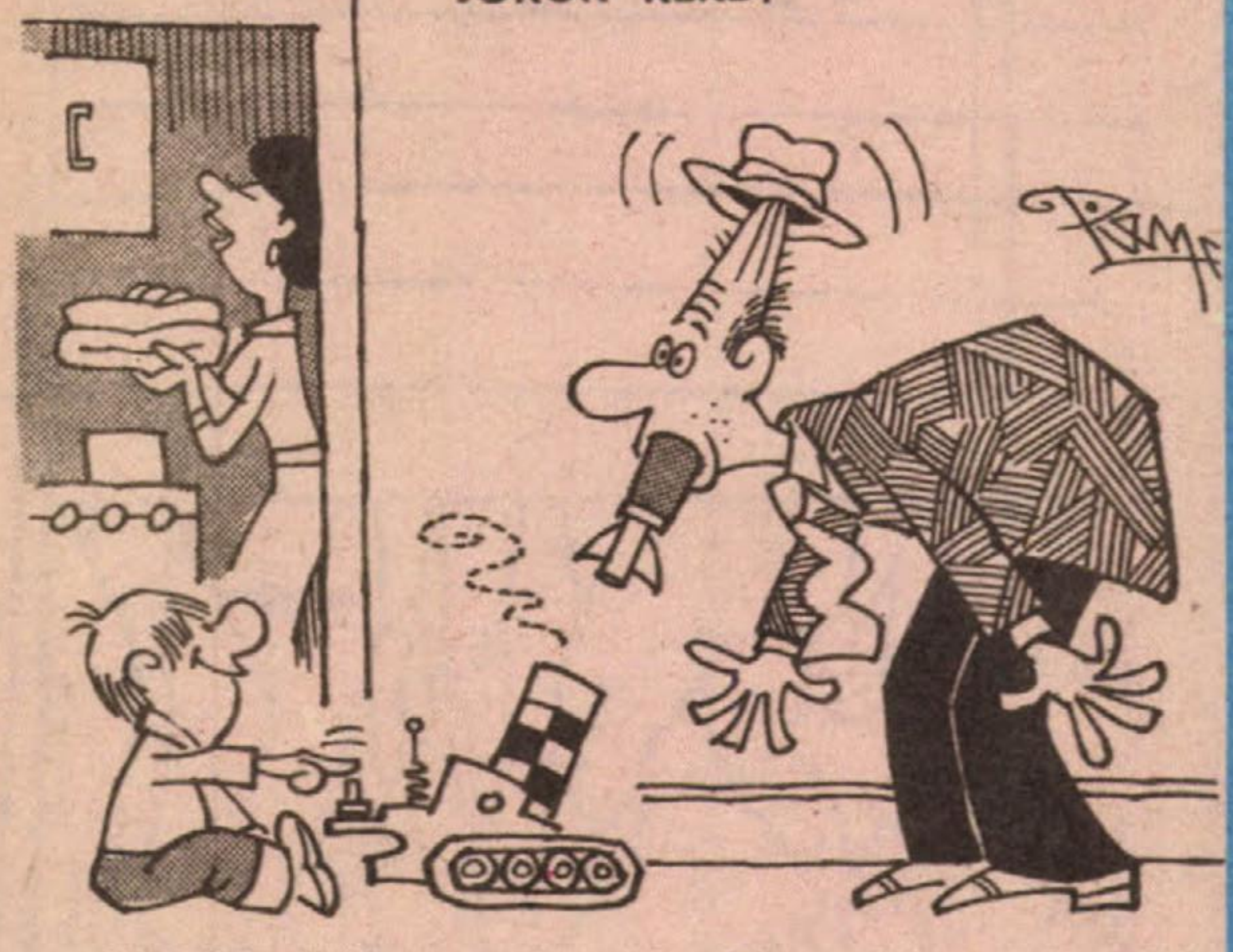

– Mondd, kisfiam, mit szólt édesapád az új rakétádhoz?

UDVARIAS EMBER

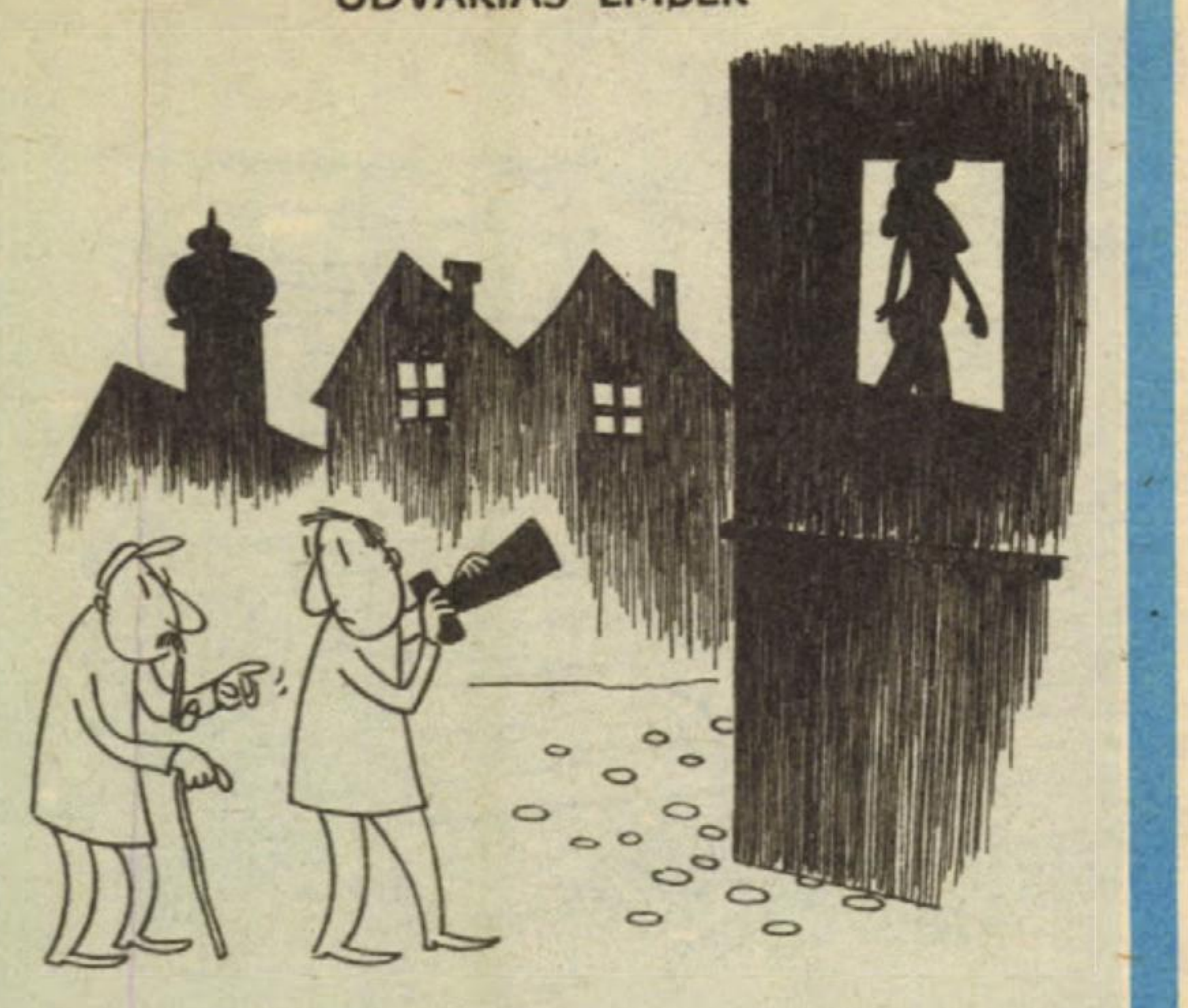

– Elnézést, uram, hogy beleszólok a fotózásba, de az ön előtt itt járt urak legtöbbje öthatodos blendével csinálta, két század másodperccel . . .

MAI PEGAZUS

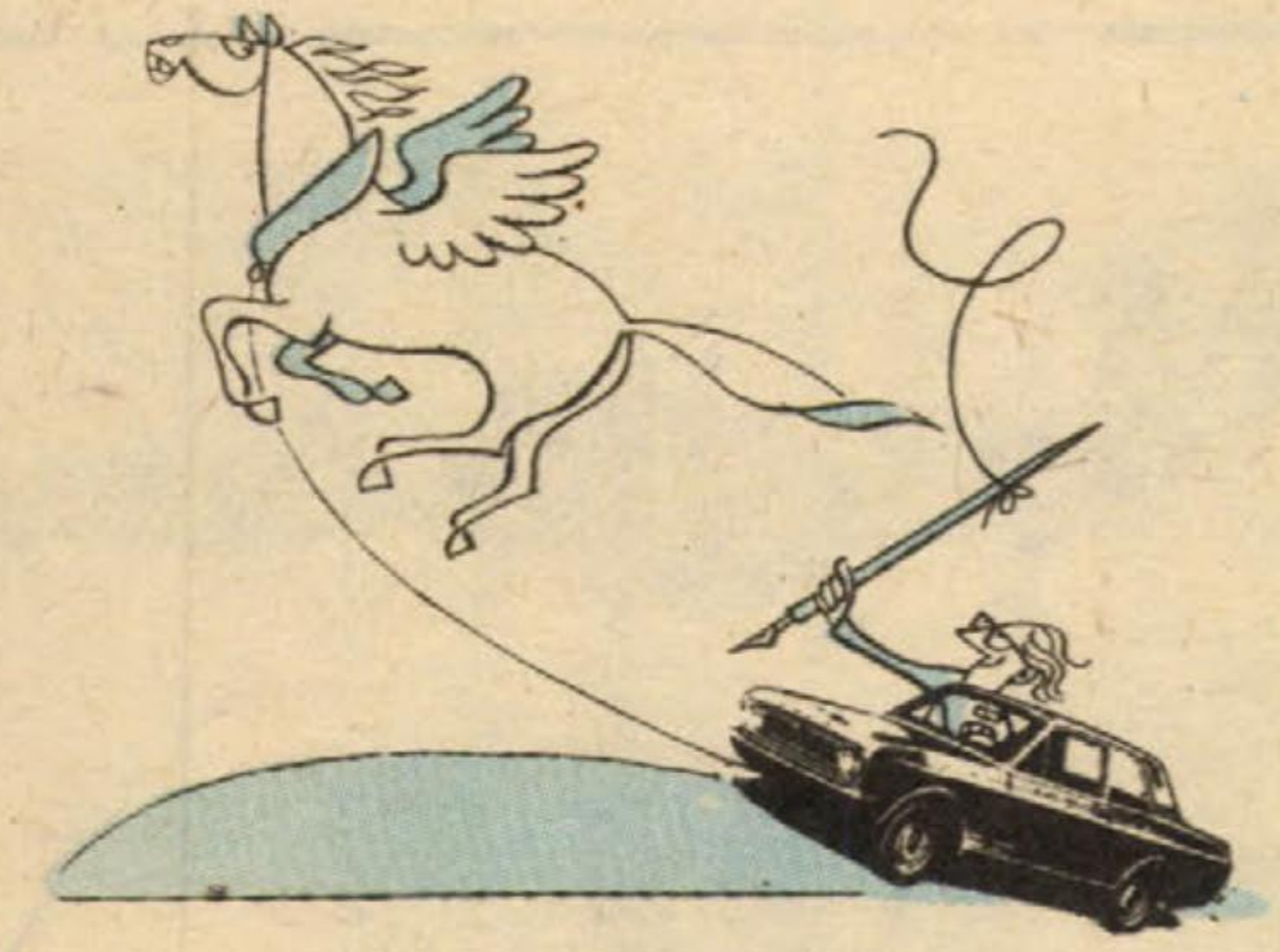

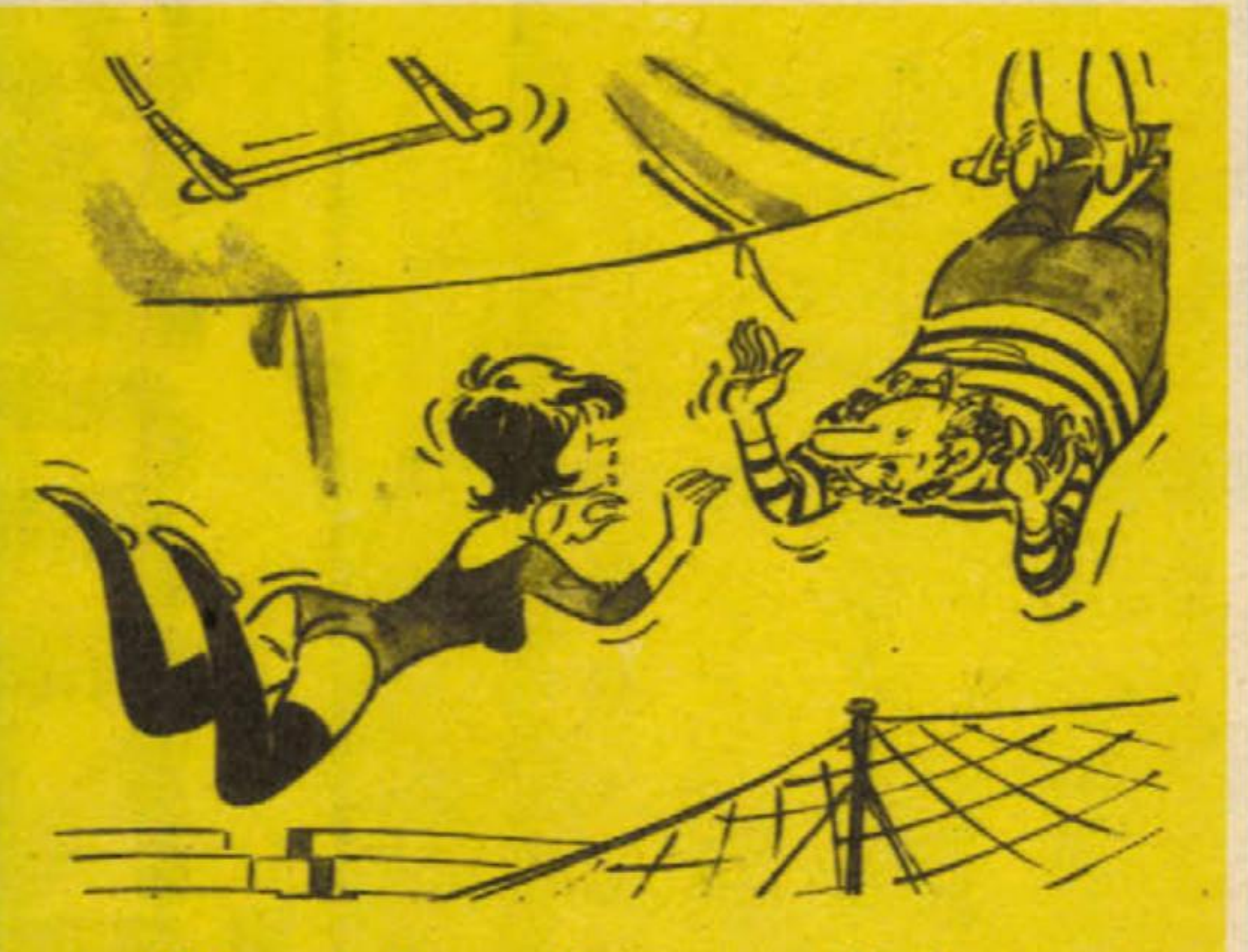

– Eljössz holnap, Kitty, a randevúra, vagy nem?

ZSÖLLYE

Komlós Juci a napokban bement a Nagymező utcai illatszerboltba.

— Kaphatnék láthatatlan hajhálót?

Az eladó bólintott.

— Amennyit csak óhajt a művésznő.

Komlós boldog volt:

— Akkor láthatnék egyet?

*

Siménfalvy Sándor, a Nemzeti Színház közszeretetnek örvendő örökifjú művésze, a napokban — valamilyen kisebb panasszal — orvosnál járt. Alapos vizsgálat után az orvos mosolyogva megnyugtatta meg paciensét:

— Ezzel a bajjal 150 évig is elélhet a művész úr, de azért felírok valamit.

Siménfalvy bácsi máris vette a kabátját:

— Ne tessék fáradni doktor úr, az a százötven év nekem teljesen elegendő!

*

Paul Newman nem szeret beszélni a filmsikereiről, annál többet azokról a sikerekről, amelyeket — mint szenvedélyes amatőr-versenyző — az autópályákon ér el. Kollégái közül ugyancsak az autózás szenvedélyének hódol Robert Redford is. Nemrég együtt forgattak és Newman az egyik szabadnap után büszkén újságolta:

— Tegnap elsőnek futottam be kocsimmal a floridai versenyen.

Redford bólintott.

— Hallottam róla. Fékhiba volt, ugye?

*

Agárdi Gábor, aki szabad idejében gyakran hódol kedvenc szenvedélyének, a festészetnek, együtt ül Benedek Miklóssal a Fészek kertjében, amikor háromtagú család telepedik a szomszéd asztalhoz: papa, mama és gyönyörű húsz év körüli lányuk. Agárdi bocsánatkérően fordul Benedekhez.

— Ne haragudj, de át kell mennem a szomszéd asztalhoz, hogy üdvözöljem az ott ülő társaságot. Tavaly ismerkedtem meg velük Fóton és lefestettem őket . . .

Benedek csodálkozva néz Agárdira.

— És te még oda mersz menni?!

Rátonyi Róbert

ANYAGIASSÁG

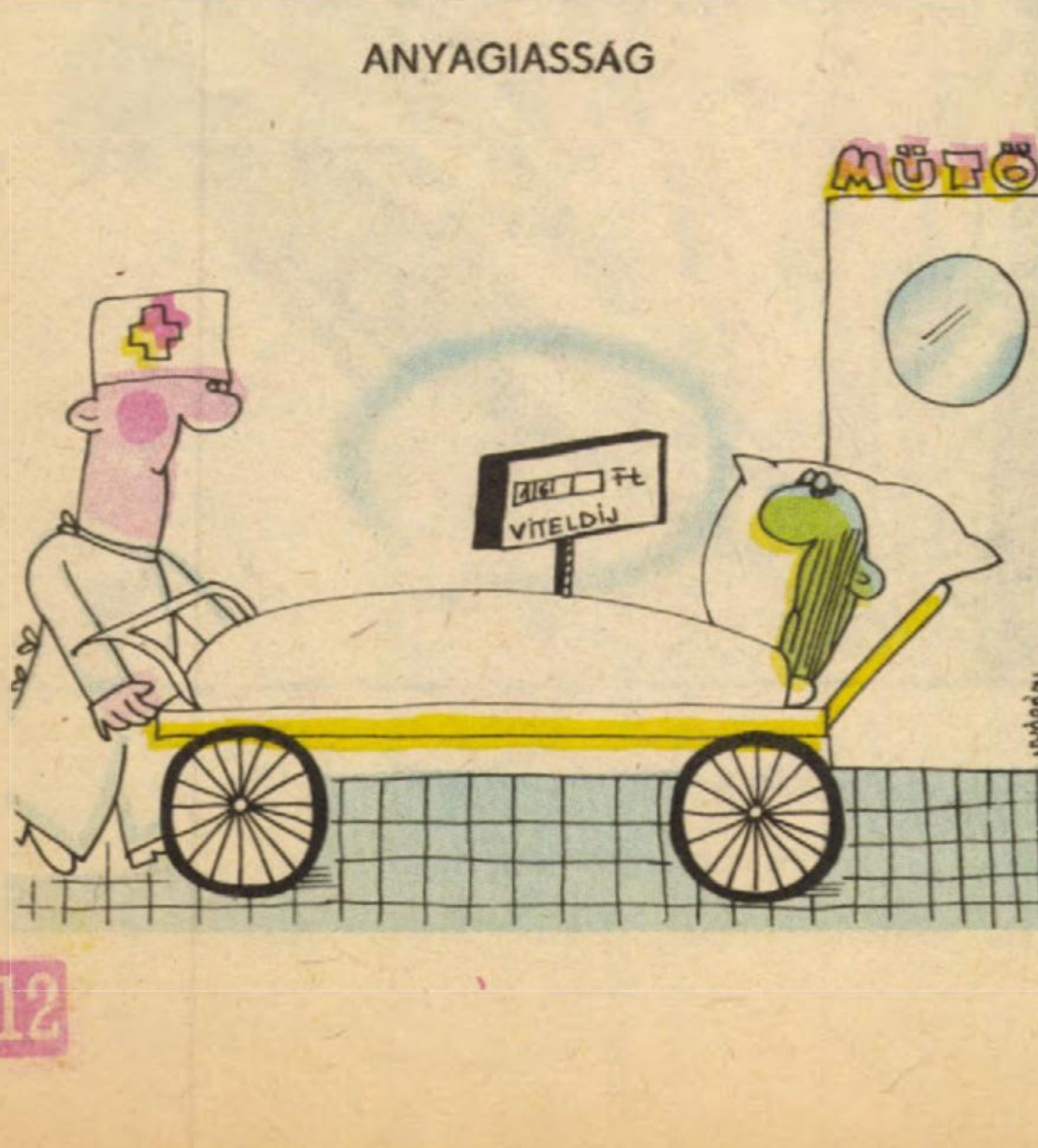

EDZÉSEN

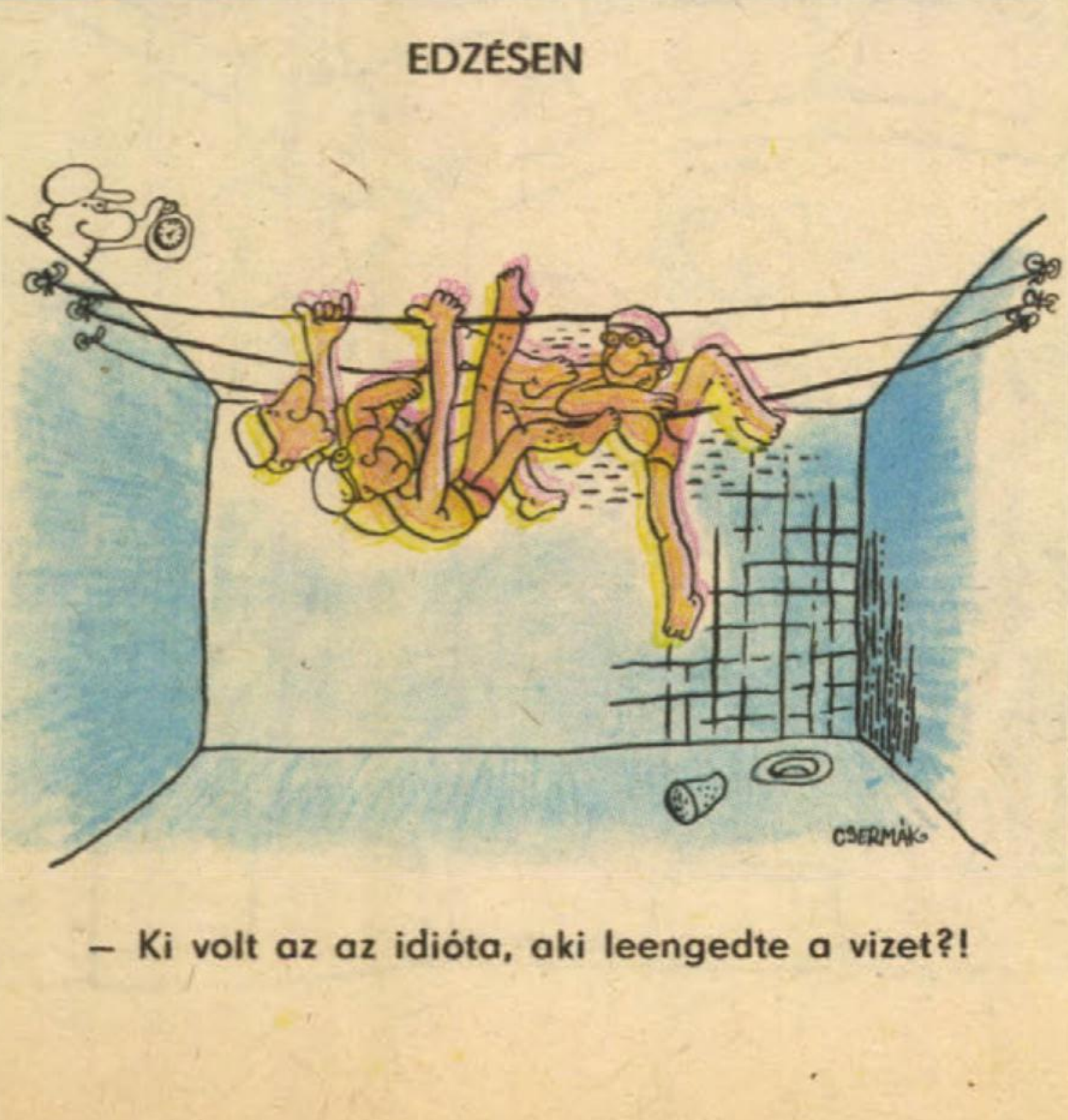

– Ki volt az az idióta, aki leengedte a vizet?!

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

MINDEN NAP, DE NEM MINDENNAPI...
...A bfk
KÖTÖTTÁRU ÉS JERSEY

annyiféle változatban gyártja a Budapesti Finomkötöttárugyár, hogy a nap minden szakában más és más kötött holmiban járhat az egész családja!

A sípulóvertől
a leheletkönnyű
kánikularuháig,
a reggeli köntöstől
az estélyi ruháig.

HIRDETÉS

AKAR-E KÉNYELMESEN VÁSÁROLNI?
AKKOR JÖJJÖN...
AZ ÓBUDAI ÜZLETKÖZPONT I. EMELETÉN
LEVŐ
KERAVILL
SZAKUZLETBE

Tücsök és Bogár

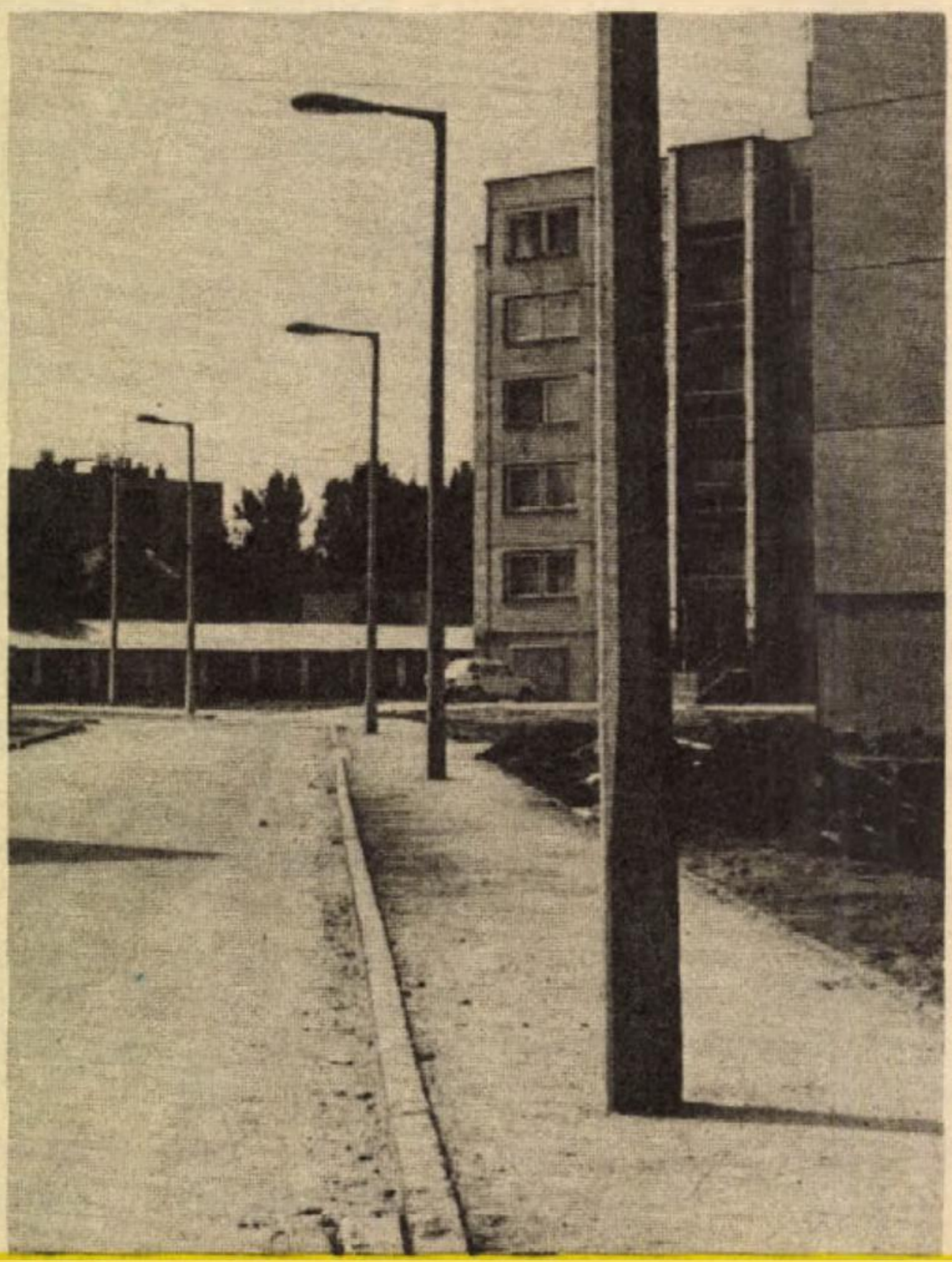

Tréfás járdatervezés!
(Kiskunhalason fényképezte Bahud Imre)

nem jutottak el a labdával az alapvonalig, s ami szintén feltűnt, az ellenfelek labda nélkül is gyorsabban futottak, mint a mieink anélkül.

A mieink viszont labdával is lassúbbak voltak, mint az ellenfelek labdával.
(A Pest megyei Hírlapban lelte Fészler Csaba, váci olvasónk)

Továbbra is szivesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

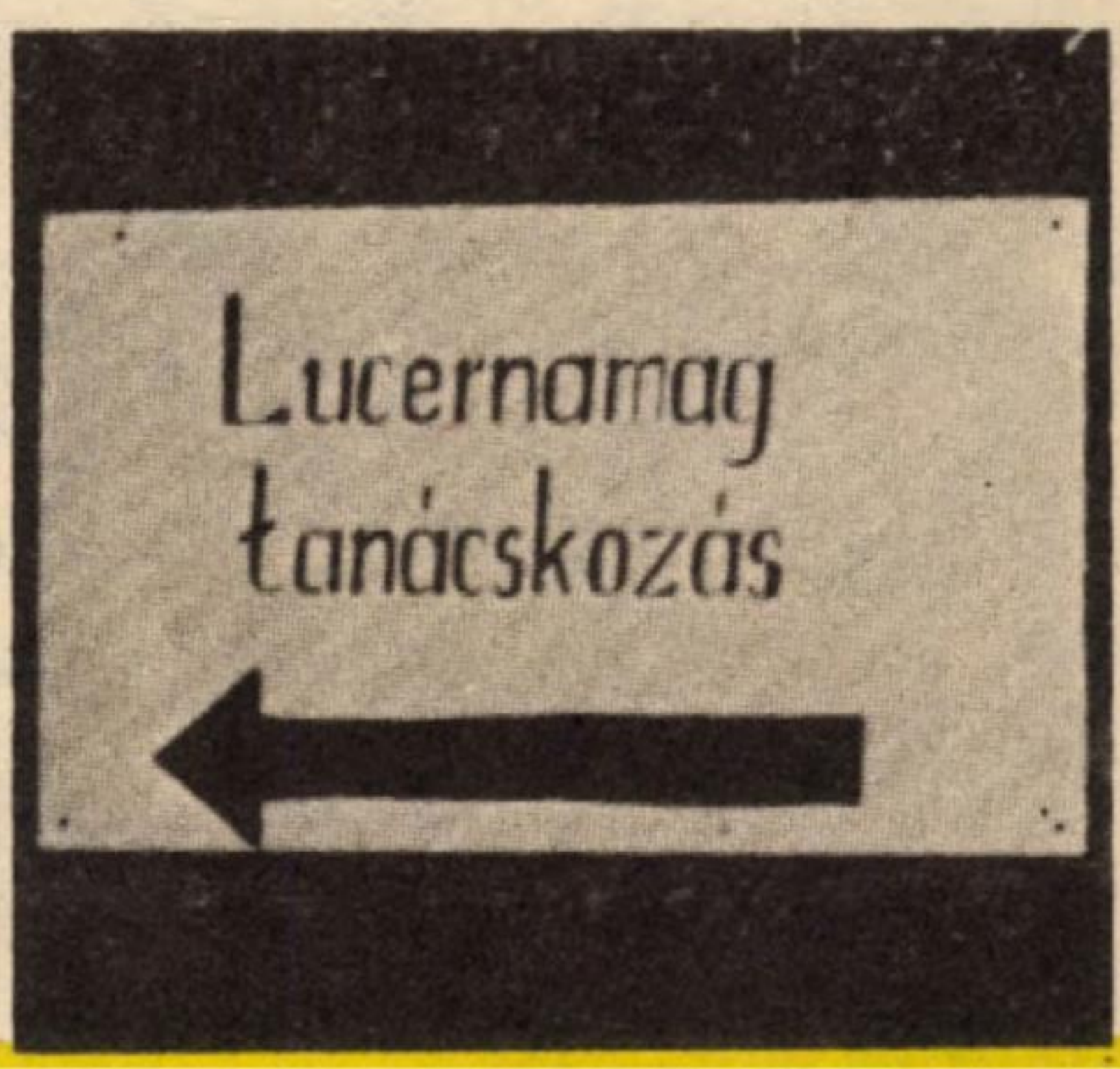

Végre egy magvas értekezlet!
(Bátaszékén fotózta Kocsis Kálmán)

Az operaszínpad híres kórusai

Részletek Erkel: Hunyadi László
Kodály: Bánk bán
Verdi: Háry János
Gounod: Rigoletto, Trubadúr, Nabucco
Faust című operákból

Egy későbbi műsorban pedig Sztevanovity Zorán: Parsifal című balettjét ropja el Kabos László, Kazal László és Kibédy Ervin
(A BM Központi Klubjának augusztusi programjából nyírta Vrábel Ferenc)

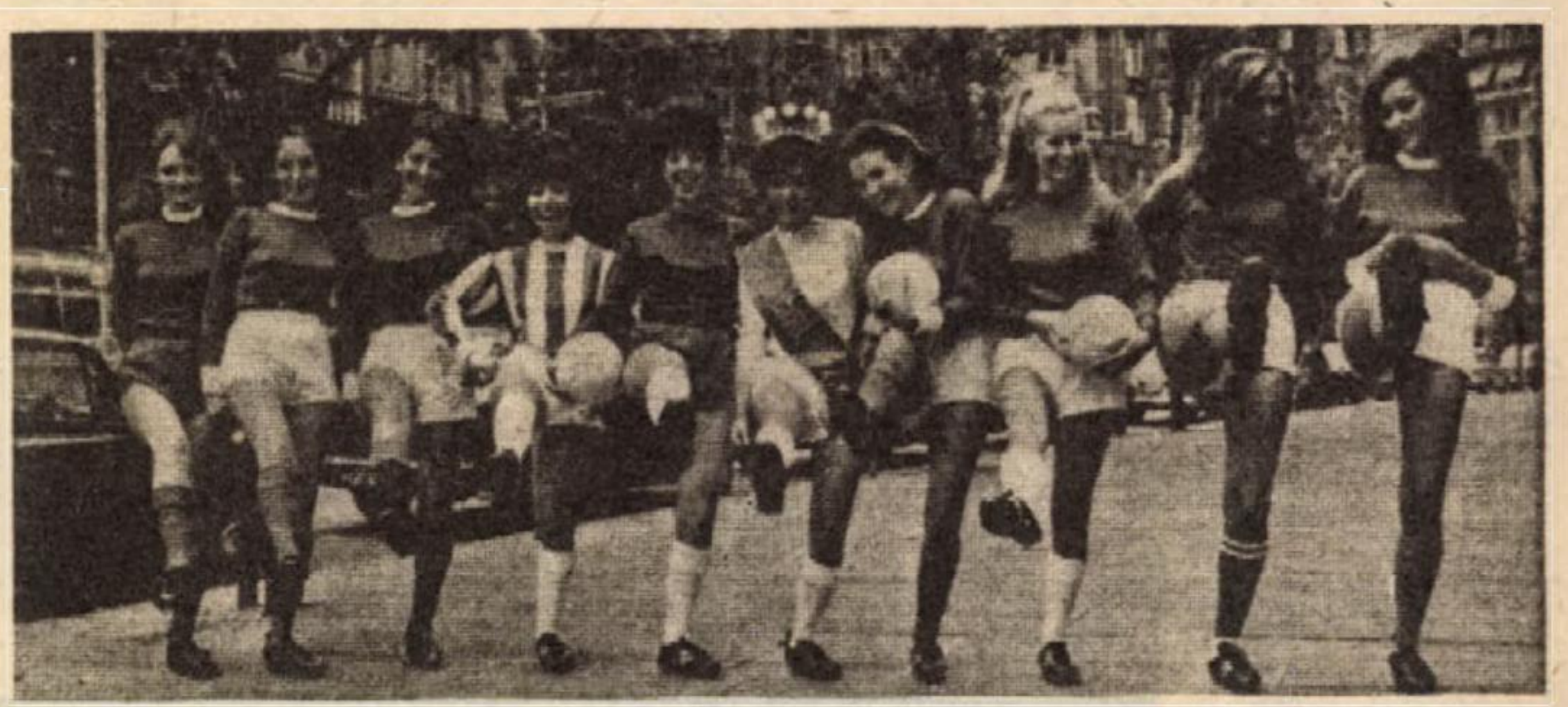

A LEGCSINOSABB 11

Angliában megrendezték a női futballisták szépségversenyét is. A legszebb válogatottat — középen a megkoronázott labdahősnővel — a fotóriporter lesállásból örökítette meg

A tizenegyedik már olyan csinos volt, hogy a napra lehetett nézni, de rá nem. Ezért kerültek csak tízen a képre.
(A Nők Lapjában észlelte Szarka Endre, kökénypusztai olvasónk)

Aszongyák

hogy több mint nyolcmilliárd könyv jelent meg egy év alatt a világon.

Ilyenformán igazán csodálatos, hogy még mindig vannak a világon olyanok, akik nem tudnak olvasni, és olyanok is vannak, akik tudnak, de nem akarnak, sőt olyanok is akadnak szép számmal, akik tudnak is és akarnak is, de miként ők maguk mondják — és csak tudják —, nem érnek rá, nincs idejük olvasni, mert elkésnek, és a barátjuk, aki a kocsmában várja őket, szemrehányást tesz majd nekik, különben is minek nekik a könyv, megtudnak ők mindent a világ dolgairól, az életről és az emberekről az ivócimboráktól, a tántorgó haveroktól, a jóságos szesztestvérektől, akik valósággal novellákat mesélnek nekik, sőt ha van idejük, mielőtt eszméletlenre itták volna magukat, egész regényeket, a naturalizmus gyöngyszemeit, ami a kifejezések kötetlenségét illeti, a legmodernebb regényeket, pirulás nélkül kimondva a kimondhatatlant, akár a legdivatosabb mélyirodalmi regény, ezt el lehetne hallgatni reggelig és el is hallgatnák, ha közben le nem esnének az asztal alá, vagy ki nem dobnák őket a kocsmából, de könyvet nem vesznek a kezükbe, más volna persze a helyzet, ha a könyvet is literrel vagy legalább decivel mérnék, akkor szívesen hagynák, hogy az irodalom mélyén átitassa a bensőjüket, na de ne legyünk szigorúak, emberek vagyunk (még azt se mondhatom, hogy tisztelet a kivételnek), én például tudok olvasni és néha irodalmi remekművek olvasása helyett mégis inkább az X. kolléga történeteit hallgatom Y. focista titkos kilengéseiről, vagy Y. kolléga elbeszéléseit egy másik kolléga és egy kolléganő víkendjéről, persze szigorú becsszó alatt, hogy nem adom tovább, hiszen neki is úgy mondta el Z. kolléga és Z. kollégának is úgy mesélte egy másik kolléga.

De én legalább tényleg szeretem az irodalmat, csak akkor jövök egy kicsit zavarba, ha Dante és Agatha Christie között kell választanom.

(gergely)

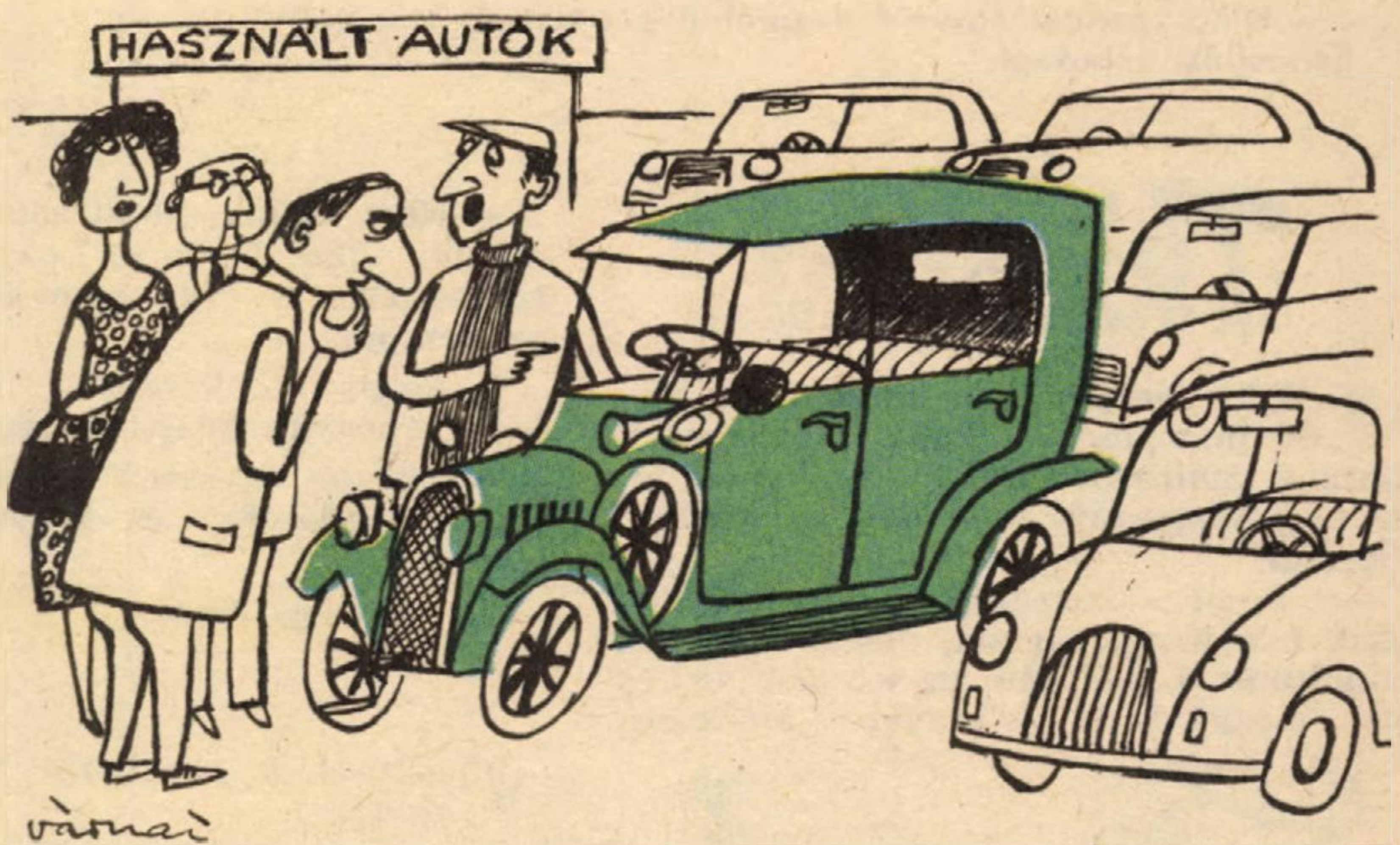

– Mi az, hogy megéri?! Ebben a kocsiban ölték meg Ferenc Ferdinándot . . .

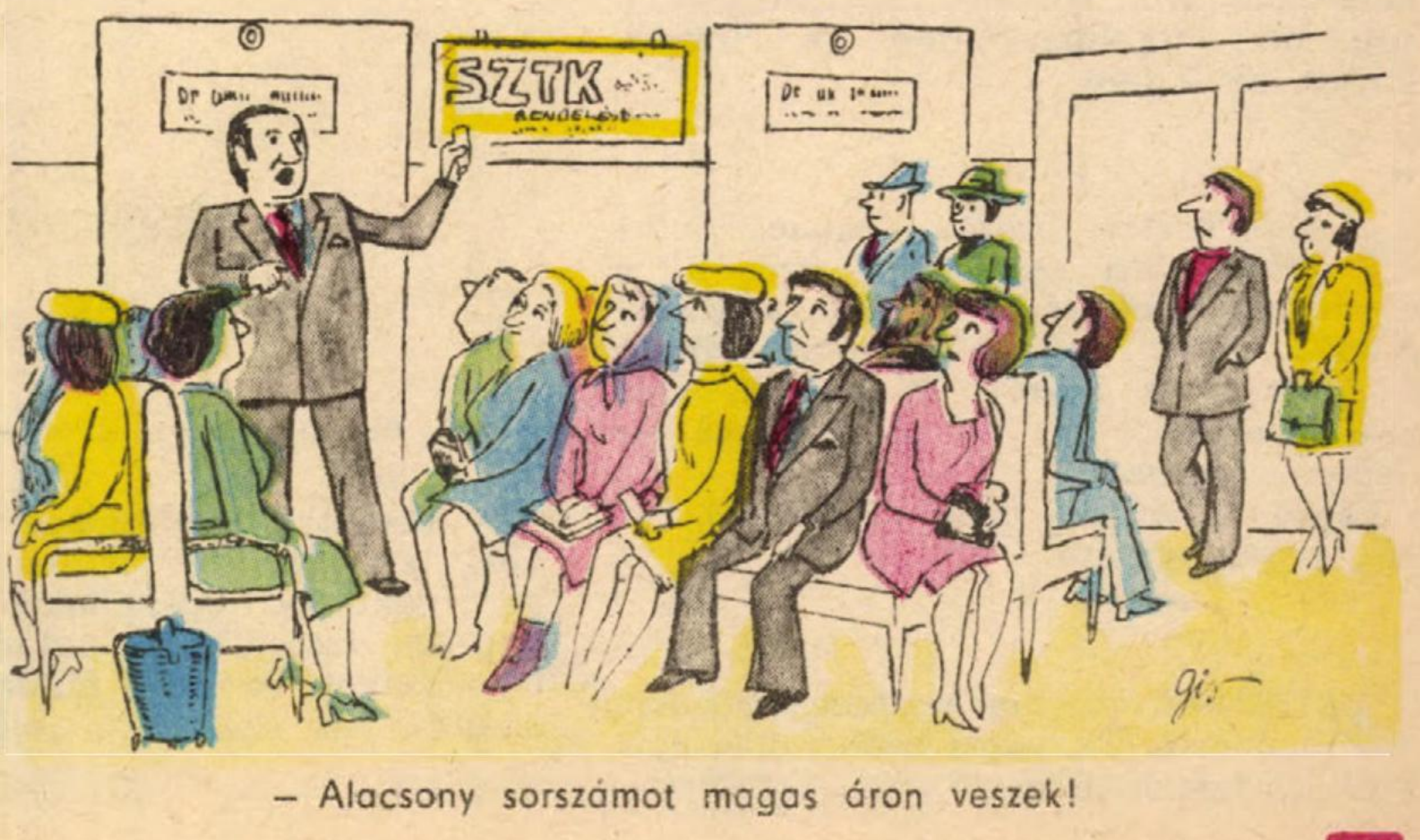

– Alacsony sorszámot magas áron veszek!

ELAKADT A LIFT

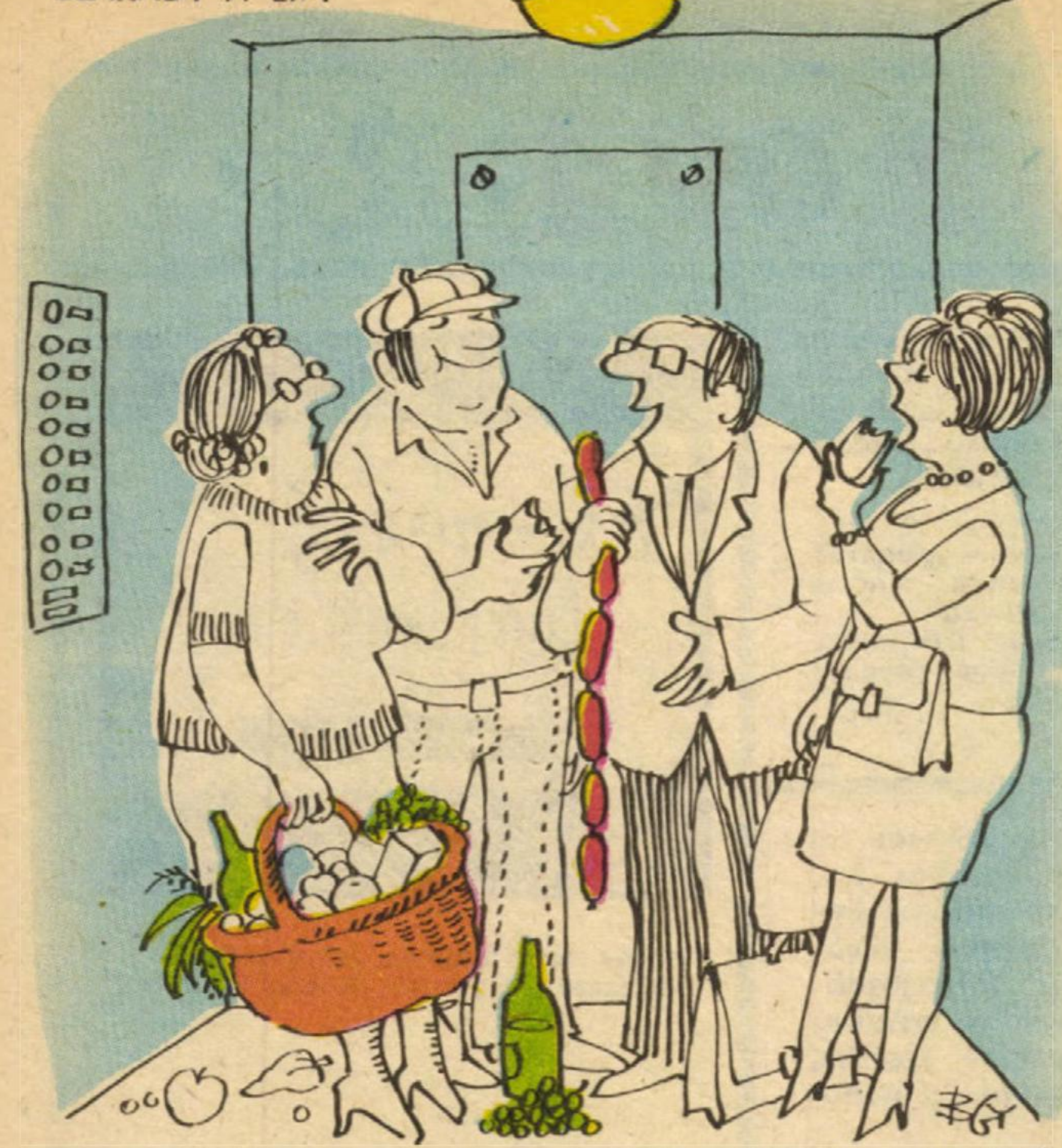

– Milyen szerencse, hogy éppen vásárolni volt, Kovács néni.

SZILÁNKOK

JÓINDULAT

Egy kis jóindulattal, szeretettel sok minden el lehet rontani...

ÖRÖM

— Hála az égnek, tegnap elvesztettem a pénztárcámat!

— Miért örül?

— Napok óta nincs egy vasam sem!

ÉRVELÉS

— Engem a család, a feleségem, a gyerekek, minden Budapesthez köt. Ezért vállalok szívesen munkát vidéken...

MEGOLDÁS

Az ápolónőhiány megoldása: legyünk nagyon ritkán betegek.

SZEMTELENSÉG

— Önt ezen a héten már harmadszor bírságolom meg, mert tiltott helyen fürdik!

— Éppen ezért, mint törzsvendég, nem kaphatnék egy kis engedményt?

TÜKÖR

Tegnap belenéztem otthon a nagy falitükörbe. Megállapítottam, hogy az elmúlt ötven év bizony maradandó nyomokat hagyott a tükörben.

TÖRTÉNELEM

A történelem megismétli önmagát? Lehet. De nem biztos, hogy a nagy sikerre való tekintettel.

ALAPOSSÁG

L. rendkívüli alapossággal a legkisebb részletet is figyelembe véve rontja el az életét.

TEHETSÉG

Lehet, hogy X. tehetségtelen, de tehetségesen titkolja.

PSZICHOLÓGIA

A pszichológus egyetlen kérdésre tudott határozott választ adni: hol van a Rottenbiller utca?

ELSŐ LÁTÁSRA

A fiú és a lány pillantása találkozott: csalhatatlanul megérezték, hogy nem egymáshoz valók.

(galambos)

SZIGORÚ KERESKEDŐ

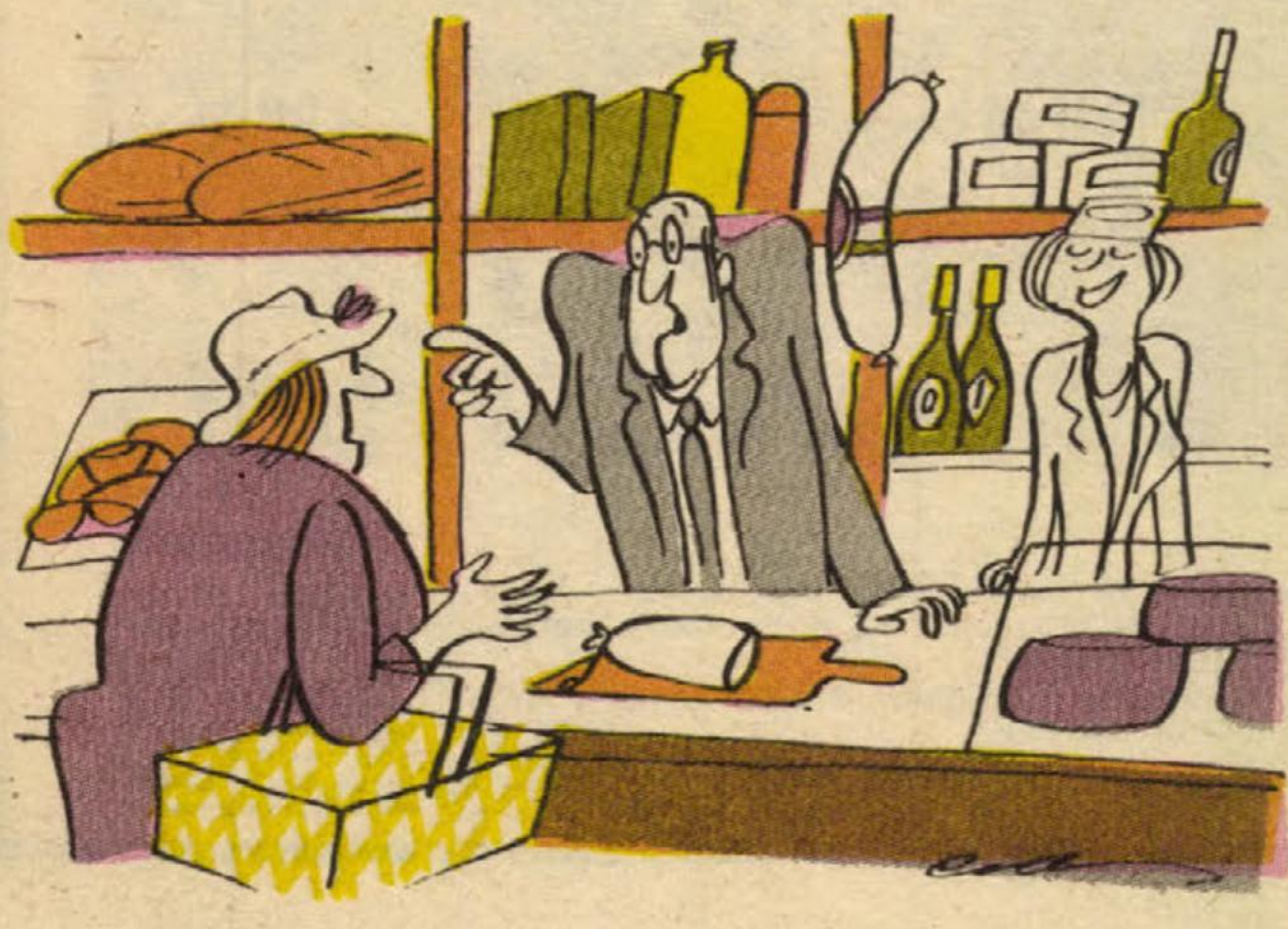

– Nincs panaszkönyv! A legutóbbi panasza is tele volt helyesírási hibákkal.

SZERENCSES STOPPOS

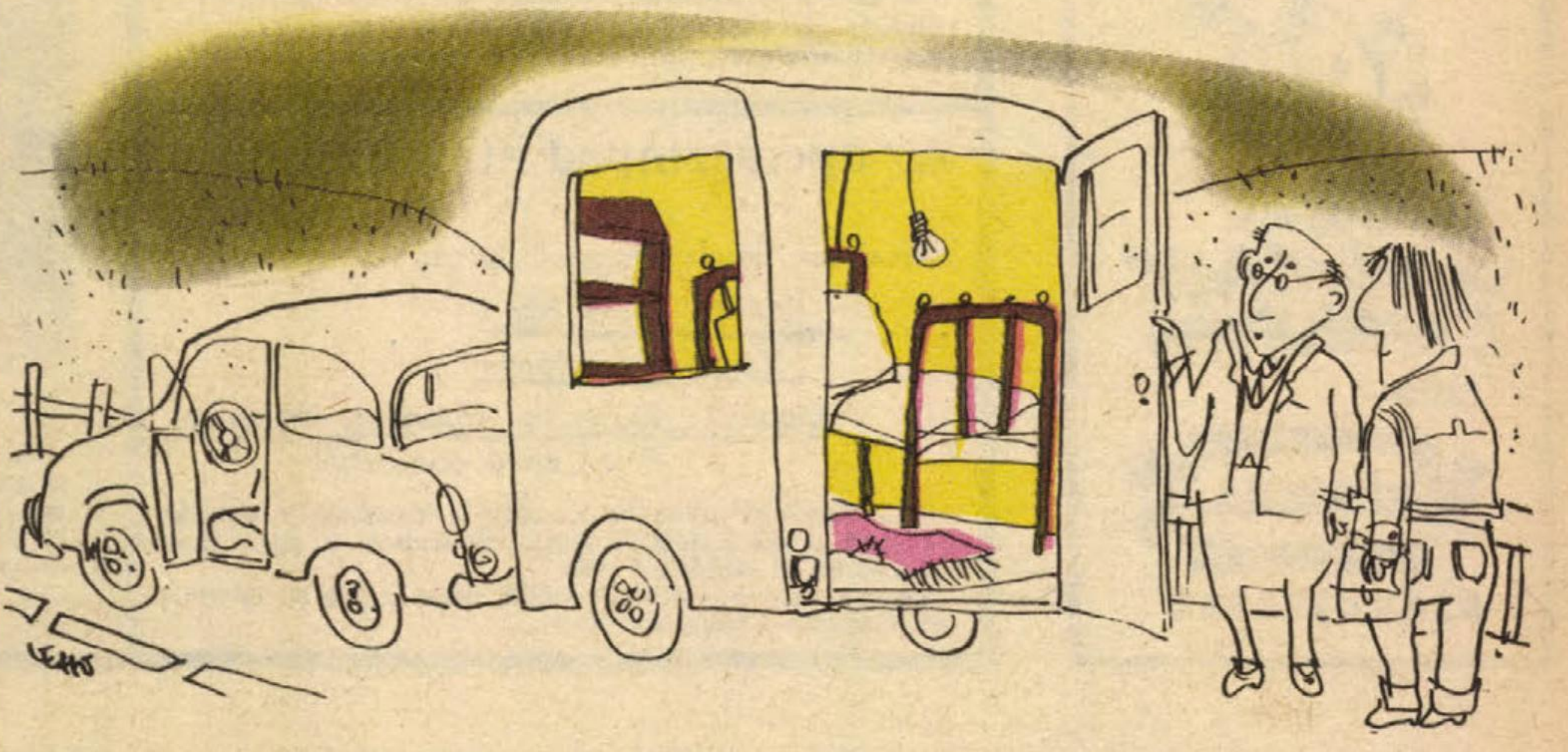

– Esetleg nem érdekelné egy albérlet?

TRIBÜN

Az FC Liverpool az utóbbi évek legeredményesebb angol klubcsapata. Tommy Smith, a visszavonulófélben levő csapatkapitány, most elárulta néhány titkukat.

— Sosem készítünk edzésterveket. Csak felütjük a naptárt, megnézzük, mit csináltunk a múlt év azonos napján, és már megyünk is a pályára. Mérkőzés előtt sosem beszélünk az ellenfél várható játékmodoráról. Nekünk megvan a saját stílusunk, alkalmazkodjon az ellenfél. Fájjon az ő feje.

A Manchester United—Ipswich mérkőzés alatt egy tolvaj behatolt a vendégcsapat öltözőjébe és nagytakarítást csinált. Elvitt két bőrkabátot, három levéltárcát, öt gyűrűt, öt karórát, száz font készpénzt és — a középpályás Osborne fogsorát.

Végül is mindez csak elhatározás — és gyomor kérdése.

Az 1984-es olimpia rendezési jogáért már csak két város vetélkedik. New York és Los Angeles.

— Nem esünk Montreal hibájába — mondta John Ferraro, Los Angeles polgármestere. — Mi nyereséggel zárjuk az olimpiát.

— Mégis — kérdezték az újságírók —, ezt hogyan óhajtják véghezvinni?

— Nagyon egyszerű. Alacsonyra szabjuk a kiadásokat és magasra a bevételeket.

Ha csak úgy nem...

Sportvicc a hamburgi Stern magazinból.

— Hogyan került a detektívfelügyelő a medence fenekére? — kérdezi a bíró.

— Egész egyszerűen — válaszol a vádlott. — Megkérdezte: hogyan került a férjem a medence fenekére?

Kis hír a Luton Evening Post című lapból.

A bemutató legérdekesebb száma az volt, amikor egy ír ember harminc perc alatt tíz láb magas tornyot épített kis fatéglákból. Aztán felvett egy bukósisakot és egy pillanat alatt ledöntötte az egészet a fejével.

(p. p.)

ZÖLD ÚT

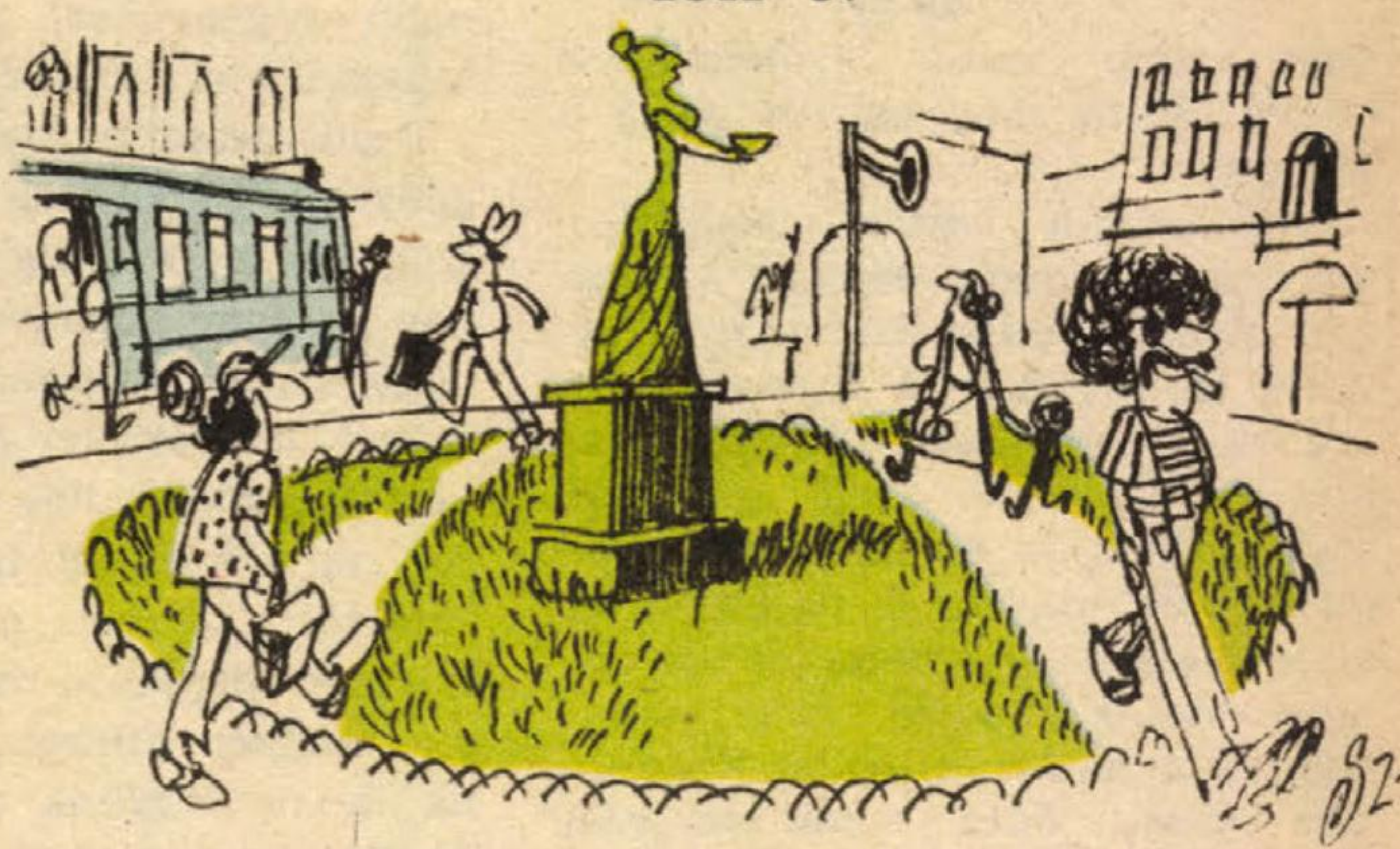

STÍLUSOS JELZŐTÁBLÁK

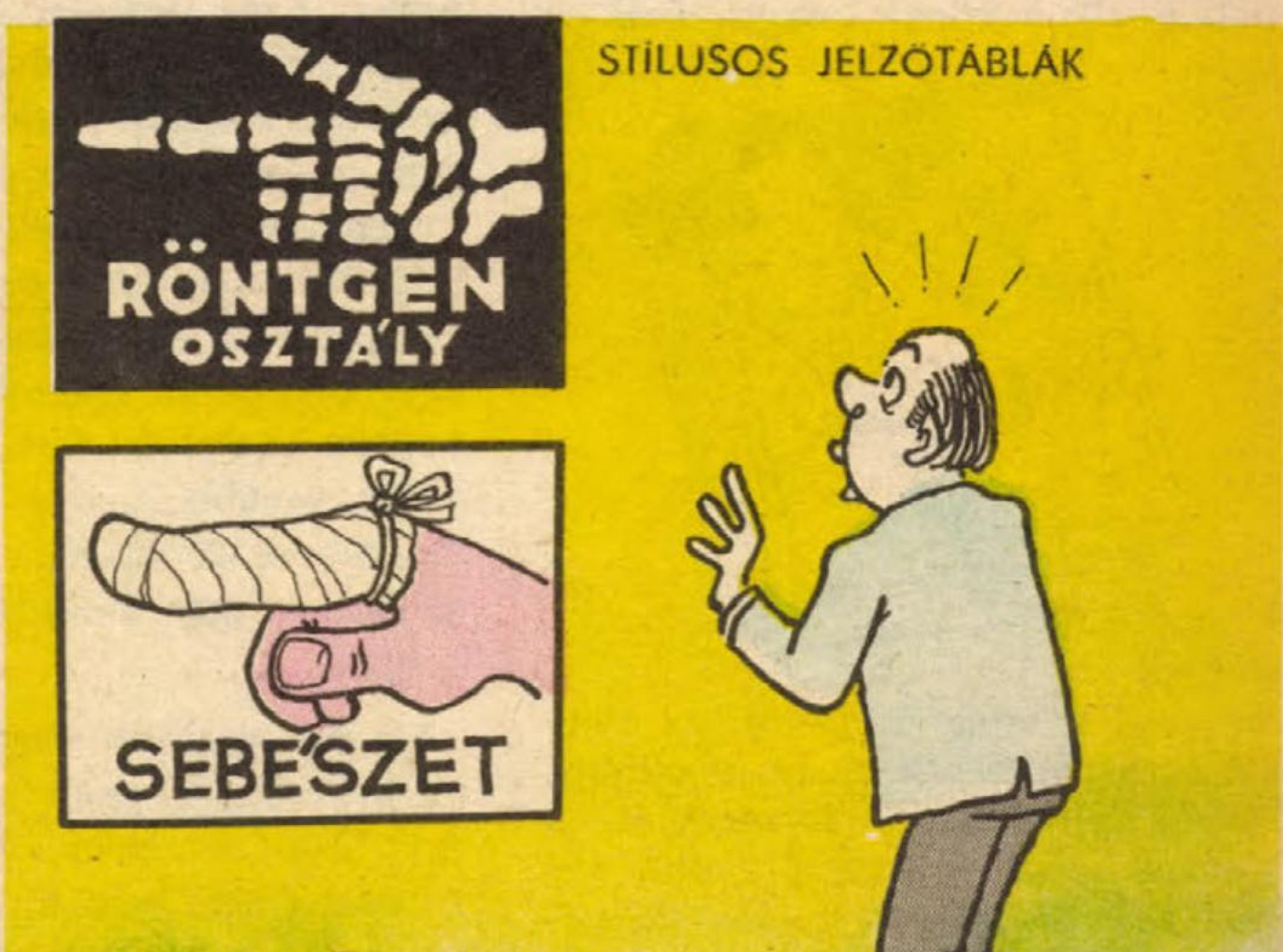

HÁZI ATOMERŐMŰ

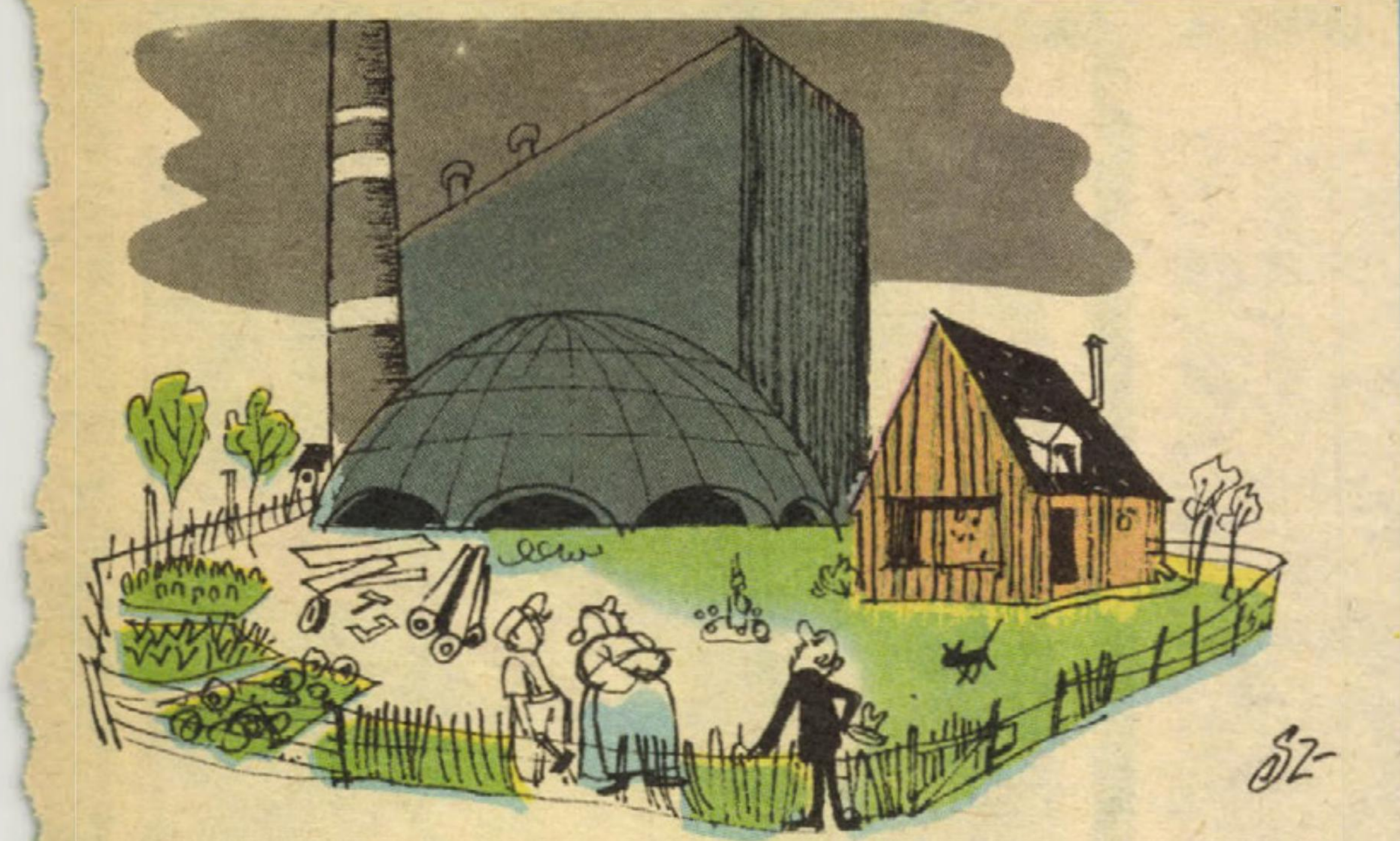

– Segítettek a rokonok!

A PESTI UTCA KÜLÖNCE

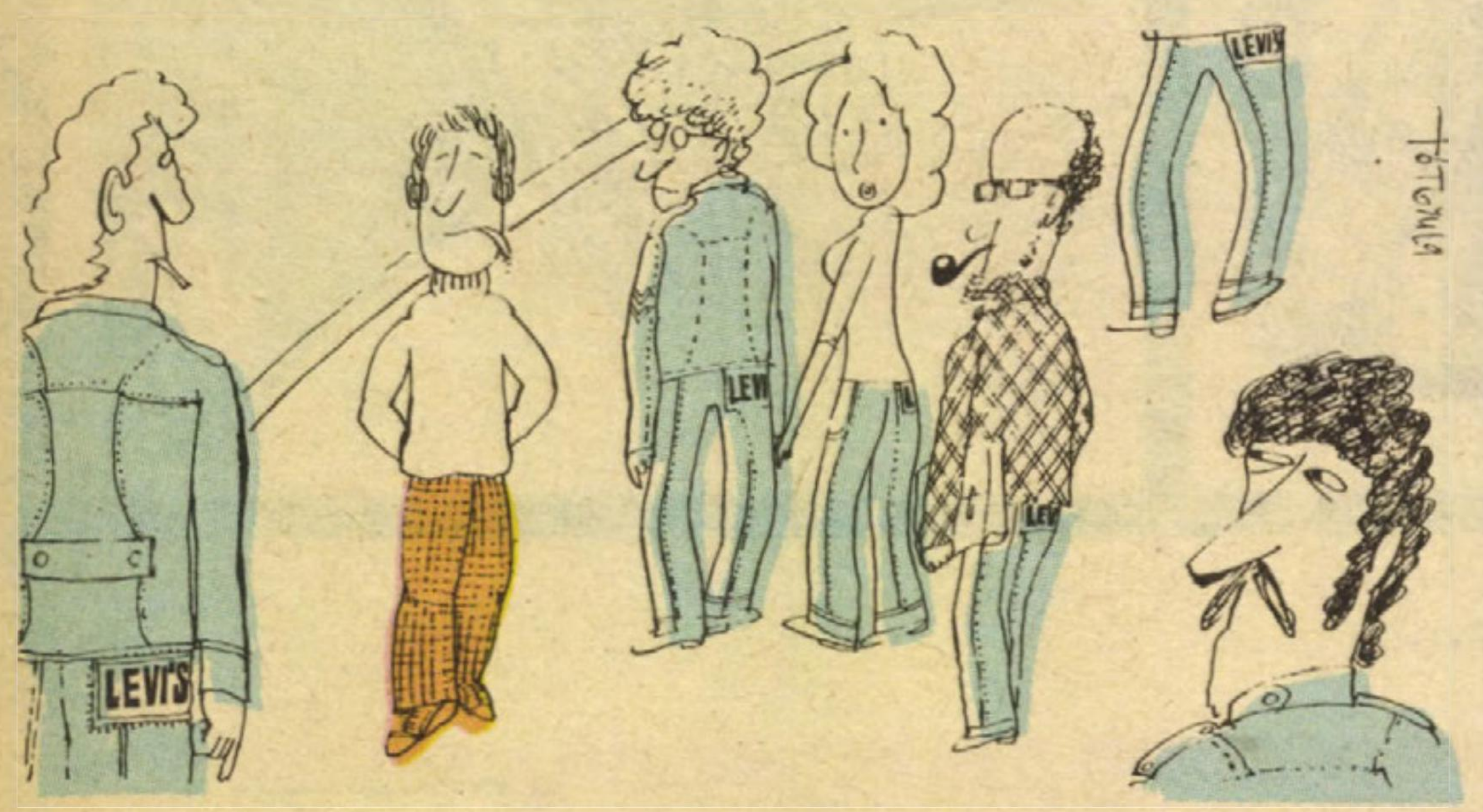

A BÍRÓSÁGON

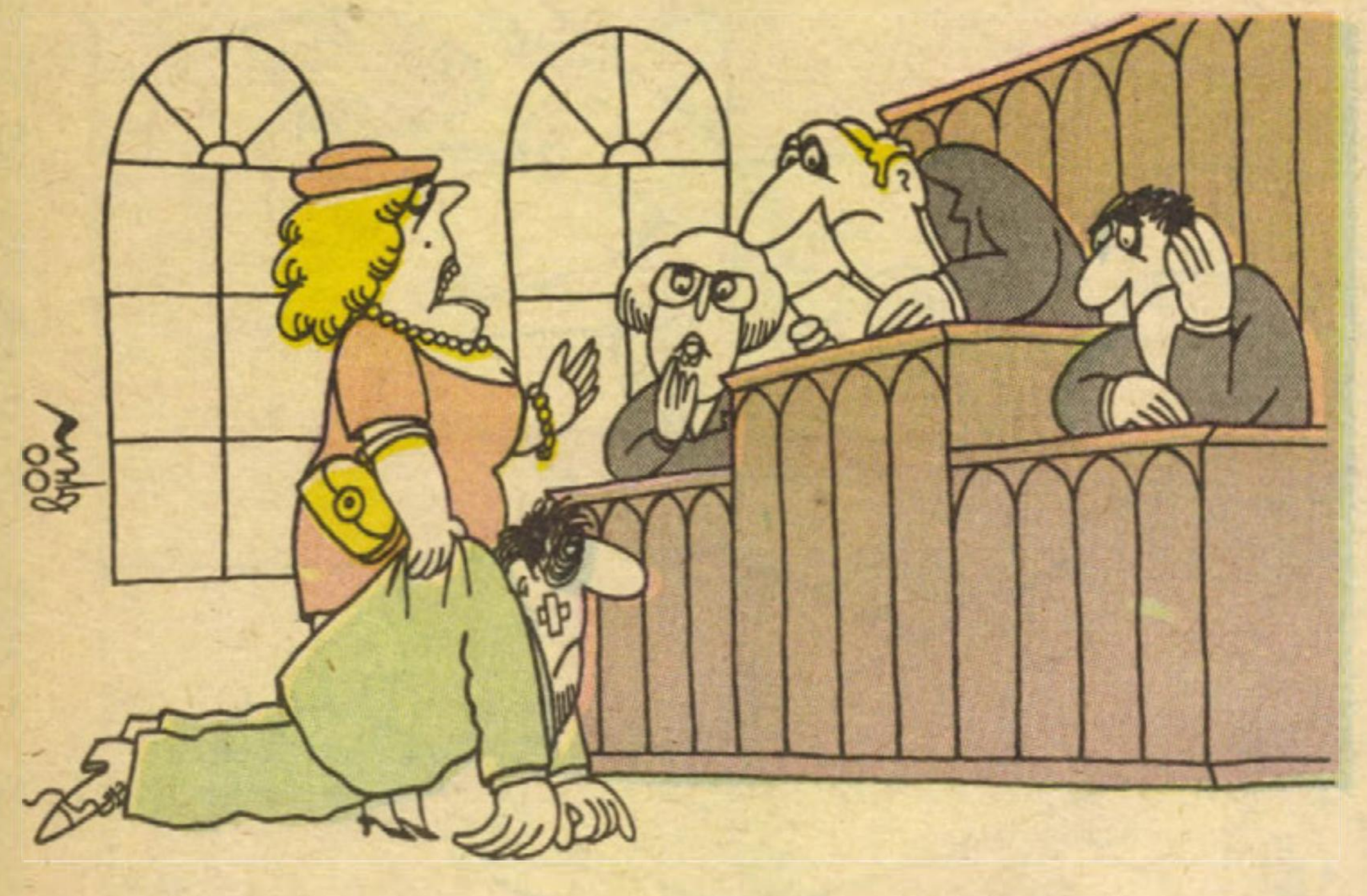

– A férjem úgy döntött, hogy mégis visszavonja a válóperes keresetet.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József
Főszerkesztő-helyettes: Mikes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
77.2308/2-38 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató
INDEX: 25 504

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Asszonyok beszélgetnek:

— Csak arról az átkozott ivásról tudnának leszokni a férfiak.

— Nekem mondja? A múlt héten olyan murit csaptam otthon, mert a férjem ivott, hogy három napig nem szólt hozzám. De aztán nem bírta és megszólalt.

— Mit mondott?

— Hol a dugóhúzó?

JÓ TANÁCS

„Ne kölcsönözz pénzt, inkább add ajándékba!" — tanácsolja a fiatalabb Dumas (1824—1895) s tanácsát így indokolja: — Vízszintes 1. — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb szeptember 26-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Egy kéziszerszám fából készült tartozéka
14. Színművész és rendező (István)
15. Ö. L. O.
16. Fáradságosan dolgozik
18. H
19. Zenei műszó (lassú ütemben)
21. Nagyon kellemes érzés
23. C. K.
24. Igekötő
27. Ha kétszer mondjuk: gólnélküli döntetlen
28. A szanszkrit irodalom egyik remekműve
31. A testvérbátyjának a felesége
32. Férjhez megy a lánya
33. Vissza: titokban figyeli
34. Biztató szócska
35. Feltűnő színű
37. Tetőfedésre használatos
41. I. T.
42. . . . szer (baklövés)
43. Egy almafajta neve
45. E. V. A.
46. Az ókori Egyiptomban a halál istene
48. R. G.
49. Az Andaxin hatása
52. A selyemhernyó kedvenc csemegéje
56. Orosz igen
57. D. S.
58. Nyilvesszővel leterít
59. Mindenféle vegyes gyom
61. A múltszázadi Magyarország egyik népszerű sajtóterméke volt
62. E. A. M.

FÜGGŐLEGES

2. Nagy fejlődés előtt álló dunántúli gyógyfürdőhely
3. Megírta Erdély történetét (Péter, 1676—1752)
4. Német igen
5. Kígyó alakú, síkos bőrű hal (kissé népiesen)
6. Féreg
7. Nemrégen elhunyt kiváló írónk
8. Célja a kacagtatás
9. A rab lakása
10. S. G.
11. Erdős középhegység Nyugat-Európában, a világháborúban hatalmas csata színhelye
12. Kérdőnévmás
17. Ö. É.
18. Ahová le lehet ülni
20. Az első filmgyárak egyikének alapítója (francia)
22. Kirándulóhely Budán
25. Hirtelen más nézetre, más pártállásra tér át
26. Ilyen költő a lírikus
29. Építőanyag
30. A. Y.
31. Vagy álmos, vagy unatkozik
33. Aki elkívánja a más sikerét, tulajdonát
36. Férfinév
38. Túlzottan vallásos
39. Angol megszólítás („kedvesem")
40. L. K.
44. N. N. L.
47. Feladata az emésztés megkönnyítése
50. Olasz tartomány
51. A szeme a jószágot hizlalja
53. R. Y.
54. Megkeresztelését Benczur Gyula festette meg
55. É. Z.
59. Japán eredetű elmesport
60. Iratfűző kapocs
61. H. T.

1 A	2 Z	3 A	4 J	5 Á	6 N	7 D	8 É	K	9 C	10 S	11 A	12 K	H	A
13 K	A	P	A	N	Y	É	L	■	14 E	G	R	I	■	L
15 Ö	L	O	■	16 G	Ü	R	C	17 Ö	L	■	D	■	18 H	Á
19 L	A	R	20 G	O	■	Y	■	21 É	L	V	E	22 Z	E	T
23 C	K	■	24 A	L	25 A	■	26 A	■	A	■	27 N	U	L	L
28 S	A	29 K	U	N	T	30 A	L	A	■	31 A	N	G	Y	A
32 Ö	R	Ö	M	A	N	Y	A	■	33 I	S	E	L	■	N
34 N	O	■	O	■	Y	■	N	■	35 R	I	K	I	36 T	O
37 Z	S	38 I	N	39 D	E	40 L	Y	■	41 I	T	■	42 G	I	K
έ	■	43 S	T	A	R	K	I	44 N	G	■	■	45 E	V	A
46 S	47 E	T	■	48 R	G	■	■	49 N	Y	50 U	51 G	T	A	T
52 F	P	E	53 R	L	E	54 V	55 É	L	■	56 D	A	■	57 D	S
58 L	E	N	Y	I	L	A	Z	■	59 G	I	Z	60 G	A	Z
L	■	E	■	N	■	J	■	61 H	O	N	D	E	R	Ü
ε	N	S	έ	G	ε	K	ε	T	■	62 E	A	M	■	L

NAGY KÜLÖNBSÉG
című keresztrejtvényünk megfejtése:

„A múlt héten félig üres házak voltak, most már félig telt házak vannak."

200—200 forintot nyert:
Böhm Imre, 1078 Budapest, Marek J. u. 31.
Kocsis Anna, 2765 Farmos, Pf. 21.
Karmazin András, 6800 Nagykanizsa, Bartók út 12.

A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

LÉGELHÁRÍTÁS

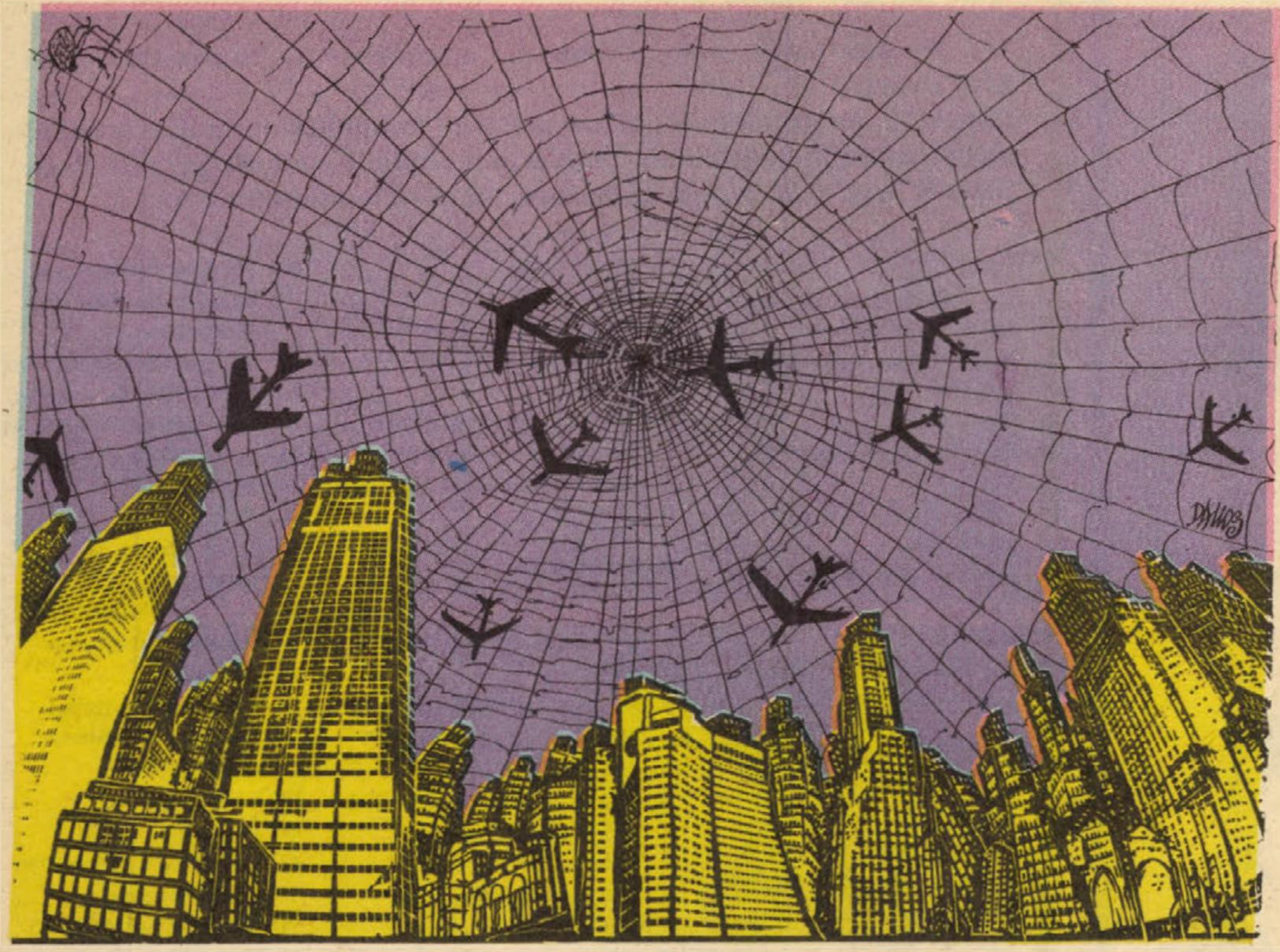

SZÜRETI MACSKASZEM

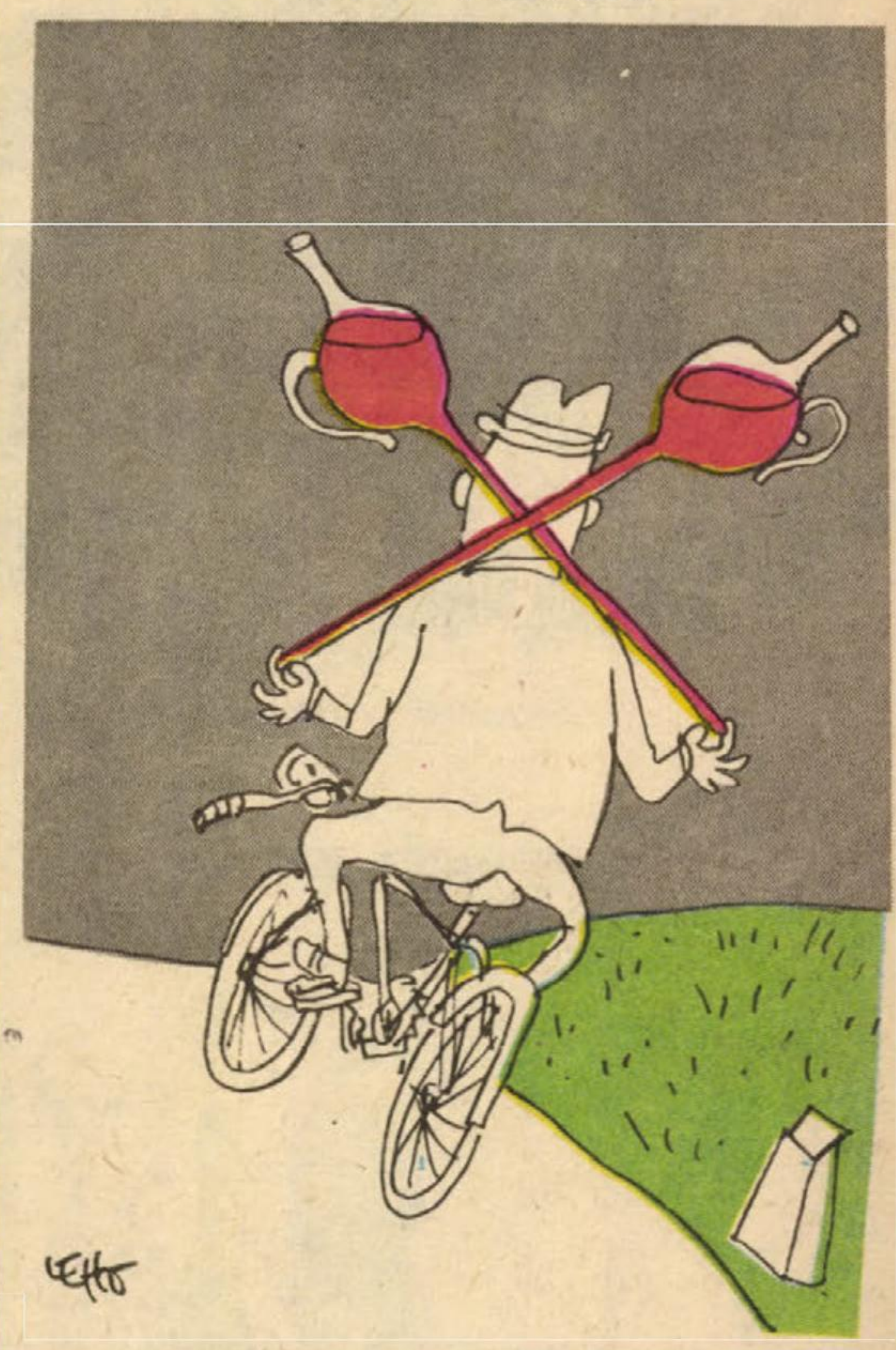

MUNKALASSÍTÁSI SZTRÁJK NYUGATON

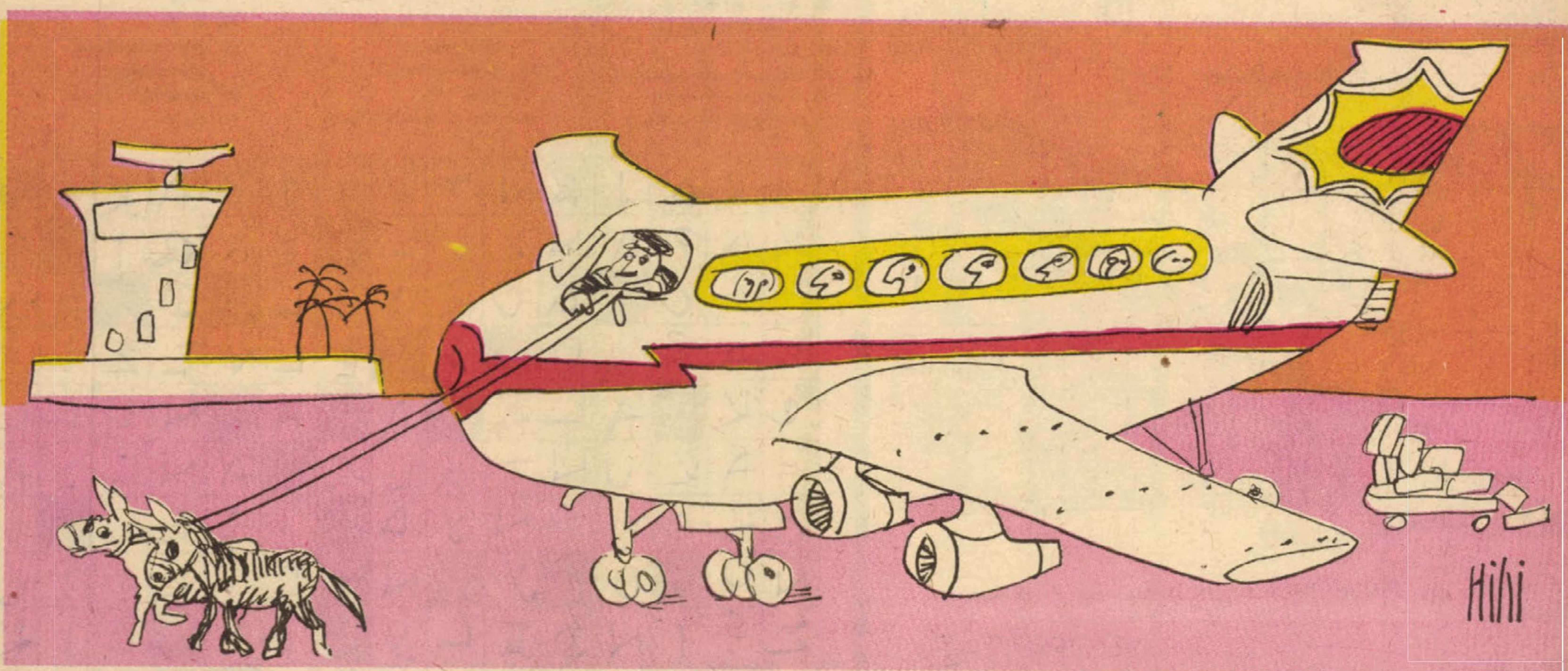

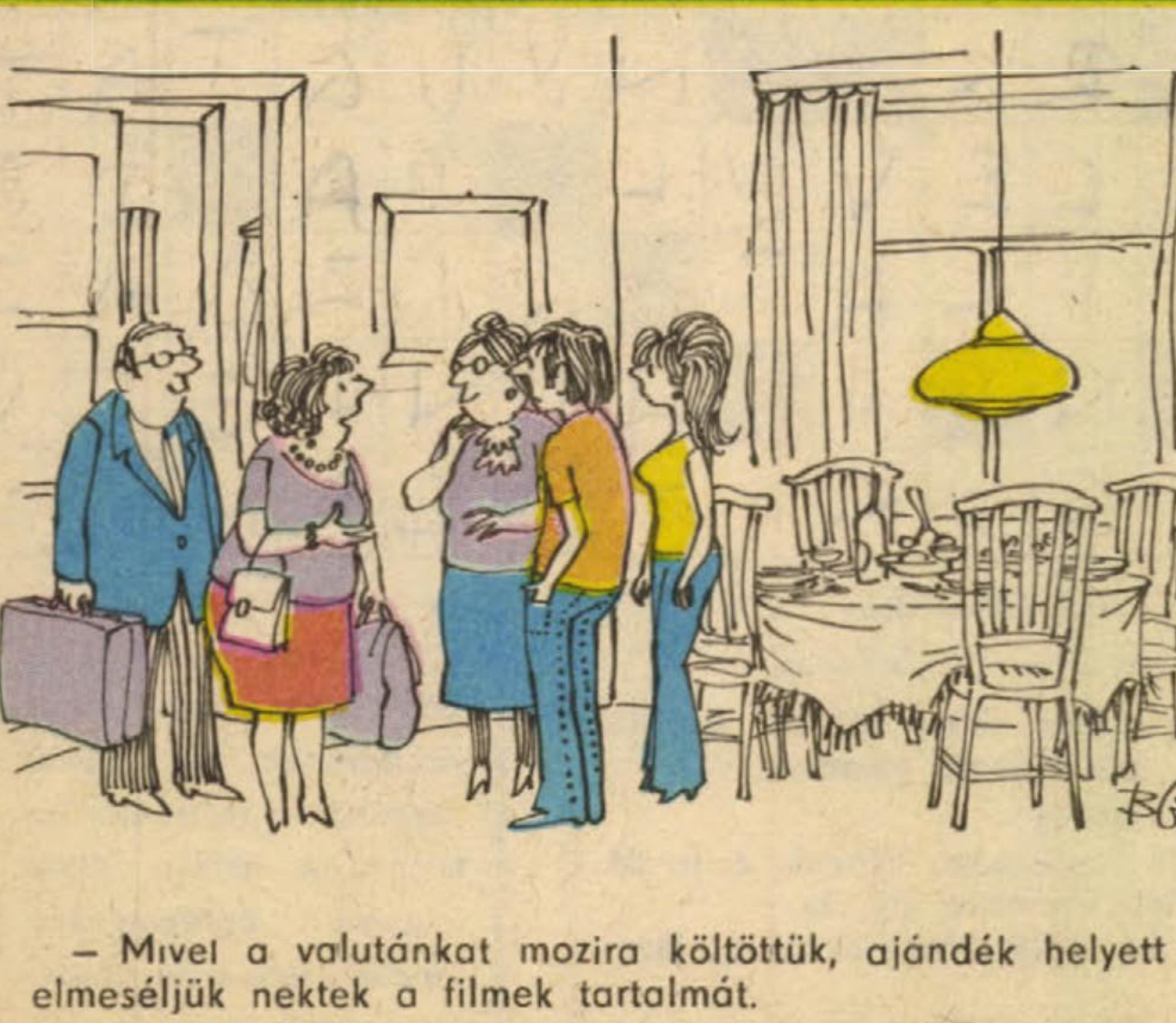

– Mivel a valutánkat mozira költöttük, ajándék helyett elmeséljük nektek a filmek tartalmát.

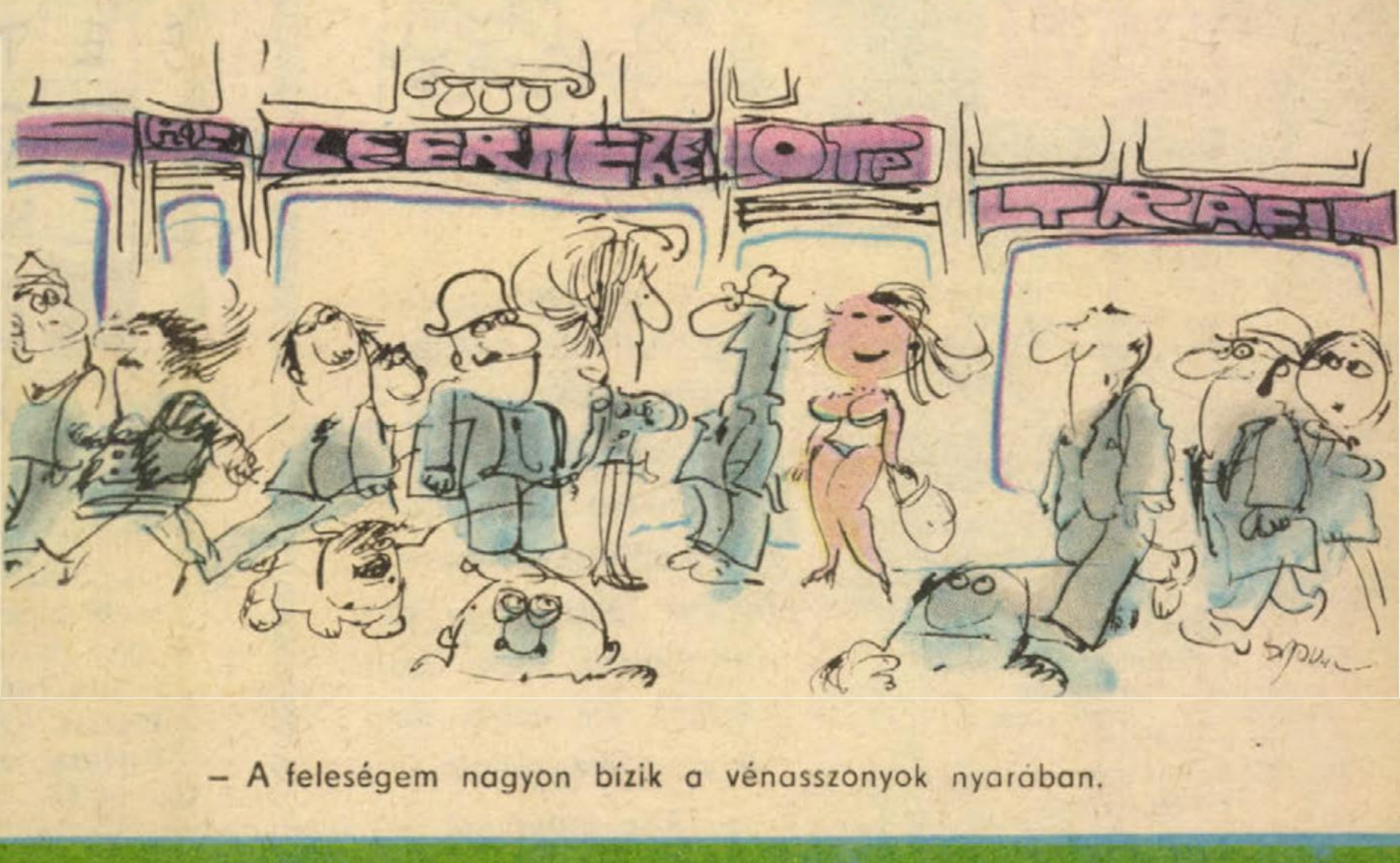

– A feleségem nagyon bízik a vénasszonyok nyarában.